

๑
๖๖.๒๙๙
๐๘/๙๘

สาเหตุการติดยาเสพติดของผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง

สารนิพนธ์
ของ
อุทัย แฝ้วพลสง

๖๖ ส.ป. ๒๕๔๓

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่
เมษายน ๒๕๔๒

สาเหตุการติดยาเสพติดของผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง

บทคัดย่อ

ของ

อุทัย แก้วพลสง

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่

เมษายน 2542

การวิจัยในครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาสาเหตุการติดยาเสพติดของผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลางใน 3 ด้าน คือ ด้านคิดเพราะฤทธิ์ของยาเสพติด ด้านคิดเพราะสิ่งแวดล้อม และด้านความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจ และเปรียบเทียบสาเหตุการติดยาเสพติด จำแนกตามตัวแปรอายุ พื้นฐานการศึกษา อาชีพ และรายได้ก่อนต้องโทษ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลางที่เข้ารับการอบรมฟื้นฟูในโครงการชุมชนบำบัด จำนวนรวมทั้งสิ้น 150 คน ซึ่งได้จากการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามมาตรฐานประมาณค่าสามระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และการทดสอบค่าเอฟ

ผลการวิจัยที่สำคัญสรุปได้ดังนี้

1. ผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง มีความคิดเห็นที่เกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้ต้องขังมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ในด้านการคิดเพราะฤทธิ์ของยาเสพติด ส่วนด้านสิ่งแวดล้อม และด้านความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจ ผู้ต้องขังมีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย
2. ผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลางที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นที่เกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดทั้งโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
3. ผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลางที่มีพื้นฐานการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นที่เกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่า ผู้ต้องขังที่มีพื้นฐานการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านคิดเพราะฤทธิ์ของยาเสพติด ส่วนด้านคิดเพราะสิ่งแวดล้อม และด้านความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจ พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
4. ผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลางที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นที่เกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดทั้งโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
5. ผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลางที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นที่เกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่า ผู้ต้องขังที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการคิดเพราะฤทธิ์ของยาเสพติด ส่วนด้านคิดเพราะสิ่งแวดล้อม และด้านความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจ พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

6. ผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลางได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาที่เกี่ยวข้องกับสาเหตุของการติดยาเสพติด เช่น การไม่มีงานทำหรือว่างงาน อิทธิพลจากสื่อมวลชน ทำให้อยากลองเสพยาเสพติด และการเลียนแบบจากดารานักร้องที่ชื่นชอบที่เสพยาเสพติด โดยเห็นว่าเป็นสิ่งโก้เก๋ในสังคม

7. ผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลางได้เสนอแนะว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐควรจะต้องเร่งรัดดำเนินการปราบปรามยาเสพติดอย่างจริงจังทั้งในส่วนของผู้ผลิตและผู้จำหน่าย ครอบครัวควรให้ความสนใจบุตรหลาน และช่วยปรึกษาหาทางแก้ไขปัญหาร่วมกัน และควรมีมาตรการที่เข้มงวดต่อการเผยแพร่ข่าวสารของสื่อมวลชนที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด

**REASONS IN ADDICTED TO DRUGS OF PRISONERS IN CENTRAL
CORRECTIONAL INSTITUTION FOR DRUG ADDICTS**

ABSTRACT

BY

UTHAI PAEWPONSONG

**Presented in partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Adult Education
at Srinakharinwirot University**

April 1999

The purposes of this research were to study the reasons in addicted to drugs of prisoners in Central Correctional Institution for Drug Addicts in three aspects ; the narcotics effectiveness, environment, and malformation psychosis respectively, then compared those reasons according to age, educational background, occupation, and income preceding sentenced to imprisonment. The 150 prisoners of the Central Correctional Institution for Drug Addicts under the therapy community project of rehabilitation training were applied for the sample random sampling, rating scale questionnaire were used to collect the data. The statistic applied for data analysis were frequency , percentage, mean, standard deviation, t-test, and F-test.

The result of this research was revealed that

1. The prisoners in central correctional institution for drug addicts gave the viewpoint of general drug addicts of medium level and individual aspect consideration was found that the prisoners possessed the viewpoint of medium level in narcotics effectiveness ; nevertheless, the environment and malformation-psychosis aspects were minimum level.

2. The differential age of the prisoners in central correctional institution for drug addicts gave the reasons of narcotics addicts both total and different individual aspects without any statistical significance.

3. The prisoners in central correctional institution for drug addicts possessed the distinctive educational background and provided the viewpoints of the reasons of narcotics addicts of differential total without any statistical significance, and scrutinized the individual aspect was revealed that the prisoners of the different education backgrounds possessed the distinctive viewpoints with the .05 statistical significance regarding the narcotics effectiveness ; yet, the environment and the malformation-psychosis aspects were found distinctively without any statistical significance.

4. The prisoners in central correctional institution for drug addicts of the divergent occupations possessed the reasons in addicted to drugs both total and distinctive individual views with .05 statistical significance.

5. The prisoners in central correctional institution of divergent income possessed the reasons of narcotics addict of distinctive total aspect without any statistical significance. The revenue consideration was however revealed that the prisoners of distinctive revenue possessed the different opinions with .05 statistical significance concerning the narcotics' effectiveness,

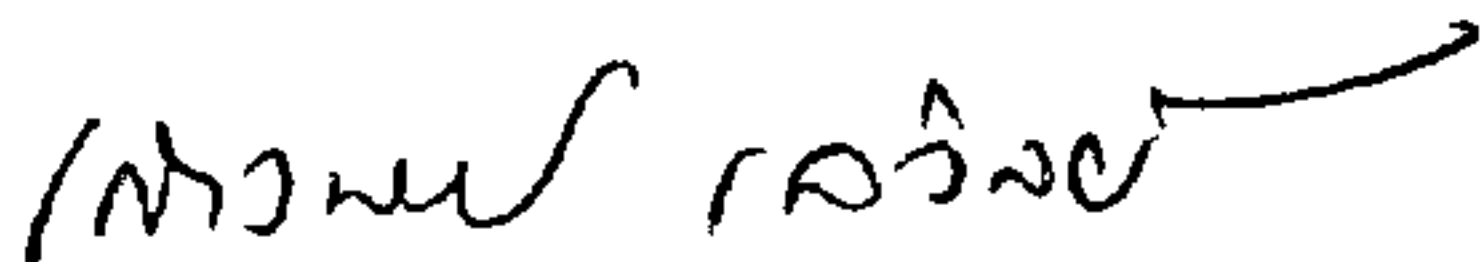
consequently the environment and malformation-psychosis was revealed that there were distinctive without any statistical significance.

6. Prisoner's of central correctional institutions suggested about problems that causes drug addicts were unemployment, medias, and their favorite super stars in taking drug.

7. Prisoner's of central correctional institution for drug addicts introduce that government official . Should take serious in get rid of drug producer and seler. Parnilies should look after their kids closely and tried to solved the problem together. Also strictly on advertisement news about drug.

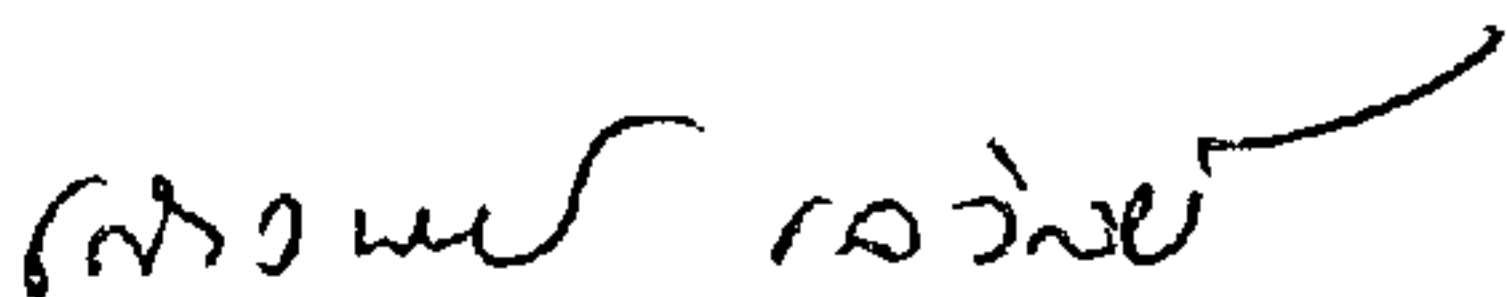
อาจารย์ที่ปรึกษาและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้วเห็นสมควร
รับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษา

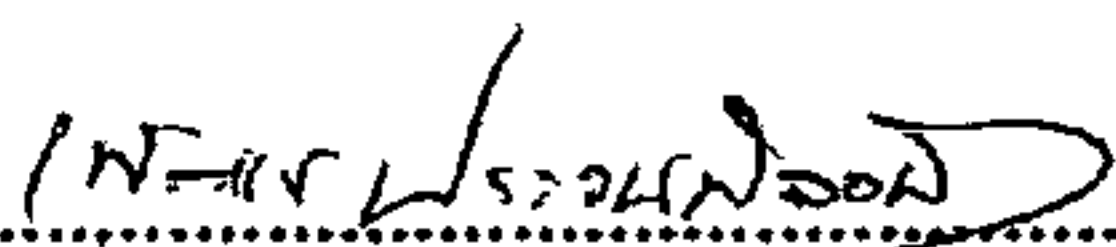
(รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ เลวลย์)

คณะกรรมการสอบ

ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ เลวลย์)

กรรมการ

(ดร.เพ็ญแข ประจนปัจจนึก)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประธานกรรมการบริหารหลักสูตร

(รองศาสตราจารย์ไชยศรี วิวัชรศิริ)

วันที่ ๒๐ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๒

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้เพราะได้รับความกรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ ข้อคิดเห็นที่มีคุณค่าต่อการวิจัย ด้วยความเลื่อมใสจาก รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ เลวลัย อาจารย์ที่ปรึกษา สารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการสอบสารนิพนธ์ และดร.เพ็ญแข ประจันปัจฉนิก กรรมการสอบ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง และเจ้าหน้าที่ของฝ่ายชุมชน บำบัด (บ้านร่วมใจ) ทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง ตลอดจนผู้ต้องขังที่เป็นสมาชิกในชุมชนบำบัด ที่ผู้วิจัยเลือกเป็นกลุ่มเป้าหมาย ที่ให้ความอนุเคราะห์ และร่วมมือเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณผู้ที่ให้การสนับสนุนและเป็นกำลังใจ ได้แก่ อาจารย์สมคะเน คำจูน ซึ่งเป็นผู้คอยแนะนำ และให้คำปรึกษาอยู่ตลอดเวลา จนสามารถทำให้สารนิพนธ์สำเร็จลุล่วงไปได้ ด้วยดี

คุณค่าที่พึงมีจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบแด่บิดา มารดา ครู อาจารย์ ที่มีส่วนในการวางรากฐานการศึกษาให้ผู้วิจัยตลอดมา

อุทัย แก้วพลสง

สารบัญ

บทที่	หน้า
1	บทนำ..... 1
	ภูมิหลัง..... 1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาวิจัย..... 4
	ความสำคัญของการศึกษาวิจัย..... 5
	ขอบเขตของการศึกษาวิจัย..... 5
	นิยามศัพท์เฉพาะ..... 6
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง..... 8
	ประวัติศาสตร์คดีที่มีในประเทศไทย..... 8
	สาเหตุของการติดยาเสพติด..... 10
	นโยบายของกรมราชทัณฑ์..... 16
	หน้าที่และความรับผิดชอบของทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง..... 19
	ชุมชนบำบัด..... 22
	กรอบแนวคิดและทฤษฎี..... 24
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง..... 26
	สมมติฐานของการวิจัย..... 29
3	วิธีการดำเนินการศึกษาวิจัย..... 30
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง..... 30
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล..... 30
	ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ..... 31
	การเก็บรวบรวมข้อมูล..... 31
	การวิเคราะห์ข้อมูล..... 32
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล..... 32

4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	33
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	33
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	33
ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มตัวอย่าง.....	34
ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติด..	38
ตอนที่ 3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบสาเหตุของการติดยาเสพติด.....	43
ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ปัญหาและข้อเสนอแนะอื่นที่เกี่ยวข้องกับสาเหตุของ การติดยาเสพติด.....	53
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	55
ความมุ่งหมายของการศึกษาวิจัย.....	55
วิธีดำเนินการวิจัย.....	55
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	55
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	56
การอภิปรายผล.....	59
ข้อเสนอแนะ.....	72
บรรณานุกรม.....	74
ภาคผนวก.....	79
ภาคผนวก ก เปรียบเทียบสาเหตุการติดยาเสพติด ด้านอายุ.....	80
ภาคผนวก ข เปรียบเทียบสาเหตุการติดยาเสพติด ด้านพื้นฐานการศึกษา.....	85
ภาคผนวก ค เปรียบเทียบสาเหตุการติดยาเสพติด ด้านอาชีพ.....	96
ภาคผนวก ง เปรียบเทียบสาเหตุการติดยาเสพติด ด้านรายได้.....	110
ภาคผนวก จ แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	126
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	134

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	จำนวนนักโทษเด็ดขาดคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด จำแนกตามประเภทและชนิดของยาเสพติด.....	3
2	พื้นที่ของทัณฑสถานบำบัดพิเศษและพื้นที่ดำเนินการก่อสร้างเพิ่มเติม.....	17
3	จำนวนและร้อยละ จำแนกตามข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง.....	34
4	จำนวนและร้อยละข้อมูลพื้นฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง.....	36
5	ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ต้องขังที่เกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติด โดยรวมและเป็นรายด้าน.....	38
6	ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของสาเหตุการติดยาเสพติด ด้านติดเพราะฤทธิ์ของยา.....	39
7	ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของสาเหตุการติดยาเสพติด ด้านติดเพราะสิ่งแวดล้อม.....	40
8	ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของสาเหตุการติดยาเสพติด ด้านความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจ.....	42
9	เปรียบเทียบสาเหตุการติดยาเสพติดของผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง จำแนกตามอายุโดยรวมและรายด้าน.....	43
10	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานสาเหตุการติดยาเสพติดของผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง จำแนกตามพื้นฐานการศึกษาโดยรวมและรายด้าน.....	44
11	เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดของผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง จำแนกตามพื้นฐานการศึกษาโดยรวมและรายด้าน.....	45
12	ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสาเหตุการติดยาเสพติด จำแนกตามพื้นฐานการศึกษา ด้านติดเพราะฤทธิ์ของยา.....	46
13	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานสาเหตุการติดยาเสพติดของผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง จำแนกตามอาชีพก่อนต้องโทษโดยรวมและรายด้าน.....	46

14	เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดของผู้ต้องขังในทัณฑสถาน บำบัดพิเศษกลาง จำแนกตามอาชีพก่อนต้องโทษโดยรวมและรายด้าน.....	47
15	ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ของสาเหตุการติดยาเสพติด จำแนกตามกลุ่มอาชีพ โดยรวม.....	48
16	ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ของสาเหตุการติดยาเสพติด จำแนกตามกลุ่มอาชีพ ด้านติดเพราะฤทธิ์ของยา.....	48
17	ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ของสาเหตุการติดยาเสพติด จำแนกตามกลุ่มอาชีพ ด้านติดเพราะสิ่งแวดล้อม.....	49
18	ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ของสาเหตุการติดยาเสพติด จำแนกตามกลุ่มอาชีพ ด้านความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจ.....	49
19	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน สาเหตุการติดยาเสพติดของ ผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง จำแนกตามรายได้ก่อนต้องโทษโดยรวม และรายด้าน.....	50
20	เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดของผู้ต้องขังในทัณฑสถาน บำบัดพิเศษกลาง จำแนกตามรายได้ก่อนต้องโทษโดยรวมและรายด้าน.....	51
21	ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสาเหตุการติดยาเสพติด จำแนกตามรายได้ ก่อนต้องโทษโดยรวม.....	52
22	ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสาเหตุการติดยาเสพติด จำแนกตามรายได้ ก่อนต้องโทษ ด้านติดเพราะฤทธิ์ของยา.....	52
23	ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาที่เกี่ยวข้องกับสาเหตุของการติดยาเสพติดของ ผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง.....	53
24	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาที่เกี่ยวข้องกับสาเหตุของการติดยาเสพติดของ ผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง.....	54
25	เปรียบเทียบสาเหตุการติดยาเสพติด จำแนกตามอายุ ด้านติดเพราะฤทธิ์ของยา.....	81
26	เปรียบเทียบสาเหตุการติดยาเสพติด จำแนกตามอายุ ด้านติดเพราะสิ่งแวดล้อม.....	82
27	เปรียบเทียบสาเหตุการติดยาเสพติด จำแนกตามอายุ ด้านติดเพราะความผิดปกติทาง ร่างกายและจิตใจ.....	84

28	เปรียบเทียบสาเหตุการติดยาเสพติด จำแนกตามพื้นฐานการศึกษา ด้านคิดเพราะฤทธิ์ของยา.....	86
29	ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ของสาเหตุการติดยาเสพติด จำแนกตามพื้นฐานการศึกษา ด้านคิดเพราะฤทธิ์ของยาโดยรวม.....	88
30	ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสาเหตุการติดยาเสพติด จำแนกตามพื้นฐานการศึกษา ด้านคิดเพราะฤทธิ์ของยาในเรื่อง เสพยาแล้วทำให้รับประทานอาหารได้มากขึ้น.....	88
31	ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสาเหตุการติดยาเสพติด จำแนกตามพื้นฐานการศึกษา ด้านคิดเพราะฤทธิ์ของยาในเรื่อง เสพยาหลายชนิดปนกันจะทำให้มีความสุขมากขึ้น.....	89
32	ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสาเหตุการติดยาเสพติด จำแนกตามพื้นฐานการศึกษา ด้านคิดเพราะฤทธิ์ของยาในเรื่อง เมื่อเกิดอาการอยากเสพยาและไม่ได้รับการเสพ จะทำให้หงุดหงิดมากอย่างไรรู้สึกตัว.....	89
33	เปรียบเทียบสาเหตุการติดยาเสพติด ด้านคิดเพราะสิ่งแวดล้อม จำแนกตามกลุ่มพื้นฐานการศึกษา.....	90
34	ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสาเหตุการติดยาเสพติด ด้านคิดเพราะฤทธิ์ของยาในเรื่อง ติดยาเสพติดขณะที่เรียนหนังสืออยู่ในโรงเรียน จำแนกตามพื้นฐานการศึกษา.....	92
35	เปรียบเทียบสาเหตุการติดยาเสพติด ด้านคิดเพราะความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจ จำแนกตามกลุ่มพื้นฐานการศึกษา.....	93
36	ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสาเหตุการติดยาเสพติดด้านคิดเพราะฤทธิ์ของยาในเรื่อง เคยได้รับการอบรมและพัฒนาจิตใจ จำแนกตามพื้นฐานการศึกษา.....	95
37	เปรียบเทียบสาเหตุการติดยาเสพติด จำแนกตามอาชีพ ด้านคิดเพราะฤทธิ์ของยา.....	97
38	ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่สาเหตุการติดยาเสพติด ด้านคิดเพราะฤทธิ์ของยาของผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง จำแนกตามกลุ่มอาชีพ โดยรวม.....	98
39	ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสาเหตุการติดยาเสพติด จำแนกตามกลุ่มอาชีพ ด้านคิดเพราะฤทธิ์ของยาในเรื่อง เสพยาเสพติดแล้วทำให้ง่วงและนอนหลับ.....	99

40	ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสาเหตุการติดยาเสพติด จำแนกตามกลุ่มอาชีพ ด้านคิดเพราะฤทธิ์ของยาในเรื่อง หากไม่ได้เสพยาจะไม่สามารถทำงานได้.....	99
41	ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสาเหตุการติดยาเสพติด ด้านคิดเพราะฤทธิ์ของยาในเรื่อง เสพยาหลายชนิดปนกัน จะทำให้มีความสุขมากขึ้น จำแนกตามกลุ่มอาชีพ	100
42	ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสาเหตุการติดยาเสพติด ด้านคิดเพราะฤทธิ์ของยาในเรื่อง หากหยุดเสพเพียง 1-2 วัน ก็จะมีอาการทรมานทรมาย จำแนกตามกลุ่มอาชีพ..	100
43	ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสาเหตุการติดยาเสพติด ด้านคิดเพราะฤทธิ์ของยาในเรื่อง เมื่ออยากเสพยาและไม่ได้เสพ จะทำให้หงุดหงิดมากอย่างไรรู้สึกตัว จำแนกตามกลุ่มอาชีพ.....	101
44	เปรียบเทียบสาเหตุการติดยาเสพติดด้านคิดเพราะสิ่งแวดล้อม จำแนกตามอาชีพ.....	102
45	ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสาเหตุการติดยาเสพติดด้านคิดเพราะสิ่งแวดล้อมของผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง จำแนกตามกลุ่มอาชีพ โดยรวม.....	104
46	ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสาเหตุการติดยาเสพติดด้านคิดเพราะสิ่งแวดล้อมในเรื่อง ความไม่เข้าใจกันกับผู้ใกล้ชิดเป็นเหตุผลักดันให้เสพยาเสพติด จำแนกตามกลุ่มอาชีพ.....	104
47	ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสาเหตุการติดยาเสพติดด้านคิดเพราะสิ่งแวดล้อมในเรื่อง ผู้ใกล้ชิดไม่ให้ความใส่ใจในการแก้ไขปัญหาร่วมกัน จำแนกตามกลุ่มอาชีพ	105
48	ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสาเหตุการติดยาเสพติดด้านคิดเพราะสิ่งแวดล้อมในเรื่อง ติดยาเสพติดขณะที่เรียนหนังสืออยู่ในโรงเรียน จำแนกตามกลุ่มอาชีพ.....	105
49	เปรียบเทียบสาเหตุการติดยาเสพติดด้านคิดเพราะความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจ จำแนกตามกลุ่มอาชีพ.....	106
50	ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสาเหตุการติดยาเสพติดด้านความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจของผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง จำแนกตามกลุ่มอาชีพ โดยรวม.....	107
51	ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสาเหตุการติดยาเสพติดด้านความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจในเรื่อง มีความผิดปกติทางร่างกาย จำแนกตามกลุ่มอาชีพ.....	108
52	ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสาเหตุการติดยาเสพติดด้านความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจในเรื่อง เคยได้รับการอบรมและพัฒนาจิตใจ จำแนกตามกลุ่มอาชีพ	108

53 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสาเหตุการติดยาเสพติดด้านเคยประสบอุบัติเหตุ สมองได้รับการกระทบกระเทือนอย่างแรง จำแนกตามกลุ่มอาชีพ.....	109
54 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสาเหตุการติดยาเสพติดด้านความผิดปกติทาง ร่างกายและจิตใจในเรื่อง รู้สึกเหม่อลอย ความจำเลอะเลือนเป็นประจำ จำแนกตาม กลุ่มอาชีพ.....	109
55 เปรียบเทียบสาเหตุการติดยาเสพติด ด้านคิดเพราะฤทธิ์ของยา จำแนกตามรายได้.....	111
56 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสาเหตุการติดยาเสพติด จำแนกตามรายได้ ด้านคิดเพราะฤทธิ์ของยา โดยรวม.....	113
57 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสาเหตุการติดยาเสพติด จำแนกตามรายได้ ด้าน คิดเพราะฤทธิ์ของยาในเรื่อง เสพยาเสพติดแล้วทำให้หิวและนอนหลับ.....	114
58 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสาเหตุการติดยาเสพติด จำแนกตามรายได้ ด้าน คิดเพราะฤทธิ์ของยาในเรื่อง เสพยาหลายชนิดปนกัน จะทำให้มีความสุขมากขึ้น.....	115
59 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสาเหตุการติดยาเสพติด จำแนกตามรายได้ ด้าน คิดเพราะฤทธิ์ของยาในเรื่อง หากหยุดเสพเพียง 1-2 วัน ก็จะมีอาการทรมานทรมาน.....	116
60 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสาเหตุการติดยาเสพติด จำแนกตามรายได้ ด้านคิดเพราะฤทธิ์ของยาในเรื่อง เมื่ออยากเสพยาและไม่ได้เสพ จะทำให้หงุดหงิด มากอย่างไม่รู้สีกตัว.....	117
61 เปรียบเทียบสาเหตุการติดยาเสพติด ด้านคิดเพราะสิ่งแวดล้อม จำแนกตามรายได้.....	118
62 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสาเหตุการติดยาเสพติด ด้านคิดเพราะสิ่งแวดล้อม ในเรื่อง สมาชิกในครอบครัวติดยาเสพติด จำแนกตามรายได้.....	120
63 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสาเหตุการติดยาเสพติด ด้านคิดเพราะสิ่งแวดล้อม ในเรื่อง ติดยาเสพติดขณะเรียนหนังสืออยู่ใน โรงเรียน จำแนกตามรายได้.....	121
64 เปรียบเทียบสาเหตุการติดยาเสพติด ด้านคิดเพราะความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจ จำแนกตามรายได้.....	122
65 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสาเหตุการติดยาเสพติด ด้านความผิดปกติทาง ร่างกายและจิตใจในเรื่อง เคยได้รับการอบรมและพัฒนาจิตใจ จำแนกตามรายได้.....	124

66 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสาเหตุการติดยาเสพติด ด้านความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจในเรื่อง เคยประสบอุบัติเหตุสมองได้รับการกระทบกระเทือนอย่างรุนแรง จำแนกตามรายได้.....	125
--	-----

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1	สถานที่ควบคุมนักโทษเค็ดขาดชายและหญิง แยกตามประเภทโทษสูงและต่ำ.....	18
2	สถานที่ควบคุมผู้ต้องขังคดีอาเภพยัตติคเพื่อการบำบัดรักษาโดยเฉพาะ.....	19
3	โครงสร้างการบริหารงานภายในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง.....	21

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การพัฒนาเยาวชนไทยให้มีคุณภาพนั้น บ่อเป็นการสร้างรากฐานสำคัญในการพัฒนาประเทศให้เจริญมั่นคง ซึ่งรัฐบาลทุกยุคทุกสมัยได้ตระหนัก และมีความมุ่งมั่นที่จะดำเนินการพัฒนาให้เยาวชนของชาติเติบโตขึ้นมาอย่างมีคุณค่า และมีคุณภาพชีวิตที่ดี แต่ปัญหาบาเสพย์คิดเป็นอุปสรรคสำคัญที่คอยขัดขวางการพัฒนานี้มาโดยตลอด สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540 - 2544) ที่กล่าวไว้ว่าปัญหาบาเสพย์คิดเป็นปัญหาสังคมที่มีแนวโน้มจะสูงขึ้น เพราะในปัจจุบันประเทศไทยได้รับเอาเทคโนโลยีจากต่างประเทศเข้ามาพัฒนาประเทศ ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ซึ่งมีผลกระทบต่อโครงสร้างสังคม กล่าวคือ จากสังคมเกษตรกรรมเป็นสังคมอุตสาหกรรม และจากครอบครัวขยายเป็นครอบครัวเดี่ยว วิธีการดำเนินชีวิตเปลี่ยนแปลงไป เพื่อความอยู่รอดในสังคมทำให้ทุกคนต้องแข่งขันกันทุกอย่าง คนในสังคม จะมองเห็นประโยชน์ส่วนตนมากกว่าส่วนรวม ความไม่มั่นคงของครอบครัวย่อมเกิดคิดตามมา ซึ่งผลกระทบดังกล่าวมีส่วนทำให้คนหันไปพึ่งบาเสพย์คิดเข้ามาเกี่ยวข้องกับดัวเสมอ นอกจากนี้ทิศทางของการพัฒนาประเทศอีกด้านหนึ่ง คือ การเปิดตลาดการค้าเสรีและให้มีการนำเข้าเสรีโดยเฉพาะสินค้าที่เป็นวัตถุดิบในการอุตสาหกรรม การขยายตัวด้านการท่องเที่ยว การเพิ่มบทบาทของภาคเอกชน ล้วนแต่เปิดช่องทางให้ผู้กระทำผิดสามารถลักลอบผลิตและจำหน่ายบาเสพย์คิดบางชนิดได้ง่ายขึ้น โดยแฝงอยู่ในกิจการที่ถูกต้องตามกฎหมาย ทำให้การควบคุมและปราบปรามเป็นไปได้ด้วยความยากลำบาก (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามบาเสพย์คิด. 2536 : ไม่มีเลขหน้า)

ปัจจุบันปัญหาบาเสพย์คิดเป็นปัญหาสำคัญที่ประเทศไทยกำลังเผชิญอยู่ นับว่าเป็นปัญหาที่เป็นภัยร้ายแรงคอยบั่นทอนทำลายมวลมนุษยชาติ ความมั่นคงของประเทศ ก่อให้เกิด ผลเสียต่อสุขภาพกาย สุขภาพจิต ทำให้เกิดความสูญเสียด้านกำลังคน ซึ่งเป็นทรัพยากรสำคัญในการพัฒนาประเทศ สูญเสียด้านเศรษฐกิจและนำไปสู่การสร้างปัญหาทางสังคมมากมาย อาทิเช่น ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาโสเภณี ปัญหาโรคเอดส์ และปัญหาการว่างงาน เป็นต้น ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ทำให้รัฐต้องสูญเสียงบประมาณในการป้องกันปราบปราม ทั้งผู้ค้าและผู้เสพบาเสพย์คิด จากผลร้ายที่เกิดขึ้นทำให้นานาประเทศร่วมมือกันขจัดปัญหาสารบาเสพย์คิด เพื่อให้ปัญหาเฝ้าหรือหมดไปโดย

เร็ว ทั้งนี้องค์การสหประชาชาติจึงได้กำหนดให้ในปี พ.ศ. 2534 - 2543 เป็นทศวรรษแห่งการต่อต้านยาเสพติด โดยให้ทุกประเทศทั่วโลกเพิ่มประสิทธิภาพและดำเนินการแก้ไขปัญหายาเสพติดให้เข้มแข็งขึ้น และยังมีมติเห็นชอบให้ วันที่ 26 มิถุนายน ของทุกปี เป็นวันต่อต้านสารเสพติดโลก (อำนาจ อินทภูมิ. 2537 : 1)

ประเทศไทยประสบกับปัญหายาเสพติดอยู่ในระดับที่รุนแรงกว่าประเทศใดในเอเชียอาคเนย์ ทั้งนี้เพราะมีพื้นที่บางส่วนติดต่อกับบริเวณสามเหลี่ยมทองคำ ซึ่งเป็นแหล่งผลิต ยาเสพติดที่สำคัญแห่งหนึ่งของโลก รวมทั้งมีเส้นทางคมนาคมที่สะดวกที่สุดในภูมิภาคนี้ ทำให้ประเทศไทยถูกใช้เป็นเส้นทางลำเลียงยาเสพติดภายในประเทศและนำไปสู่ประเทศต่าง ๆ ซึ่งปัจจัยเหล่านี้มีส่วนเอื้ออำนวยให้การแพร่ระบาดของสารเสพติดเป็นไปอย่างกว้างขวาง (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. 2535 : 4)

นอกจากนี้โครงสร้างครอบครัวของสังคมไทย ได้เปลี่ยนแปลงลักษณะจากครอบครัวขยายมาเป็นครอบครัวเดี่ยว จึงทำให้ผู้หญิงต้องทำงานนอกบ้านมากขึ้น เด็กและเยาวชนถูกทอดทิ้ง ทำให้ขาดความรัก ความอบอุ่น และความมั่นคงทางจิตใจ ขาดวุฒิภาวะและประสบการณ์ชีวิต อันเป็นสาเหตุที่จะถูกชักนำไปใช้ยาเสพติดได้ง่ายขึ้น หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่า สภาพแวดล้อมในอนาคตรับโอกาสที่จะทำให้การแพร่ระบาดของยาเสพติดทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. 2536 : ไม่มีเลขหน้า)

กรมราชทัณฑ์กระทรวงมหาดไทย ได้ตระหนักถึงสภาพปัญหายาเสพติดดังกล่าว จึงได้กำหนดแผนการดำเนินการ เพื่อเป็นแนวทางการดำเนินงานให้เรือนจำ และทัณฑสถานและหน่วยงานต่าง ๆ นำไปปฏิบัติเพื่อให้การแก้ไขปัญหายาเสพติดของกรมราชทัณฑ์เป็นไปอย่างเป็นรูปธรรม และให้เรือนจำและทัณฑสถานเป็นเขตปลอดยาเสพติดตามนโยบายของกระทรวงมหาดไทย ซึ่งจากการสำรวจสถิตินักโทษเด็ดขาดในคดีความผิดที่เกี่ยวกับพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ โดยได้สำรวจถึงเดือนเมษายน 2541 ปรากฏว่ามีนักโทษเด็ดขาดคดียาเสพติดมากถึง 39,285 คน ซึ่งสามารถแยกออกเป็นประเภทต่าง ๆ (กรมราชทัณฑ์. 2541ก : 1) ได้ดังนี้

ตาราง 1 จำนวนนักโทษเด็ดขาดคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด จำแนกตามประเภทและชนิดของยาเสพติด

ประเภท	ชาย	หญิง	รวม	ร้อยละ
เฮโรอีน	13,924	2,943	16,867	42.93
กัญชา	2,207	320	2,527	6.43
ฝิ่น	537	82	619	1.58
เมทแอมเฟตามีน	13,507	5,185	18,692	47.58
สารระเหย	370	204	574	1.46
อื่น ๆ (สารเคมีที่ใช้ผลิตยา)	4	2	6	0.02
รวม	30,579	8,736	39,285	100.00

จะเห็นได้ว่า จำนวนผู้ติดยาเสพติดทุกประเภทมีจำนวนมากที่เข้ามาอยู่ในความควบคุมดูแลของกรมราชทัณฑ์ กรมราชทัณฑ์จึงมีนโยบายการป้องกันและปราบปรามการผลิต และการค้ายาเสพติด ยาบ้า และสารออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทอื่น รวมทั้งรณรงค์ให้ประชาชนตระหนักถึงมหันตภัยและโทษของสิ่งดังกล่าว นอกจากนี้กระทรวงมหาดไทยได้สนองตอบต่อนโยบายของรัฐบาล โดยได้กำหนดนโยบายของกระทรวงมหาดไทยไว้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยความมั่นคงและความสำคัญกับการเร่งรัดการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติดให้มีประสิทธิภาพนั้น ให้ถือเป็นภารกิจเร่งด่วน และต้องดำเนินงานอย่างจริงจัง ซึ่งกรมราชทัณฑ์มีภาระหน้าที่ในการแก้ไขปัญหายาเสพติดที่สำคัญ(กรมราชทัณฑ์.2541ค : 1) ดังต่อไปนี้คือ

1. การป้องกันปัญหายาเสพติด ได้แก่ การป้องกันการลักลอบนำยาเสพติดเข้าไปในเรือนจำในทุกวิธีการ ไม่ว่าจะเป็นการลักลอบโดยผู้ต้องขังและเจ้าหน้าที่ และชี้ให้เห็นพิษภัยของยาเสพติด เพื่อทำการลด ละ เลิก หรือไม่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด
2. การปราบปรามยาเสพติด ได้แก่ การดำเนินการในทุกวิถีทาง เพื่อกำจัดยาเสพติด อุปกรณ์เสพยาเสพติดในเรือนจำ ตลอดจนกระทั่งผู้กระทำความผิดทุกรายมาลงโทษ
3. การบำบัดรักษา ได้แก่ การนำผู้เสพยาเสพติดทุกรายไม่ว่าจะเป็นผู้กระทำผิดในคดียาเสพติด หรือผู้กระทำผิดในคดีอื่นแต่เป็นผู้เสพยาเสพติดมาทำการบำบัดรักษาทั้งทางร่างกายและจิตใจตามวิธีการที่ทันสมัย เพื่อให้บุคคลเหล่านั้นเลิกเสพยาเสพติด และไม่กลับมาใช้ยาเสพติดอีก

เนื่องจากผู้ต้องขังและนักโทษเด็ดขาด ที่กระทำความผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษนั้น มีความแตกต่างกับผู้ต้องขังและนักโทษเด็ดขาดในคดีอื่น ๆ ทั้งในด้านสภาพร่างกาย จิตใจ ซึ่งต้องได้รับการบำบัดรักษา อบรมอย่างใกล้ชิดเป็นพิเศษ ด้วยความสำคัญดังกล่าวนี้ กรมราชทัณฑ์จึงได้ดำเนินการจัดตั้ง “ทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง” ขึ้นโดยให้มีหน้าที่เป็น หน่วยงานที่ควบคุมกักขัง ผู้ที่มีความผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษทั่วประเทศไทย ซึ่งขณะนี้ มีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว จะเห็นได้จากในปี พ.ศ. 2540 มีผู้ต้องขังจำนวน 9,992 คน และในปี พ.ศ. 2541 เฉพาะใน 6 เดือนแรกมีผู้ต้องขังเพิ่มมากขึ้นเป็น จำนวนมากถึง 6,362 คน (มกราคม - มิถุนายน 2541) ซึ่งในสภาพปกติแล้ว ทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลางจะสามารถรับ ตัวผู้ต้องขัง และนักโทษเด็ดขาดไว้ได้เพียง 3,277 คน เท่านั้น ด้วยเหตุนี้จึงส่งผลกระทบต่อสภาพปัญหาต่าง ๆ มากมาย อาทิ เช่น ความแออัด การควบคุมผู้ต้องขังไม่ให้หลบหนี การควบคุม การแพร่ระบาดของยาเสพติดใน ทัณฑสถาน การฝึกวิชาชีพ และการอบรมพัฒนาจิตใจ เป็นต้น

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยซึ่งทำงานควบคุมดูแลผู้ต้องขังที่กระทำผิดพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษมาเป็นเวลาหลายปี และได้เห็นจำนวนบุคคลที่กระทำผิดเกี่ยวกับ ยาเสพติดให้โทษเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก โดยไม่มีที่ท่าว่ามีจำนวนจะลดลงแต่อย่างใด ทั้งที่ทางรัฐบาลโดยหน่วยงานต่าง ๆ ทุกระดับ ภายในประเทศและต่างประเทศก็ให้ความร่วมมือ ร่วมกันปราบปรามยาเสพติดทุกรูปแบบ แต่ก็ไม่สามารถลดจำนวนยาเสพติดลงได้ จึงทำให้ผู้วิจัยเกิดความสนใจที่จะศึกษาถึงสาเหตุของการติดยาของผู้ต้องขัง เพื่อที่จะนำสาเหตุปัญหานั้นมาแก้ไขในการทำงาน เพื่อปรับปรุงคุณภาพชีวิตของผู้ต้องขัง ในขณะที่ถูกควบคุมตัวอยู่ภายในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง และเมื่อพ้นโทษไปแล้ว จะได้มีแนวทางที่ดีในการดำรงชีวิตอย่างมีความสุขในสังคมภายนอก จะได้ไม่หวนไปกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษซ้ำอีกต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาวิจัย

1. เพื่อศึกษาสาเหตุการติดยาเสพติดของผู้ต้องขัง ที่อยู่ในความควบคุมดูแลของทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลางใน 3 ด้าน คือ ด้านการติดยาเพราะฤทธิ์ของยาเสพติด, ด้านการติดยาเพราะสิ่งแวดล้อม, ด้านการติดยาเพราะความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจ
2. เพื่อเปรียบเทียบสาเหตุที่ทำให้ผู้ต้องขังติดยาเสพติด จำแนกตามตัวแปร คือ อายุ พื้นฐานทางการศึกษา อาชีพ และรายได้ของผู้ต้องขังก่อนที่จะเข้ามาอยู่ในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง

3. เพื่อรวบรวมปัญหาและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดของผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง

ความสำคัญของการศึกษาวิจัย

1. ผลจากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้จะทำให้ทราบข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสาเหตุที่ทำให้ผู้ต้องขังติดยาเสพติด อันสามารถนำไปเป็นแนวทางในการป้องกันการติดยาเสพติดได้
2. ผลจากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้สามารถนำไปเป็นแนวทางในการบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ต้องขังติดยาเสพติดในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลางให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ต้องขังที่ต้องโทษคดียาเสพติดที่ถูกควบคุมและคุมขังอยู่ในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง ที่เข้าร่วมกิจกรรมในโครงการชุมชนบำบัด ประจำปี 2541 จำนวน 600 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้มาจากผู้ต้องขังที่ต้องโทษคดียาเสพติดที่ถูกควบคุมและคุมขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง ซึ่งได้จากการสุ่มอย่างง่ายร้อยละ 25 ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น จำนวน 150 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สถานภาพส่วนตัวของผู้ต้องขังที่ต้องโทษคดียาเสพติดที่ถูกควบคุมและคุมขังอยู่ในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง จำแนกตาม

3.1.1 อายุ

- 1) 18 -25 ปี
- 2) มากกว่า 25 ปีขึ้นไป

3.1.2 พื้นฐานการศึกษา

- 1) ไม่ได้เรียนหนังสือ
- 2) ประถมศึกษา

3) มัธยมศึกษา

4) อุดมศึกษา

3.1.3 อาชีพก่อนต้องโทษ

1) ค้าขาย

2) รับจ้าง

3) ไม่มีอาชีพ

3.1.4 รายได้ต่อเดือนก่อนต้องโทษ

1) ไม่มีรายได้

2) ต่ำกว่า 1,000 บาท

3) 1,000 - 3,000 บาท

4) มากกว่า 3,000 บาทขึ้นไป

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ สาเหตุของการติดยาเสพติดของผู้ต้องขังในทัณฑสถาน
บำบัดพิเศษกลาง แบ่งเป็น 3 ด้าน คือ

3.2.1 ด้านการติดยาเสพติดของยาเสพติด

3.2.2 ด้านการติดยาเสพติดสิ่งแวดล้อม

3.2.3 ด้านการติดยาเสพติดความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ยาเสพติด หมายถึง สารเคมีหรือวัตถุนิตที่ซึ่งเมื่อเสพเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าจะโดยวิธีรับประทาน ดม สูบ ฉีด หรือด้วยประการใด ๆ แล้วทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจในลักษณะสำคัญ เช่น ต้องเพิ่มขนาดการเสพขึ้นเรื่อย ๆ มีอาการอยากยาเมื่อขาดยา มีความต้องการเสพทั้งร่างกายและจิตใจอย่างรุนแรงอยู่ตลอดเวลา และสุขภาพโดยทั่วไปจะทรุดโทรมลง กับรวมถึง สารเคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดให้โทษดังกล่าว ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 ด้วย

2. สาเหตุการติดยาเสพติด หมายถึง ปัจจัยที่ทำให้ผู้ต้องขังเสพยาเสพติด ซึ่งในที่นี้แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ

2.1 ติดยาเสพติด หมายถึง การเสพหรือใช้ยาเสพติดโดยสม่ำเสมอ จนทำให้ร่างกายเกิดอาการผิดปกติ ซึ่งมีความรุนแรงจนไม่อาจทนได้ จึงต้องแสวงหายาเสพติดเพื่อระงับอาการผิดปกติของร่างกาย

2.2 คิดเพราะสภาพสิ่งแวดล้อม หมายถึง การอยู่อาศัยในสถานที่ที่เต็มไปด้วยแหล่งค้าขายเสพติด และสภาพแวดล้อมภายในบ้านขาดความอบอุ่นรวมไปถึงฐานะทางเศรษฐกิจ และปัญหาชีวิตอันสามารถนำไปสู่การติดยาเสพติดได้ง่ายขึ้น

2.3 คิดเพราะความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจ หมายถึง ความบกพร่องทางร่างกายและจิตใจ ทำให้มีแนวโน้มในการใช้ยาเสพติดได้ง่ายกว่าคนอื่น ๆ

3. ผู้ต้องขัง หมายถึง นักโทษเค็ดขาดที่ต้องโทษคดีเสพยาเสพติดที่ถูกควบคุมและคุมขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง

4. ทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง หมายถึง สถานที่สำหรับควบคุม อบรมฝึกวิชาชีพและให้การบำบัดรักษาแก่ผู้ต้องขังชาย ที่มีกำหนดโทษไม่เกิน 20 ปี ที่กระทำความผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 พระราชบัญญัติวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. 2518 และพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. 2533 เพื่อแยกประเภทผู้ต้องขังมาควบคุมจะได้สะดวกต่อการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังยาเสพติดให้ได้ผลและมีประสิทธิภาพสูงสุดในการรักษา

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ดังต่อไปนี้

1. ประวัติยาเสพติดที่มีในประเทศไทย
2. สาเหตุของการติดยาเสพติด
3. นโยบายของกรมราชทัณฑ์เกี่ยวกับการดำเนินงานแก้ไขปัญหายาเสพติด และแนวทางการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติดแต่ละประเภท
4. หน้าที่และความรับผิดชอบของทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง
5. กรอบแนวคิดและทฤษฎีเรื่องปัจจัยแห่งการศึกษาหรือสัมมาทิวะฐิในวิธีคิดตามหลักพุทธธรรม
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ประวัติยาเสพติดที่มีในประเทศไทย

ยาเสพติดให้โทษ หรือที่เรียกกันตามหลักวิชาว่า “สารเสพติดให้โทษ” นั้นมีหลายชนิดด้วยกัน อาทิ เช่น ฝิ่น กัญชา ใบกระท่อม มอร์ฟีน เฮโรอีน และโคเคอีน เป็นต้น ในบรรดา “สารเสพติดให้โทษ” เหล่านี้ ฝิ่นมีประวัติอันยาวนาน ชาวเมโสโปเตเมียรู้จักใช้ฝิ่นและปลูกจำหน่ายมาตั้งแต่ 5,000 ปี ก่อนคริสตกาล เรียกสารที่เป็นน้ำนี้ว่า “น้ำทิพย์” พวกกรีกซึ่งต่อมาได้รู้จักกับฝิ่น ได้ตั้งชื่อว่า “OPIUM” ซึ่งหมายถึง น้ำผลไม้ ประมาณศตวรรษที่ 10 ชาวอาหรับได้นำฝิ่นมาขายในประเทศจีน ชาวจีนได้นำมาใช้ในการรักษาโรคบิด ส่วนไทยรู้จักฝิ่นตั้งแต่ยุคสมัยสุโขทัยตอนต้น ประมาณปี พ.ศ. 1825 เมื่อมีการค้าขายทางเรือระหว่างจีนและไทย ในประวัติศาสตร์ ฝิ่นได้เป็นต้นเหตุของกรณีพิพาทระหว่างชาติมาแล้ว ในคริสต์ศตวรรษที่ 19 เมื่ออังกฤษครอบครองอินเดียได้ขนฝิ่นจากอินเดีย ไปขายในประเทศจีน เป็นเหตุให้ชาวจีนสูบฝิ่นกันอย่างแพร่หลาย จนรัฐบาลต้องตั้ง โอรส กงว่าตวรค์ไม่สามเฒ่าจะนั่งทนอยู่ได้ จึงได้ประกาศห้ามชาวอังกฤษนำฝิ่นเข้ามาขายในแผ่นดินจีน การขัดแย้งกันในเรื่องนี้ชักนำไปสู่สงครามฝิ่นระหว่าง ค.ศ. 1839 - 1942 และเป็นจุดเริ่มต้นของความพินาศของจีนในคริสต์ศตวรรษที่ 19 ในสมัยปัจจุบัน ฝิ่นและผลผลิตจากฝิ่น คือ เฮโรอีน ยังคงมีอิทธิพลต่อการเมืองในดินแดนที่เรียกว่า สามเหลี่ยมทองคำ ซึ่งอยู่ทางภาคเหนือของประเทศ ไทย ระหว่างพรมแดนของลาว พม่า และไทย

ฝิ่นเป็นยาเสพติดชนิดหนึ่ง ชาวเขาได้ใช้ฝิ่นในการบำบัดรักษาความเจ็บปวดนานาประการและโรคภัยไข้เจ็บหลายชนิด ในการทางการแพทย์ก็ได้สกัดมอร์ฟีนจากฝิ่น เพื่อใช้ประโยชน์ทางการแพทย์ เช่น ใช้รักษาโรคบิดและอาการท้องร่วง ใช้เป็นยาสลบสำหรับผ่าตัด ในขณะที่ฝิ่นมีคุณสมบัติ ฝิ่นก็มีโทษมหันต์ด้วยเช่นกัน ฝิ่นทำให้ผู้เสพติดมีสุขภาพเสื่อมโทรม เป็นเหตุให้โรคต่าง ๆ เข้าแทรก และมอร์ฟีนซึ่งอยู่ในเนื้อฝิ่นนั้น เมื่อนำมาสังเคราะห์กับสารเคมีที่เรียกว่า อะซิติก แอนไฮไดรด์ (Acetic Anhydride) แล้วเกิดเป็นผลึกสีขาว เรียกว่า เฮโรอีน มีฤทธิ์แรงกว่ามอร์ฟีน 5 - 10 เท่า และแรงกว่าฝิ่นประมาณ 30 - 100 เท่า ถือกันว่าเป็นยาเสพติดชนิดที่มีฤทธิ์ร้ายแรงที่สุดของบรรดาเสพติดทั้งหลาย (กรมราชทัณฑ์. 2504 : 2)

ดังได้กล่าวแล้วข้างต้น ฝิ่นแพร่ระบาดเข้ามาในประเทศไทยตั้งแต่สมัยสุโขทัย เราไม่ทราบว่ามี การห้ามสูบฝิ่นหรือไม่ในยุคสุโขทัย เพราะขาดหลักฐานทางประวัติศาสตร์ แต่ในสมัยพระเจ้าอู่ทอง พระองค์ได้ทรงตรากฎหมายลักษณะโจรขึ้น พ.ศ. 1903 ซึ่งมีบทลงโทษผู้เสพติดและค้าฝิ่น โดยให้ส่งพระราชอาญาปรับราชบาทให้สิ้นเชิง ทเวนบกสามวัน ทเวนเรือสามวัน ให้จำคุกไว้จนกว่าจะอดได้ ถ้าอดได้แล้วให้เรียกเอาทานบนแก่ญาติพี่น้องไว้ แล้วจึงปล่อยผู้สูบ ขาบ กินฝิ่นจากโทษ ในสมัยรัตนโกสินทร์ได้พยายามเพิ่มโทษให้รุนแรงยิ่งขึ้น แต่การปราบปรามก็ไม่ได้ผลเท่าที่ควร การคิดฝิ่นกลับยิ่งเพิ่มมากขึ้นในหมู่คนจีน และเกิดระบบอันขี้เพื่อลักลอบค้าฝิ่น จึงได้มีการเปลี่ยนแปลงนโยบายการปราบปรามในสมัยรัชกาลที่ 4 ได้ทรงโปรดอนุญาตให้ชาวจีนเสพได้ แต่ห้ามคนไทยเสพ ต่อมาในสมัยใหม่ พ.ศ. 2483 การเปลี่ยนแปลงนโยบายเช่นนี้ก็เพื่อจะหาทางควบคุมให้ดียิ่งขึ้น โดยการจดทะเบียนร้านจำหน่ายและผู้เสพ ซึ่งมีผลดีในแง่ภาษีอากร (คณะกรรมการปราบปรามยาเสพติดให้โทษ. 2515 : 10)

ในปีที่รัฐบาลประกาศเลิกสูบฝิ่นนั้น จำนวนผู้เสพฝิ่นที่ลงทะเบียนไว้มีประมาณ 70,985 คน หลังจากประกาศห้ามแล้วปรากฏว่ายาเสพติดอย่างอื่นที่มีพิษร้ายแรงกว่าฝิ่นหลายเท่าได้แพร่ระบาดเข้ามาในประเทศไทย ตามหลักฐานของการจับกุม เฮโรอีนเริ่มระบาดเข้ามาสู่ประเทศจากฮ่องกงในปี พ.ศ. 2502 และภายในเวลาสิบปีหลังจากนั้น การเสพเฮโรอีนและยาเสพติดประเภทอื่น ๆ ได้กลายเป็นปัญหาหนักและรุนแรงยิ่งกว่าฝิ่นในสมัยก่อนหลายเท่าตัว

นานาชาติเริ่มตระหนักถึงภัยจากยาเสพติด ในตอนปลายคริสต์ศตวรรษที่ 19 และได้เล็งเห็นว่าควรมีการร่วมมือกัน เพื่อควบคุมการปลูกฝิ่นและสูบฝิ่น จึงจัดประชุมขึ้นที่นครเซี่ยงไฮ้เป็นครั้งแรกใน ค.ศ. 1909 ต่อมาในปี ค.ศ. 1912 ได้มีการลงนามในอนุสัญญาว่าด้วยฝิ่นที่กรุงเฮก อนุสัญญากำหนดให้ประเทศต่าง ๆ ที่ลงนามออกกฎหมายควบคุมการปลูกฝิ่นและสูบฝิ่น และจัดตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาว่าด้วยการลักลอบค้าฝิ่นและยาอันตราย ข้อตกลงนานาชาติได้วิวัฒนาการไปตามลำดับขั้นตอน จนกระทั่งถึงสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 องค์การสหประชาชาติจึง

ได้จัดตั้งหน่วยงานรับผิดชอบในเรื่องนี้โดยตรง คือ “คณะกรรมการยาเสพติดให้โทษ” ใน ค.ศ. 1946

ความพยายามขององค์การสหประชาชาติที่จะควบคุมการใช้ยาเสพติดให้โทษนี้ ในที่สุดมีผลชักนำให้ประเทศส่วนใหญ่ในโลกลงนามในอนุสัญญาฉบับที่สำคัญมาก ใน ค.ศ. 1961 เรียกว่า “อนุสัญญาเดี่ยวว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ” สาระสำคัญของอนุสัญญา (อรรถ สวรรณบุปผา และ อำนวยวิทย์ ชวงษ์. ม.ป.ป. : 27) คือ

1. ขยายขอบเขตของการควบคุมยาเสพติดให้กว้างขวางยิ่งขึ้น ยาเสพติดทุกชนิดไม่ว่าจะเป็นยาเสพติดธรรมชาติ ประดิษฐ์หรือสังเคราะห์ขึ้น อยู่ในขอบเขตของการควบคุมนานาชาติ
2. วิธีการควบคุม คือ ประเทศสมาชิกจะต้องแจ้งจำนวนการใช้ยาอันเกิดจากฝิ่นบำบัดรักษา การส่งออก การเก็บรักษา และการทำลายยาเสพติดประเภทต่าง ๆ
3. อนุสัญญาอนุญาตให้ 7 ประเทศ ปลุกฝิ่นเพื่อประโยชน์ทางการแพทย์ เช่น อินเดีย ตุรกี อังกฤษ จีน และรัสเซีย ที่อนุญาตให้ปลุกฝิ่นได้นั้น เพราะประเทศทั้ง 7 ที่อนุญาตนี้ รับประกันว่าจะควบคุมการผลิตฝิ่นไว้เพื่อการแพทย์เท่านั้น
4. อนุสัญญาฉบับนี้ได้จัดตั้ง “สภาการควบคุมยาเสพติดให้โทษระหว่างประเทศ” (The International Nalco Tics Control Board) ทำหน้าที่ประสานงานการควบคุมระหว่างประเทศ

สาเหตุของการติดยาเสพติด

จากการศึกษาถึงมูลเหตุของการติดยาเสพติดให้โทษของวงการแพทย์และสถาบันการศึกษา ตลอดจนหน่วยงานและบุคคลที่ให้ความสนใจในเรื่องนี้ พอสรุปได้ว่าสาเหตุของการติดยาเสพติดให้โทษมีหลายประการดังนี้

1. **ติดเพราะฤทธิ์ของยาเสพติด** โดยเชื่อว่ายาเสพติดแล้ว ย่อมแสดงความหมายในตัว โดยชัดแจ้งว่า ถ้าเสพแล้วจะต้องติดกล่าวคือ เมื่อร่างกายมนุษย์ได้รับยาเสพติดเข้าไปอำนาจของยาเสพติด จะทำให้งานในระบบต่าง ๆ ของร่างกายเปลี่ยนแปลงไปอีกรูปหนึ่ง ซึ่งถ้าการใช้ยานี้ไม่บ่อยหรือนานครั้ง ร่างกายก็ไม่สู้กระทบกระเทือนมากในการทำงานที่เปลี่ยนระบบต่าง ๆ ในร่างกาย แต่ถ้าใช้หรือเสพโดยสม่ำเสมอเข้าขั้นติดแล้ว ร่างกายก็เกิดสภาพความเคยชินต่อการทำงานของร่างกายในรูปนั้น ซึ่งถ้าไม่ได้รับการเสพการทำงานของร่างกายก็จะพยายามคืนตัวเข้าสู่สภาพปกติและการเปลี่ยนแปลงการทำงานของร่างกายที่เกิดขึ้น โดยกะทันหันทันทีทำให้ ผู้เสพติดแล้วเกิดอาการผิดปกติขึ้นกับร่างกาย ที่เราเรียกอาการงัดเสพ ซึ่งมีความรุนแรงจนผู้นั้น ไม่อาจทนได้ จึงทำให้เสาะแสวงหาเสพเพื่อระงับอาการให้ร่างกายทำงานอยู่ในระบบเดิมต่อไป จึงทำให้ผู้นั้นต้องเสพอยู่เรื่อย ๆ

2. ติดเพราะสิ่งแวดล้อม สิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลที่ผลักดันให้ไปศึกษาเพศศึกษิตได้อย่างหนึ่ง เป็นต้นว่าสถานที่อยู่อาศัยเต็มไปด้วย แหล่งค้าขายเพศศึกษิต สภาพแวดล้อมภายในบ้านขาดความอบอุ่น รวมไปถึงฐานะทางเศรษฐกิจและปัญหาชีวิต สิ่งแวดล้อมที่เลวร้ายไม่เพียงแต่ช่วยเร่งให้ใช้ยาเพศศึกษิตแต่เพียงอย่างเดียว แต่ยังเป็นอุปสรรคขัดขวางไม่ให้ผู้เสพเลิกใช้ยาเพศศึกษิตแม้จะได้รับการรักษาหายแล้ว เพราะสิ่งแวดล้อมก็จะกดดันให้ผู้เสพต้องกลับไปใช้ยาเพศศึกษิตนั้น ๆ อีก มูลเหตุที่ทำให้เขาติดยาเพศศึกษิตแยกได้ ดังนี้

2.1 เหตุจากการอยากทดลอง เนื่องจากสัญชาตญาณอย่างหนึ่งของมนุษย์ คือ การอยากรู้ อยากเห็น อยากทดลอง อยากจะรู้รสชาติของยาเพศศึกษิตว่าเป็นอย่างไร โดยคิดว่าคงไม่ติดง่าย ๆ แต่เมื่อทดลองเสพเข้าไปแล้วยาเพศศึกษิตในปัจจุบัน เช่น เฮโรอีนติดง่ายมากเพียงไม่กี่ครั้งก็ติดแล้ว

ผู้ติดยาเพศศึกษิตส่วนใหญ่เป็นผู้ที่อยู่ในวัยรุ่น ซึ่งในวัยนี้จะเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทางอวัยวะอันก่อให้เกิดความสงสัยและความรู้สึกใหม่ ๆ แก่เด็ก ความอยากรู้ อยากเห็น อยากทดลองในเรื่องยาเพศศึกษิตนี้จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อได้เห็นตัวอย่างหรือได้ชินได้ฟังมา และอยู่ใกล้ชิด กับบุคคลหรือแหล่งที่สามารถจะหาขายเพศศึกษิตได้โดยง่าย บุคคลที่อยู่ในสภาพแวดล้อมเป็นต้นว่า สถานที่อยู่อาศัยมีแต่การค้าขายเพศศึกษิตดาษดื่น มีเพื่อนฝูงหรือญาติพี่น้องที่ติดยาเพศศึกษิต เขาก็จะมีความสงสัยอยากรู้ว่าทำไมเขาจึงเสพกัน มันมีความสุขจริงดังที่เขาว่าหรือเปล่า จึงเกิดการทดลองเสพดูบ้างและกลายเป็นผู้ติดยาในที่สุด

2.2 เหตุจากการถูกชักชวน สาเหตุที่สำคัญประการต่อมานั้นก็คือ การแนะนำชักชวน ซึ่งการแนะนำชักชวนนี้อาจจะเกิดจากเพื่อนฝูงที่กำลังใช้ยาเพศศึกษิตอยู่ ซึ่งอาจจะเป็นการกระทำเพื่อสนองความต้องการที่เป็นไปได้ตามวัย โดยถูกชักชวนจากเพื่อนที่ติดแล้วอยากให้เพื่อนติดบ้าง เมื่อเพื่อนติดด้วยกันแล้วจะได้ขอเงิน หรือรวมเงินกันไปซื้อยาเพศศึกษิต เป็นการแบ่งเบาระทางการเงินลงไปบ้าง โดยเฉพาะในวัยรุ่น พลังของกลุ่มเป็นพลังที่สำคัญในอันที่จะดึงดูดสมาชิกในกลุ่มให้เอนเอียงได้ ผู้ที่อยู่ในสภาพแวดล้อมที่เต็มไปด้วยเพื่อนฝูงติดยาเพศศึกษิตนั้น พฤติกรรมใดที่เพื่อนฝูงหรือกลุ่มยอมรับนิยมปฏิบัติ ก็มักจะยอมรับและปฏิบัติตามไปด้วยเพราะวัยรุ่นเป็นวัยแห่งการต้องการรวมกลุ่ม ต้องการเป็นที่ยอมรับของกลุ่มและกระทำในสิ่งที่เป็นความต้องการของกลุ่ม นอกจากนี้ผู้ที่อยู่ในแหล่งที่มีการซื้อขายยาเพศศึกษิตกันอย่างมากรุนแรง อาจจะได้รับการชักชวนจากผู้ขาย ซึ่งต้องการหาลูกค้า โฆษณาชักจูงคุณภาพของยาเพศศึกษิตว่าดี ทำให้สมองปลอดโปร่งเหมาะแก่การเรียนการทำงาน หรือถูกชักชวนจากเพื่อนฝูงขณะมีเมาสุราที่ขบเตร่กัน จึงเกิดการติดยาขึ้น

2.3 เหตุจากการถูกหลอกลวง เนื่องจากในปัจจุบันยาเพศศึกษิตมีชนิดใหม่ ๆ ในรูปแบบต่าง ๆ กัน เช่น เป็นลูกกวาดหรือทอฟฟี่ เป็นแคปซูลอย่างเหล้าแห่ง หรือเชกโคนาล เป็นต้น โดย

ผู้รับไม่ทราบว่าเป็นยาเสพติดให้โทษร้ายแรง อาจจะเข้าใจว่าเป็นของกินหรือยาธรรมดาที่ไม่มีพิษร้ายแรง ผลสุดท้ายกลายเป็นผู้ติดยาเสพติดไป

2.4 เหตุจากความคะนอง บุคคลประเภทนี้รู้แน่แท้ใจว่ายาเสพติดให้โทษไม่ดี แต่ด้วยความกึกคะนอง ในบางรายทำไปเพื่อความสนุกกับเพื่อน เช่น สูบกัญชา โคเคนมากเป็นวัยรุ่นไม่เกรงกลัว แสดงความเก่งกล้าของตน เพื่ออวดเพื่อนฝูง อวดผู้หญิง สำหรับเฮโรอีนนั้นพบว่า สาเหตุที่สำคัญอันหนึ่งในเด็กหนุ่ม ๆ ก็คือ การถูกแนะนำว่าใช้เฮโรอีนแล้วจะทำให้ร่วมประเวณีได้นาน เมื่อได้ผลในระยะแรก ๆ ก็ทำซ้ำจนกลายเป็นคนติดยาเสพติด

2.5 เหตุเกิดจากปัญหาครอบครัว จากเอกสารการวิจัยของคณะกรรมการวิจัยปัญหาเยาวชน สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติได้กล่าวถึง ลักษณะที่ทำให้เกิดปัญหาครอบครัวไว้ดังนี้

2.5.1 ความแตกร้างไม่เป็นปกติสุขในครอบครัว เป็นสาเหตุสำคัญอันหนึ่งที่ทำให้เด็กมีความวุ่นวายใจแค้นแค้นชิงชัง

2.5.2 ผู้ปกครองมีฐานะดี มีส่วนทำให้เด็กมีชีวิตเกรงใจได้ เพราะบางรายได้ให้ใช้เงินมากพุงเฟ้อ อยากทำอะไรเกินวัย เมื่อถูกห้ามปรามก็มักไม่พอใจ จึงหาทางออกคบเพื่อนเที่ยวเตร่ไปกับเพื่อนต่างเพศ

2.5.3 ปัญหาเศรษฐกิจในปัจจุบัน ผู้ปกครองส่วนมากต้องทำงานหนัก ไม่มีเวลาอบรมสั่งสอนเด็ก

2.5.4 บิดามารดาและผู้ปกครองขาดความรู้ธรรมชาติจิตใจ และความประพฤติของเด็กตามวัย ทำให้ไม่สามารถแนะทางให้เด็กเผชิญปัญหาชีวิตได้อย่างถูกต้อง

2.5.5 ผู้ปกครองไม่สามารถตักเตือนให้เด็กเชื่อถือได้ และในบางรายผู้ปกครองก็อยู่ไกล

2.5.6 ผู้ปกครองบางรายไม่เอาใจใส่ดูแลเด็กที่นำมาเลี้ยงแทนลูกเท่าที่ควร ความรู้สึกเป็นคนอื่น ทำให้เด็กไปหาที่พึ่งนอกร้าน

2.5.7 ผู้ปกครองส่งเสริมในทางที่ผิด เช่น เมื่อเด็กมีคดีเกิดขึ้น หรือประพฤติดีแล้วผู้ปกครองให้ท้าย บางรายหาทางช่วยเหลือจนพ้นโทษ ทำให้เด็กได้ใจและไม่ได้สำนึกถึงการกระทำผิด

2.5.8 บิดามารดาบางคนไม่มีเวลาพอสำหรับเด็ก ทำให้เด็กขาดความสนิทสนม และเด็กต้องไปหาที่พึ่งทางใจกับผู้อื่น ทำให้บุคลิกไม่เข้มแข็งตกเป็นเหยื่อของการถูกชักจูงได้ง่าย

2.5.9 สภาพบ้านแตกสาแหรกขาด บิดาหรือมารดาต่างมีภรรยาหรือสามีใหม่ ผู้ที่รับบาป คือ เด็กผู้ซึ่งไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับบิดาเลี้ยงหรือมารดาเลี้ยงได้

2.5.10 เด็กประเภทที่เป็นปฏิปักษ์ต่อสังคม เกิดจากสภาพบ้านแตกสาแหรกขาด ผู้ปกครองไม่ปรองดองกัน

2.5.11 บิดามารดาขาดความร่วมมือกับทางโรงเรียนในการอบรมสั่งสอนเด็ก

2.5.12 บางครอบครัวดุ่มหลงในเรื่องอบาขมุขต่าง ๆ เช่น การพนัน คีฬาสุรา เป็นนิจ เป็นต้น ทำให้เด็กเคยชินกับสิ่งอบาขมุข

2.5.13 สภาพครอบครัวขาดสวัสดิภาพ เช่น บิดามารดาถูกรังแกจากผู้อื่น

2.5.14 ไม่เอาใจใส่ส่งเสริมให้เด็กทำงานตามวัย

ดังนั้น ความสัมพันธ์ในครอบครัวเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่จะสนับสนุน หรือขัดขวางความประพฤติที่ดีงามของบุคคลในครอบครัว เพราะถ้าชีวิตในครอบครัวราบรื่นไม่ทะเลาะเบาะแว้งกัน มีความเข้าใจกัน รู้จักให้อภัยและร่วมมือกันในการแก้ไขปัญหาดัง ๆ เป็นอย่างดีของผู้ที่เป็นพ่อเป็นแม่แล้ว นอกจากจะเป็นการสร้างความสุขให้แก่ผู้ที่เป็นหัวหน้าครอบครัวในทางตรงแล้ว สิ่งที่เป็นผลทางอ้อม คือ การที่บิดามารดาให้ความเอาใจใส่ดูแล ให้ความรักแก่บุตร จะทำให้เยาวชนเหล่านี้เกิดความมั่นใจ และเชื่อมั่นในการกระทำของตน เพราะมีแบบอย่างที่ดีงามจากบิดามารดา และอีกประการหนึ่งที่สำคัญ คือ การที่เยาวชนมีปัญหาในทางจิตใจที่จะต้องคิดในเรื่องที่บิดามารดาแยกกันอยู่ หรือบิดามารดาไปมีสามีหรือภรรยาใหม่ แม้ว่าเยาวชนเหล่านี้จะประหลาดใจไปบ้าง เพราะความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ เพราะอยากทดลองหรือเพราะได้รับการแนะนำชักชวนจาก ผู้อื่นก็ตาม ถ้าชีวิตของเยาวชนเหล่านี้ ส่วนใหญ่ตั้งอยู่บนรากฐานของความรัก ความเข้าใจ และการให้อภัย การพยายามหาทางที่จะแก้ไขช่วยเหลือจากบิดามารดา และคนในครอบครัวแล้วก็ เชื่อแน่ว่า “พลังของความรัก” เหล่านี้จะเป็นแรงผลักดันให้เยาวชนที่หลงผิดกลับตนเป็นคนดี เป็นที่พึงปรารถนาของครอบครัวและสังคมในที่สุด

3. **จิตเพราะความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจ** มนุษย์เราก่อนมีความบกพร่อง ในทางร่างกายและจิตใจไม่มากนัก ยิ่งโดยเฉพาะในสังคมที่มีความสับสนวุ่นวาย และเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในปัจจุบันนี้ ความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจจะมีมากขึ้นได้ง่าย นักจิตวิทยา เชื่อว่า ความบกพร่องในจิตใจของมนุษย์เกิดจากการเลี้ยวของบิดามารดาในเขาวัว ความผิดปกติในร่างกายและจิตใจเหล่านี้ เป็นความสัมพันธ์ที่ต่อเนื่องกัน ความพิการในทางร่างกายมีผลทำให้เกิดความผิดปกติทางจิตใจได้ เช่นเดียวกับปัญหาที่ทางการแพทย์ พบว่าปัญหาทางจิตที่มีอยู่เป็นต้นเหตุของปัญหาทางกายได้ เช่นที่แพทย์ตรวจไม่พบอาการของโรคแต่อย่างใด ในขณะที่บุคคลนั้นมีความรู้สึกว่าคุณเองป่วยด้วยโรคนั้นโรคนี้อยู่ตลอดเวลา แต่เมื่อค้นหาสาเหตุให้ลึกซึ้งต่อไปโดยนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ จะพบว่าผู้ป่วยเหล่านี้มีปัญหาทางจิตอยู่เบื้องหลัง ฉะนั้นจึงกล่าวได้ว่าความสัมพันธ์ของความผิดปกติทางจิตใจ เป็นผลที่ต่อเนื่องไปถึงบุคลิกภาพ ที่ผิดปกติของมนุษย์ได้ และมีผลในทางที่จะเป็นแนวโน้มในการใช้ยาเสพติด เพื่อบรรเทาความวิตกกังวลของเขาให้หมดไป เช่น คน

พิการหรือคนที่มีโรคภัยไข้เจ็บประจำตัวยาเสพติด อาจช่วยขจัดปมด้อยในความพิการของเขาได้ หรือช่วยบรรเทาความเจ็บปวดจากความป่วยไข้ที่เป็นโรคประจำตัว เพราะเนื่องจากคุณสมบัติอย่างหนึ่งของยาเสพติดให้โทษ คือ การมีลักษณะในทางกดประสาท (Depressant) และกระตุ้นประสาท (Stimulant) ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว และจะพบว่าบุคคลที่มีความผิดปกติทางจิตใจนั้น จะเป็นผู้ที่มีความผิดปกติในทางบุคลิกภาพด้วย และการที่มีความผิดปกติในทางบุคลิกภาพนี้ ทำให้บุคคลนั้นมีแนวโน้มในทางที่จะใช้ยาเสพติดได้ง่ายกว่าคนอื่น ๆ เพราะบุคคลประเภทนี้เป็นผู้ที่ขาดความมั่นใจในตนเอง ต้องพึ่งคนอื่นอยู่เสมอ บุคคลเหล่านี้ในทางภาษาของวิชาจิตเวช เรียก Passive Dependent Personality เป็นบุคคลที่ต้อง พึ่งพิงผู้อื่นอยู่เสมอ ในชีวิตที่เขาว่าวักก็มีผู้กำจุนทางจิตใจ คือ พ่อแม่ผู้ปกครองตลอดจนครูอาจารย์ แต่เมื่อโตขึ้นพึ่งใคร ไม่ได้ก็หันมาพึ่งยาเสพติด เพื่อกำจุนจิตใจของตนเอง บุคคลที่มีบุคลิกภาพผิดปกติ และมีแนวโน้มเอียงในการใช้ยาเสพติดมีหลายลักษณะ ดังต่อไปนี้

1) ผู้ที่มีบุคลิกอ่อนแอในทุกด้าน (Inadequate Personality) เช่น ด้านอารมณ์และสติปัญญา รวมทั้งมีร่างกายที่ไม่สมบูรณ์แข็งแรง บุคลิกภาพดังกล่าวนี้ย่อมมีความเอนเอียงที่จะหันเข้าหาสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นที่ขีดเหนี่ยวหรือไม่มีหลักที่แน่นอนในการที่จะดำเนินชีวิตอย่างปกติได้ ดังนั้นจึงตกเป็นทาสของยาเสพติด

2) ผู้ที่มีอารมณ์วู่วาม (Emotional Unstable Personality) ไม่ค่อยมีความขึงคึด อารมณ์เปลี่ยนแปลงได้เร็ว เป็นคนที่ขาดความมั่นใจ มีจิตใจไม่อบอุ่น ดังนั้นจึงหันเข้าหายาเสพติดเพื่อช่วยบรรเทาอารมณ์ที่วู่วามของตน

3) ผู้ที่มีสุขภาพจิตใจรวนเรขาดความมั่นใจ (Passive Aggressive Personality) มีความวิตกกังวลอยู่ตลอดเวลา และมีแนวโน้มเอียงที่จะใช้ยาเสพติดเป็นที่พึ่งทางใจ

4) ผู้ที่มีปัญหาต่าง ๆ (Socio Pathic or Antisocial Personality) เช่น หนีโรงเรียน หนีออกจากบ้าน มีปัญหาในด้านต่าง ๆ และใช้ยาเสพติดเป็นเครื่องปลอบใจ ด้วยความว้าวุ่นทางจิตใจให้น้อยลง

นอกจากบุคลิกภาพที่ผิดปกติ จะมีส่วนผลักดันที่สำคัญให้ติดยาเสพติดแล้วยังพบว่าผู้ติดยาเสพติดได้ง่ายนั้น อาจจะมีพบใน

1) พวกโรคจิต โดยเฉพาะพวกที่เป็นโรคจิตเรื้อรังที่ขาดความรับผิดชอบ ไม่สามารถทราบได้ว่าอะไรถูกอะไรผิด พวกเหล่านี้จะหันเข้าหายาเสพติดได้ง่าย

2) พวกโรคประสาท มีความทรมานทางจิตใจ วิตกกังวลอยู่ตลอดเวลา สภาพของจิตใจอ่อนแอ และใช้ยาเสพติดระงับอาการกระวนกระวายของตนเอง

3) พวกปัญญาอ่อน คือ พวกที่มีสติปัญญาดำถูกชักจูงได้ง่าย จิตใจขาดความรับผิดชอบและเป็นทาสของยาเสพติด โดยการชักนำจากบุคคลอื่น

จากการศึกษาบุคลิกภาพของผู้ที่ติดยาเสพติดนี้ พบว่ามีเพียงร้อยละ 3 - 4 เท่านั้น ที่ถือว่าบุคลิกภาพที่ปกติก่อนที่จะมาติดยาเสพติด นอกจากนั้นเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพที่มีแนวโน้มเอียงมาแล้วทั้งสิ้น และนอกจากจะเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพที่ผิดปกติดังกล่าวนั้นแล้ว การติดยาเสพติดของบุคคลต่าง ๆ ยังขึ้นอยู่กับสาเหตุอื่น ๆ อีก เช่น

1) การที่อยู่ใกล้ชิดกับยาที่ใช้ พวกนี้ได้แก่ นายแพทย์ พยาบาล และบุคคลอื่น ๆ ในวงการแพทย์ คนเหล่านี้รู้จักยาและสามารถหยิบใช้ได้ง่าย และถ้าใช้บ่อย ๆ ก็อาจติดยาได้ ข้อนี้รวมไปถึงเจ้าหน้าที่ตำรวจและสรรพสามิต สมัยที่ยังอนุญาตให้สูบบุหรี่ได้ด้วย เพราะว่าการใกล้ชิดกับยาเสพติดนาน ๆ เข้าก็เลยลองดูแลติดยาเสพติดไปด้วย ก็มีจำนวนไม่น้อย

2) การคบค้าสมาคมหรืออยู่ใกล้ชิดกับผู้ติดยาเสพติด ข้อนี้พบมากในเด็กวัยรุ่น และมักจะติดยาเสพติดได้ง่าย เพราะแรงชักจูงจากเพื่อน

3) เพื่อหนีความทุกข์ทางใจ เราพบเสมอว่าเด็กหนุ่มสาวที่มีปัญหาทางครอบครัว ทางโรงเรียน ขาดความรัก ความอบอุ่น มักจะหาทางออกโดยการใช้นาฬิกาจับประสาท เพื่อให้คลายความวิตกกังวล เมื่อใช้ไปนาน ๆ ก็ต้องเพิ่มขนาดขึ้นเรื่อย ๆ จนติดยาในที่สุด ข้อนี้หมายรวมถึง ผู้ป่วยที่เป็นโรคประสาทและโรคจิตบางชนิดที่ชอบรักษาดตนเองและไม่ยอมไปหาแพทย์

4) เพราะความอยากรู้อยากเห็น ได้แก่ เด็กวัยรุ่น ซึ่งมีความคະนองอยากทดลองในสิ่งที่คุณไม่เคยมาก่อน โดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์

5) เพราะต้องการจะหนีจากสภาพความเป็นจริง ข้อนี้ได้แก่ พวกฮิปปี้ ซึ่งพยายามหาทางออกโดยใช้ยาพวกที่ทำให้ประสาทหลอน ซึ่งบางรายอาจจะทำให้เกิดความรู้สึกสับสนใจเหมือนอยู่ในอีกโลกหนึ่งที่สดใสกว่า

6) เกิดจากการกระทำของนายแพทย์ มีผู้ป่วยด้วยโรคบางชนิดที่มีความเจ็บปวดมาก แพทย์อาจจะใช้นาฬิกาจับปวด โดยขาดความระมัดระวังจนทำให้ผู้ป่วยติดยา

7) ผู้ที่มีความเจ็บป่วยในทางร่างกายทำให้เกิดความเจ็บปวดมาก เช่น กระดูกหัก นิ้วในไต เนื้ออกบางอย่าง ผู้ป่วยเหล่านี้อยู่ห่างไกลแพทย์ หรือไม่สามารถจะมาหาแพทย์ได้ ก็พยายามหาทางช่วยตนเอง โดยการใช้นาฬิกาบรรเทาความเจ็บปวด และติดยาไปในที่สุด

8) เด็กเกรโคยสันดานหรือพวกอันธพาล (Psychopathic Personality) เด็กพวกนี้ส่วนใหญ่แล้วจะมาจากครอบครัวที่แตกแยกกัน บางรายพ่อแม่แยกกันอยู่ บางรายขาดพ่อ บางรายขาดแม่ หรือถึงพ่อแม่ไม่แยกกันอยู่ แต่สัมพันธ์ภาพภายในครอบครัวไม่มีความสุข อยู่กันอย่างไม่มีความสุข หรือบางรายพ่อแม่ไม่รัก มีพ่อแม่ก็เหมือนไม่มี เด็กเหล่านี้จะเกิดมาพร้อมกับความรู้สึกว่า พ่อแม่และสังคมไม่ยุติธรรมต่อตน จึงพยายามที่จะทำทุกอย่าง เพื่อต่อต้านสังคมทั้งในสิ่งที่สังคมไม่เห็นด้วย เริ่มด้วยการเกราะประพฤติตนเป็นอันธพาล และใช้เหล้ารวมทั้งยาเสพติดเป็นเครื่องประกอบ เพื่อบรรเทาความวิตกกังวลและความทุกข์นี้ให้หมดไป

9) เนื่องจากการควบคุมการขายยาในบ้านเราในทางปฏิบัติแล้วยังไม่ได้ผล ยาทุกชนิดในเมืองไทยมีการค้ากันอย่างเสรี โดยไม่ต้องมีใบสั่งแพทย์ข้อนี้เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้มีการติดยาเสพติดได้ง่าย

จะเห็นได้จากสาเหตุของการติดยาเสพติดมีอยู่หลายอย่าง บางอย่างก็อาจป้องกันไม่ให้เกิดขึ้นได้ ถ้าทุกคนมีความเข้าใจเพียงพอ โดยให้การศึกษาแก่เด็กอย่างถูกต้อง

นโยบายของกรมราชทัณฑ์

1. การดำเนินงานแก้ไขปัญหายาเสพติด ของกรมราชทัณฑ์ในปัจจุบัน

1.1 ผู้จำหน่าย โทษตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป นักโทษชาย ควบคุมไว้ที่เรือนจำบางขวาง นักโทษหญิง ควบคุมไว้ที่ทัณฑสถานหญิงกลาง ส่วนกำหนดโทษต่ำลงมาควบคุมไว้ที่เรือนจำกลางอื่น

1.2 ผู้เสพ แยกควบคุมไปบำบัดรักษาในทัณฑสถานบำบัดพิเศษ 6 แห่ง แต่เนื่องจากจำนวนผู้เสพนี้นั้นเกินความจุที่จะรองรับได้ ส่วนที่เหลือจึงกระจายไปควบคุมตาม เรือนจำทั่วไป

2. แนวทางการแก้ไขปัญหาคriminalผู้ต้องขังยาเสพติดล้นเรือนจำ

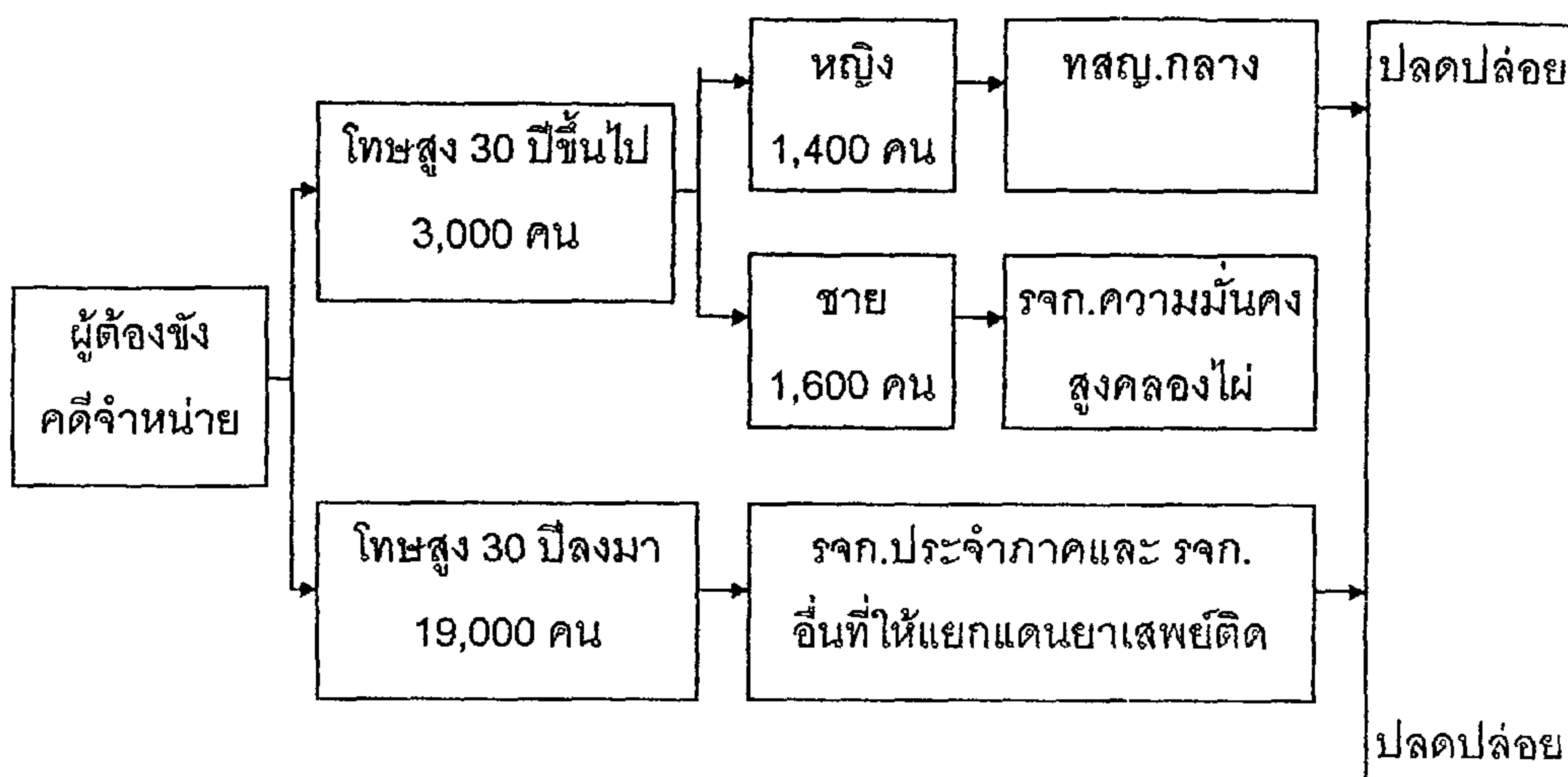
ในปัจจุบันกรมราชทัณฑ์มีทัณฑสถานบำบัดพิเศษ (ทสพ.) ใช้รองรับผู้ต้องขังคดียาเสพติด จำนวน 6 แห่ง และอยู่ในระหว่างดำเนินการก่อสร้างอีก 1 แห่ง ที่ทัณฑสถานบำบัดพิเศษสงขลา ที่สามารถรองรับผู้ต้องขังได้อีกประมาณ 2,000 คน และได้กำหนดให้ทัณฑสถานวัชหนูม พระนครศรีอยุธยา เป็นที่ควบคุมผู้ต้องขังวัชหนูมที่ติดยาเสพติดเพิ่มขึ้นอีก 1 แห่ง สามารถรับได้อีก 700 คน แต่ก็ยังไม่สามารถควบคุมผู้ต้องขังยาเสพติดได้ทั้งหมด กรมราชทัณฑ์จึงได้กำหนดพื้นที่ก่อสร้างทัณฑสถานบำบัดพิเศษประจำภาคขึ้น ตามภาคต่าง ๆ (กรมราชทัณฑ์. 2541ก : 3-4) ดังนี้

ตาราง 2 พื้นที่ของทัณฑสถานบำบัดพิเศษและพื้นที่ดำเนินการก่อสร้างเพิ่มเติม

ภาค	ทศบ.ที่มีอยู่แล้ว	ความจุ เดิมที่	พื้นที่ที่กำหนดสร้าง ทศบ. เพิ่มเติม
เหนือ	จังหวัดลำปาง	720	จังหวัดพิษณุโลก
ตะวันออกเฉียงเหนือ	จังหวัดขอนแก่น	371	อ. คลองไผ่ จ.นครราชสีมา
กลาง	ทศบ.กลาง กรุงเทพมหานคร	3,277	
	ทศบ.พระนครศรีอยุธยา	667	
	ทศว. พระนครศรีอยุธยา	710	
	ทศบ.จังหวัดปทุมธานี	1,800	
	ทศบ.หญิง จังหวัดปทุมธานี	1,115	
ตะวันออก			จังหวัดระยอง
ใต้ (ตอนบน)			จ.เพชรบุรี หรือ จ.ราชบุรี
ใต้ (ตอนล่าง)	ทศบ.สงขลา	2,000	กำลังก่อสร้าง

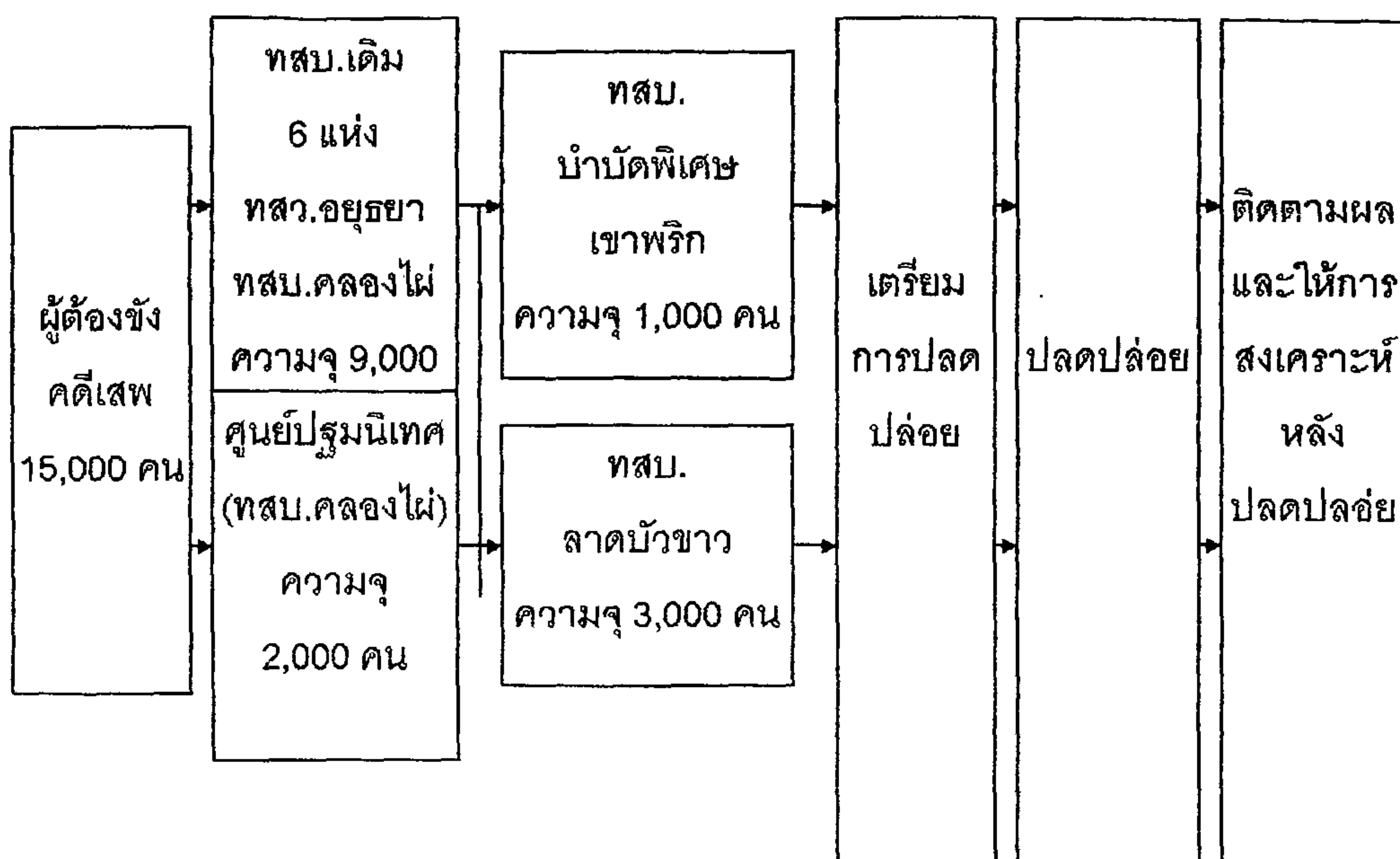
3. แนวทางการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาชญากรรมแต่ละประเภท เป็นดังนี้

3.1 ผู้ต้องขังคดีจำนำย ปัจจุบันมีจำนวนประมาณ 22,000 คน จะเป็นผู้มีกำหนดโทษสูงและเป็นอาชญากรร้ายแรง จำเป็นต้องควบคุมไว้ในเรือนจำที่มีความมั่นคงสูง เพื่อป้องกันการหลบหนี ตามภาพประกอบ 1 ดังนี้

ภาพประกอบ 1 สถานที่ควบคุมนักโทษเค็ดขาดชายและหญิง แยกตามประเภทโทษสูงและต่ำ

3.2 ผู้ต้องขังคดียาเสพติด ในกรณีที่เสพยาและอยู่ระหว่างการพิจารณาคดีของศาลให้อยู่ในความควบคุมของเรือนจำในท้องที่ศาลก่อน เมื่อศาลตัดสินแล้ว จึงนำสู่ระบบการดำเนินงานตามแผนปัจจุบัน มีจำนวนประมาณ 15,000 คน ส่วนใหญ่มีกำหนดโทษไม่เกิน 3 ปี แม้ว่าผู้เสพยาจะเป็นผู้ป่วยและมีกำหนดโทษไม่สูง แต่ในระยะแรกจำเป็นต้องควบคุมไว้ในเรือนจำที่มีความมั่นคงปานกลาง มีกำแพงล้อมรอบยากแก่การหลบหนี เพื่อบำบัดฟื้นฟูร่างกายและจิตใจให้หายขาดจากยาเสพติดแล้ว จึงผ่อนคลายการควบคุมไปอยู่เรือนจำที่มีระดับความมั่นคงต่ำในลักษณะทัณฑสถานเปิดบำบัดพิเศษ เมื่อผู้ต้องขังใกล้ปลดปล่อยให้มีการปัจฉิมนิเทศเตรียมความพร้อมก่อนปลดปล่อย โดยการแนะนำการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษ การใช้ชีวิตในสังคมภายนอกตลอดจนแนวทางการขอรับความช่วยเหลือ การสงเคราะห์จากภาครัฐและเอกชน นอกจากนี้ให้มีการติดตามผลการปฏิบัติและการให้การสงเคราะห์หลังจากการปลดปล่อยด้วย ตามภาพประกอบ 2 ดังนี้

ภาพประกอบ 2 สถานที่ควบคุมผู้ต้องขังคดียาเสพติดเพื่อการบำบัดรักษาโดยเฉพาะ

หน้าที่และความรับผิดชอบของทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง

1. ประวัติ

ทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง เป็นหน่วยงานราชการบริหารส่วนกลาง สังกัดกรมราชทัณฑ์ กระทรวงมหาดไทย ตั้งอยู่เลขที่ 33/2 ถนนงามวงศ์วาน แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร

เดิมใช้ชื่อ ทัณฑสถานบำบัดพิเศษบางเขน ก่อตั้งขึ้นตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ 838/2519 ลงวันที่ 24 พฤศจิกายน 2519 เพื่อใช้เป็นสถานที่สำหรับควบคุม อบรมฝึกวิชาชีพและให้การบำบัดรักษาแก่ผู้ต้องขังชาย ที่มีกำหนดโทษไม่เกิน 20 ปี ที่กระทำความผิดเกี่ยวกับ พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 พระราชบัญญัติวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. 2518 และพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. 2533

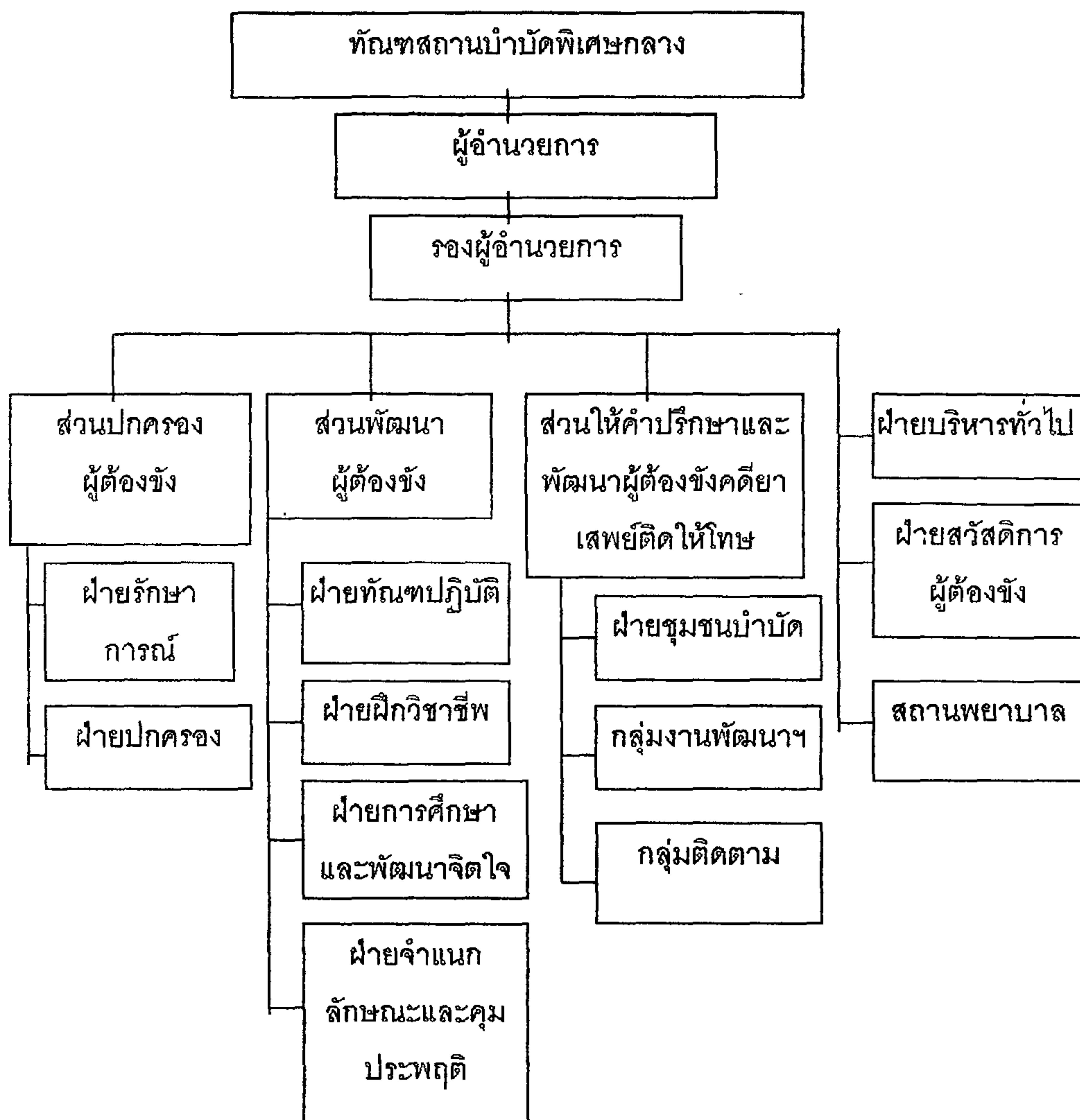
มีพื้นที่ภายในบริเวณภายนอกทัศนสถานฯ 21 ไร่ 3 งาน ต่อมากระทรวงมหาดไทยมีคำสั่งที่ 285/2537 ลงวันที่ 18 พฤษภาคม 2537 กำหนดอาณาเขตของทัศนสถานใหม่ โดยขยายพื้นที่ไปในแดน 8 ของเรือนจำกลางคลองเปรม เนื้อที่ 4 ไร่ 63 ตารางวา รวมเป็นเนื้อที่ภายในทัศนสถานฯ ปัจจุบัน 25 ไร่ 3 งาน 63 ตารางวา

ปัจจุบัน กรมราชทัณฑ์ได้มีคำสั่งที่ 889/2537 ลงวันที่ 2 พฤศจิกายน 2537 เรื่องการแบ่งส่วนราชการกรมราชทัณฑ์เป็นการภายใน ได้เปลี่ยนชื่อจากทัศนสถานบำบัดพิเศษบางเขน มาเป็นทัศนสถานบำบัดพิเศษกลาง

2. หน้าที่และความรับผิดชอบ

ทัศนสถานบำบัดพิเศษกลาง มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการวิเคราะห์ พัฒนาระบบ รูปแบบมาตรการหลักเกณฑ์ และวิธีปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาชญาคดีให้โทษ ให้ถูกต้องตามหลักทฤษฎีวิทยา กำหนดแนวทางและดำเนินการ ติดตาม ประเมินผล ให้คำปรึกษาและแนะนำ เสนอความเห็นต่อผู้บริหาร รวมทั้งควบคุมผู้ต้องขังคดีอาชญาคดีให้โทษ การดำเนินการทาง ทัศนศึกษา จัดการศึกษาอบรมพัฒนาปรับปรุงแก้ไขพฤติกรรม และฝึกวิชาชีพ ดำเนินการเกี่ยวกับ การทำงาน และการใช้แรงงานผู้ต้องขัง การจัดสวัสดิการให้การสงเคราะห์ พัฒนาสุขภาพอนามัย รวมทั้งการดำเนินการเกี่ยวกับการสุขาภิบาล

โครงสร้างการแบ่งงานภายในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง

ภาพประกอบ 3 โครงสร้างการบริหารงานภายในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง

(ที่มา : กรมราชทัณฑ์. 2538 : 2)

4. การปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคลียาเสพติดให้โทษ

ทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง นอกจากมีหน้าที่ปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง ตามภารกิจหลักของกรมราชทัณฑ์เช่นเดียวกับเรือนจำ/ทัณฑสถานทั่วไปแล้ว ยังมีหน้าที่ในการให้การบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ต้องขัง ทางด้านร่างกายและจิตใจ ตลอดจนถึงการฝึกอบรมและวิชาชีพ โดยแบ่งออกเป็น 4 ด้านใหญ่ ๆ คือ

4.1 กายบำบัด

ให้การบำบัดรักษาทางด้านร่างกาย ซึ่งได้แก่ การรักษาเบื้องต้น การดูแลสุขภาพอนามัย การรักษาชั้นตอนพิษยา สำหรับผู้ที่ติดยาเสพติดอย่างรุนแรง การออกกำลังกายโดยการฝึกกายบริหาร การออกกำลังกายด้านอื่น ๆ เพื่อเสริมสุขภาพให้แข็งแรง และให้ร่างกาย ทุกส่วนฟื้นตัวเร็วขึ้น

4.2 จิตบำบัด

แก้ไขสภาพจิตใจที่บกพร่องให้กลับคืนสู่สภาพปกติ โดยการอบรมศีลธรรมจรรยา และการฝึกสมาธิ เพื่อให้มีจิตใจที่สงบ ไม่ฟุ้งซ่าน พร้อมทั้งให้คำปรึกษาแนะนำ แก่ผู้ต้องขัง โดยทำเป็นกลุ่มหรือรายบุคคลแล้วแต่กรณี เพื่อให้มีความเชื่อมั่นที่จะไม่กลับไปใช้ ยาเสพติดอีก

4.3 อาชีพบำบัด

ฝึกวิชาชีพผู้ต้องขังโดยคำนึงถึงความรู้ ความสามารถ ความเหมาะสมด้านร่างกายและความต้องการของแต่ละคน เพื่อให้รู้จักการทำงาน รู้คุณค่าของงาน และสามารถนำไปประกอบอาชีพได้ ส่วนผู้ที่มีกำหนดโทษระยะเวลายาวให้ทำงานที่มีลักษณะผ่อนคลาย ไม่ตึงเครียด เพื่อให้ผู้ต้องขังมีจิตใจไม่ว้าวุ่น และให้เคยชินกับการทำงาน

4.4 ชุมชนบำบัด

ให้การบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพทางด้านจิตใจ เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมผู้ต้องขังติดยาเสพติดไปในทางที่ถูกต้องเหมาะสม เป็นผู้มีความกล้าที่จะเผชิญความจริง และปัญหาต่าง ๆ เพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ด้วยตนเอง

ชุมชนบำบัด

ชุมชนบำบัด (Therapeutic Community) หรือ TC หมายถึง วิธีการฟื้นฟูสมรรถภาพจิตใจที่ใช้ในการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด อันเนื่องมาจากประสบปัญหาทางด้านครอบครัว สังคม สิ่งแวดล้อม หรือเนื่องจากความบกพร่องทางจิตใจและอารมณ์ของบุคคลนั้น ๆ โดยการจำลองครอบครัวใหม่ให้กับสมาชิกผู้ต้องการเลิกยาเสพติด สร้างความสัมพันธ์แบบเครือญาติ เพื่อให้เกิดความรู้สึกรักใคร่ผูกพันเสมือนหนึ่งเป็นครอบครัวเดียวกัน ขจัดความรู้สึกโดดเดี่ยวอ้างว้าง และให้

มีความรู้สึกอบอุ่น มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน การเผชิญปัญหาความ ยุ่งยากต่าง ๆ ช่วยให้กำลังใจช่วยเหลือกัน เพื่อพัฒนาผู้เลิกยาเสพติดให้เปลี่ยนแปลง บุคลิกภาพ อารมณ์ ความรู้สึกและพฤติกรรมให้เป็นไปในทางที่เหมาะสม เป็นประโยชน์ต่อตนเองและคุณค่าต่อสังคม ชุมชน บำบัดได้ถูกนำมาปรับใช้กับผู้ต้องขังคดียาเสพติดให้โทษในการเปลี่ยนแปลง ทักษะจิต ความคิด ความรู้สึก อารมณ์ของผู้ต้องขังเพิ่มเติมจากกิจกรรมเดิมที่ผู้ต้องขังต้องปฏิบัติ อยู่แล้ว เพื่อไม่หวนกลับไปใช้ยาเสพติดอีก และเป็นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ให้สามารถกลับมาใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุขต่อไป

วิธีการดำเนินงาน

1. การเตรียมการ โดยแยกผู้ต้องขังคดียาเสพติดออกจากผู้ต้องขังอื่น ด้วยวิธีการจำแนก ลักษณะผู้ต้องขัง

2. การคัดเลือกผู้ต้องขังเข้าชุมชนบำบัด ที่มีคุณสมบัติ ดังนี้

2.1 เป็นผู้ต้องขังคดี พรบ. ยาเสพติดให้โทษ และคดีอื่นที่ติดยาเสพติด

2.2 ต้องโทษครั้งแรก อายุไม่เกิน 25 ปี

2.3 อ่านออกเขียนได้

2.4 ไม่ป่วยเป็นโรคจิต ประสาท หรือโรคติดต่ออันตรายถึงแก่ผู้อื่น

3. ขั้นตอนการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพแบบชุมชนบำบัด หลังจากที่มีผู้ต้องขังที่ติดยาเสพติดได้ผ่านการจำแนกลักษณะผู้ต้องขัง และคัดเลือกเข้าชุมชนบำบัด จะต้องผ่าน การถอนพิษยาด้วยวิธีการหักดิบเสียก่อน ระยะเวลาในการบำบัดรักษาใช้เวลา 1 ปี 6 เดือน - 2 ปี แบ่งเป็น 3 ระยะดังนี้

3.1 ระยะงูใจเข้าชุมชนบำบัด (Induction Phase Of Entry) เป็นการเตรียมตัวผู้ต้องขังด้านการชักจูงแนะนำ ความรู้เกี่ยวกับชุมชนบำบัด เพื่อให้เขารู้สึกว่าอยากจะทำเปลี่ยนแปลงตัวเอง ระยะนี้ใช้เวลา 15 - 30 วัน

3.2 ระยะการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพ (Treatment Drug Free T.C Phase Or Residential Pause : The Therapeutic) เป็นระยะที่ผู้ต้องขังอยู่ในเกณฑ์ของชุมชนบำบัด และระบบของชุมชนบำบัด เพราะจะต้องยอมรับในข้อผิดพลาดในความสำนึก ในสิ่งที่ บกพร่องของตนเองด้วยระบบกลุ่ม ระยะนี้ใช้เวลา 1 ปี 6 เดือน - 2 ปี

3.3 ระยะฝึกกลับสู่สังคม (Re - Entry Of After - Care Re - Entry) ระยะนี้ใช้เวลา 3 เดือน ก่อนพ้นโทษหลังจากที่สมาชิกได้เรียนรู้ ปรับปรุงตนเอง มีอารมณ์และความรู้สึกที่มั่นคง มีความเชื่อมั่นในตนเอง เพื่อให้สามารถใช้ชีวิตในสังคมภายนอกได้อย่างปกติสุข โดยไม่หวนกลับไปใช้ยาเสพติดอีก หากจะเปรียบผู้ที่ติดยาเสพติด คือ ผู้ที่มีบาดแผลทางใจ แล้วทุกคนล้วนมีอดีตที่ขมขื่น

กรมราชทัณฑ์ได้นำวิถีชีวิตใหม่ มอบให้ผู้ต้องขังที่ติดยาเสพติด ด้วยระบบ ชุมชน บำบัด ที่เป็นก้าวใหม่ของการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ต้องขังติดยาเสพติด ในเรือนจำและทัณฑสถาน เพื่อให้เขาเหล่านั้นได้รับการพัฒนา มีทัศนคติ ความคิด และพฤติกรรมไปในทางที่ดี มีความรักในตัวเองและผู้อื่น กล้าที่เผชิญกับความจริง และสามารถแก้ไขปัญหา ที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตด้วยเหตุผล แม้ว่าการเปลี่ยนแปลงของผู้ติดยาเสพติดมิใช่เรื่องง่าย แต่ก้าวหนึ่งของการหยิบยื่นโอกาสนี้ให้กับเขา ย่อมเป็นแนวทางแห่งความหวังที่ตั้งไว้ว่า การออกจากเรือนจำและทัณฑสถานของพวกเขาในครั้งนี้ เขาจะมีความแข็งแรง มีจิตใจที่มั่นคงกลับไปเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพของสังคม เป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว และท้ายที่สุดก็คือ การไม่หวนกลับไปใช้ยาเสพติดอีกต่อไป (กรมราชทัณฑ์. 2538 : 3-4)

กรอบแนวคิดและทฤษฎี

พระเทพเวที (ประยุทธ์ ปยุตโต) (2533 : 16 - 19) กล่าวถึงปัจจัยแห่งการศึกษาหรือสัมมาทิฐิในวิธีคิดตามหลักพุทธธรรม ว่าเป็นบุพภาคของการศึกษาหรือตัวขึ้นของกระบวนการแห่งการศึกษาทั้งหมดที่มีอยู่ 2 ประการ คือ

1. ปรโตโมสะ แปลว่า เสี่ยงจากอื่น หรือการกระตุ้นชักจูงจากภายนอก ได้แก่ การสั่งสอน แนะนำ การถ่ายทอด การโฆษณา คำบอกเล่าข่าวสาร เลียนแบบจากแหล่งต่าง ๆ ภายนอก อาทิ พ่อแม่ ครูอาจารย์ เพื่อน คนใกล้ชิด บุคคลที่มีชื่อเสียง คนโด่งดัง ผู้ได้รับความนิยมในด้านต่าง ๆ หนังสือ ตลอดจนสื่อมวลชน สถาบันศาสนา วัฒนธรรม เป็นต้น

2. โยนิโสมนสิการ แปลว่า การทำในใจโดยแบบกาย หรือคิดถูกวิธี หมายถึง ความรู้จักคิดหรือคิดเป็น การคิดอย่างเป็นระเบียบรู้จักพิจารณาสิ่งทั้งหลายตามสภาวะ โดยไม่เอาความรู้สึกส่วนตัว คือ ค้นหาอุปาทานของตนเข้าจับหรือเคลือบคลุม

ในทางตรงข้าม มิจฉาทิฐิหรือความเห็นผิดก็เกิดขึ้นเนื่องจากปัจจัย 2 ประการเช่นกัน คือ ปรโตโมสะ และอโยนิโสมนสิการ ซึ่งสำหรับการวิจัยครั้งนี้ได้ประยุกต์แนวความคิดดังกล่าวมาเป็นกรอบของการวิจัยได้

ทฤษฎีเพื่ออธิบายสาเหตุของการเริ่มใช้สารเสพติดที่สำคัญมี 4 ทฤษฎี คือ ทฤษฎีของเจสเซอร์ (Jessor's Theory) ทฤษฎีของเคเพลน (Kaplan's Theory) ทฤษฎีของเอคเคอร์ (Aker's Theory) และทฤษฎีของแคนเดล (Kandel's Theory) ในระหว่างทฤษฎีทั้งสี่นี้ ทฤษฎีของเจสเซอร์ได้รับการกล่าวถึงว่า เป็นทฤษฎีที่มีความครอบคลุมที่สุด (Kandel, D.B 1980 : 251) เนื่องจากทฤษฎีนี้มีกรอบแนวคิดที่ครอบคลุมตัวแปรส่วนบุคคล และบทบาทของสิ่งแวดล้อมที่มีต่อการแสดงพฤติกรรม

ทฤษฎี เรียกว่า ทฤษฎีพฤติกรรมที่เป็นปัญหา (Problem Behavior Theory) ในทฤษฎีกล่าวถึงกลุ่มของตัวแปรสำคัญในการอธิบายพฤติกรรมที่เป็นปัญหา 3 กลุ่ม คือ

1. ภูมิหลังและสิ่งแวดล้อมทางสังคม (Social Background and Context)
2. การรับรู้ด้านสิ่งแวดล้อม (Perceived Environment)
3. บุคลิกภาพ (Personality)

เจสเซอร์ และคนอื่น ๆ (Jessor and Others. 1991) ได้ทดลองใช้ปัจจัยข้างต้นในการทำนายพฤติกรรมที่เป็นปัญหาในเยาวชนพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ มีค่าประมาณ 0.07 เมื่อตัวแปรตามเป็นกลุ่มพฤติกรรม และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณมีค่าระหว่าง 0.05 ถึง 0.80 เมื่อตัวแปรตามเป็นพฤติกรรมเฉพาะอย่าง เช่น การดื่มแอลกอฮอล์ หรือการใช้สารเสพติด ตัวแปรที่พบว่ามีค่าสำคัญจากงานวิจัยหลายชิ้น ได้แก่ ความคาดหวังเกี่ยวกับความสำเร็จด้านการเรียนทัศนคติที่ต่อต้านความเบี่ยงเบน การมีต้นแบบของพฤติกรรมที่เป็นปัญหาในกลุ่มเพื่อน การใช้สารเสพติดอื่น ๆ และผลการเรียนต่ำ

ทฤษฎีพฤติกรรมที่เป็นปัญหา กล่าวถึง สิ่งแวดล้อมที่เป็นพื้นฐานทางสังคมที่ต่างจากการรับรู้สิ่งแวดล้อม คือ เป็นตัวแปรที่ชี้นำสภาพทางสังคมและฐานะทางสังคมของบุคคล และเป็นลักษณะที่วัดได้จากข้อมูลเชิงประจักษ์ เช่น อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้ เป็นต้น ผลการวิจัยในประเทศไทย พบว่ากลุ่มผู้ติดยาในกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีการศึกษาต่ำ (คณะกรรมการการศึกษาวิจัย ศูนย์ประสานงานกลางองค์การภาคเอกชนต่อต้านยาเสพติด. 2527) นอกจากนี้ รัชชัย ไทยเขียว (2526) ได้ทำการศึกษาสาเหตุการเสพยาเสพติดจากกลุ่มตัวอย่างที่สุดคมสารเสพติด 162 คน พบว่าผู้สุดคมสารเสพติด ส่วนใหญ่มีการศึกษาต่ำไม่มีรายได้ และจากการศึกษาเพื่อประมาณการจำนวนผู้ติดยาเสพติดในประเทศไทย ของสถาบันวิจัยเพื่อพัฒนาประเทศไทย เมื่อปี 2538 พบว่าจำนวนผู้ติดยาเสพติดโดยเฉพาะสารเสพติดมีจำนวนสูงที่สุด เมื่อจำแนกเป็นกลุ่มอาชีพแล้วพบว่าเป็นผู้ที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านหรือเกษตรกร โรงเรียนและสถาบันการศึกษา และชุมชนแออัดมากเป็นลำดับหนึ่ง สอง และสาม ตามลำดับ (นิพนธ์ พัวพงศกร และคนอื่น ๆ. 2538 : 61)

จรัส สุวรรณเวลา และคณะ (2523) ศึกษาปัญหาการติดยาเสพติดในประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า สภาพแวดล้อมที่นำไปสู่การใช้ยาเสพติด คือ การได้รับยาเสพติดครั้งแรกจากเพื่อน และเพื่อนแนะนำให้รู้จักยาเสพติด ส่วนสภาพแวดล้อมที่ผลักดันเยาวชนไปสู่อายาเสพติด คือ ความกดดันที่เกิดจากครอบครัวฐานะเศรษฐกิจ สังคม การขาดที่ปรึกษาและช่วยเหลือเมื่อมีปัญหา การว่างงาน และไม่มีอะไรที่มีสาระทำ

ไชยยศ เหมะรัชตะ (2525 : 44 - 45) ได้ศึกษาสาเหตุหรือแรงจูงใจที่ทำให้บุคคลใช้สารเสพติดไว้ 3 ประการ คือ

1. สาเหตุจากตัวผู้กระทำผิด คือ ความจำเป็นทางร่างกาย ความต้องการทางจิตใจ ความเชื่ออย่างผิด ๆ อยากรู้ อยากเห็น หรือเกิดจากการเปลี่ยนแปลงภาวะทางจิต
2. สาเหตุด้านสิ่งแวดล้อม และสภาพปัญหาทางสังคม คือ ถูกเพื่อนชักจูงหรือถูกหลอกลวง และเกิดจากครอบครัว ผู้ปกครอง โรงเรียน สิ่งแวดล้อม การศึกษาและที่อยู่อาศัยในละแวกที่ผู้เสพยาเสพติดอาศัยอยู่
3. สาเหตุทางด้านเศรษฐกิจ อันเนื่องมาจากภาวะปัจจุบัน ทำให้ทุกคนต้องทำงานแข่งกับเวลา บิดามารดาไม่มีเวลาให้กับครอบครัว ทำให้เด็กและเยาวชนขาดความอบอุ่น ประกอบกับมีเวลาว่างมากและมีสิ่งจูงใจบางประการ เด็กจึงหันไปเสพยาเสพติดในที่สุด

ประภาณี สุขทรศนีย์ (2526) ศึกษาลักษณะการใช้และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการใช้สารเสพติด โดยใช้ทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่างและทฤษฎีการควบคุมภายใต้วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการใช้สารเสพติดของวัยรุ่นในชุมชนคลองเตย โดยเก็บข้อมูลจากวัยรุ่น 196 คน ผลพบว่าตัวแปรที่มีความสำคัญในการอธิบาย ความแปรปรวนของการใช้สารเสพติดได้ 44.99 เปอร์เซนต์ คือ ความยึดมั่นต่อการกระทำที่สังคมยอมรับ การคบเพื่อนที่ใช้สารเสพติดและความผูกพันกับโรงเรียน

ศรีสมบัติ บุญเมือง (2527) ศึกษาการรับข้อมูลเกี่ยวกับยาเสพติดที่มีผลต่อการติดยาเสพติดของวัยรุ่นเก็บข้อมูล โดยการสัมภาษณ์แบบสอบถามกับกลุ่มวัยรุ่นที่ติดเฮโรอีน 200 ราย ผลพบว่าผู้ติดเฮโรอีน รายงานว่ารับข้อมูลเรื่องเฮโรอีนจากเพื่อนมากที่สุด และพบว่า ข้อมูลที่รับจากเพื่อนมีผลต่อการเสพยาเฮโรอีนมากที่สุด

นิรมล เปลี่ยนจรูญ (2530) ได้ทำการศึกษาวิจัยการใช้กัญชา และสารระเหยของนักเรียนวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร : การเรียนรู้ทางสังคมจากพ่อแม่และเพื่อน โดยเก็บข้อมูลจากนักเรียนมัธยมศึกษา และอาชีวศึกษาในสังกัดรัฐบาล และภาคเอกชน จำนวน 279 ราย พบว่าการคบหาสมาคมกับผู้ที่ใช้กัญชา สารระเหย การเลียนแบบ การให้ความหมายทางบวกในเรื่อง การใช้ยาเสพติด การเสริมแรงทางบวกจะมีผล ต่อการใช้สารเสพติดและนักเรียน

บุบลาพรรณ ประมวลรัฐการ (2532) ศึกษาตัวแบบสมมุฐาน (causal Model) ที่อธิบายการใช้ยาหรือสารเสพติดในวัยรุ่นเก็บข้อมูล โดยการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง 500 คน จากนักเรียนมัธยมปลายสาขาสามัญ ผลการวิเคราะห์โดยรวมประเภทของสิ่งเสพติด คือ การคบเพื่อนอยู่ที่ใช้ยาหรือสิ่งเสพติดมีผลกระทบต่อการใช้ยาหรือสิ่งเสพติดในวัยรุ่นมากที่สุด

2. งานวิจัยในประเทศ

โจนส์ (Jones, 1974 : 2583 - A) ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบเจตคติและความรู้เกี่ยวกับ ยาเสพติดของนักเรียน โดยใช้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 2 กลุ่ม กลุ่มละ 60 คน กลุ่มหนึ่งนั้นได้เรียนโปรแกรมเรื่องยาเสพติดมาแล้ว ส่วนอีกกลุ่มหนึ่งยังไม่เคยเรียน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันในด้านเจตคติและความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด และนักเรียนหญิงมีเจตคติต่อต้านยาเสพติดมากกว่านักเรียนชาย นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนที่บิดามารดาอยู่ด้วยกันนั้น จะมีเจตคติต่อต้านยาเสพติดมากกว่านักเรียนที่บิดามารดาแยกกันอยู่ และในปีเดียวกันนี้ สเปวค (Spevack, 1974 - 6784 - A) ได้วิจัยเกี่ยวกับบุคลิกภาพ เจตคติ และพฤติกรรมของนักเรียนที่ติดยาและไม่ติดยาเสพติด โดยใช้กลุ่มนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ใช้เวลาในการวิจัย 3 ปี ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ติดยาและไม่ติดยาเสพติดนั้น มีบุคลิกภาพ เจตคติ และพฤติกรรมแตกต่างกัน นักเรียนที่ติดยาเสพติดมีลักษณะของความเป็นผู้ใหญ่น้อยกว่าและจะมีแนวโน้มของการใช้ยาเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนที่ติดยาเสพติด ส่วนใหญ่มีบิดาหรือมารดาที่สูบบุหรี่หรือดื่มสุรา

วิดดอน (Whiddon, 1975 : 3426 - A) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความรู้ เจตคติ และการใช้ยาเสพติด ระหว่างนักเรียนระดับ 12 ในโรงเรียนอันดับ 1, 2 และ 3 ในรัฐมอนทานาตะวันตก ผลการวิจัยพบว่า

1. คนที่มีความรู้อาจติดยาเสพติดได้
2. การมีความรู้จะไม่ช่วยบรรเทาการใช้ยาเสพติดให้น้อยลง
3. นักเรียนที่มีเจตคติที่ดีต่อยาเสพติด มักจะหันไปใช้ยาเสพติดมากขึ้น
4. ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เรื่องยาเสพติด และเจตคติได้รับอิทธิพลส่วนใหญ่อยู่ร่วมกันของกลุ่ม
5. ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติ และการใช้ยาเสพติด ได้รับอิทธิพลส่วนใหญ่มาเป็นกลุ่มของนักเรียนที่เป็นเพศเดียวกัน
6. สำหรับยาเสพติดที่ผิดกฎหมายมีแนวโน้มที่จะใช้เหมือนกัน เมื่อนักเรียนอยู่ตามเพศตามขนาดของโรงเรียน และโรงเรียนที่เป็นเพศเดียวกัน

ไฟน์สไตน์ (Feinstein. 1978 : 5935 - A) ได้วิจัยเกี่ยวกับการใช้ยาเสพติดของนักศึกษา โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอิลลินอยส์ จำนวน 829 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า การใช้ยาเสพติดของนักศึกษามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับการใช้ยาเสพติดของผู้ปกครอง กล่าวคือ ถ้าผู้ปกครองของนักศึกษาคนใดใช้ยาเสพติดชนิดใดแล้ว นักศึกษานั้นจะมีแนวโน้มที่จะใช้ยาเสพติดชนิดนั้นไปด้วย

บราวน์ (Brown. 1979 : 3752 - A) ได้ศึกษาถึงความแตกต่างกันด้านเจตคติ นักเรียนรัฐบาลที่มีต่อการเลือกใช้ยาเสพติด และศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ เจตคติที่มีต่อยาเสพติดกลุ่มประชากรเป็นนักเรียนระดับ 5 ถึงระดับ 12 ในโรงเรียนประจำตำบล ใกล้เมืองคัลลาส รัฐเท็กซัส ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีเจตคติที่ดีต่อกัญชา และแอลกอฮอล์ ดีกว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น สำหรับเฮโรอีนและเมทิตินั้นไม่มีความแตกต่าง และพบว่านักเรียนมีเจตคติทางลบต่อ แอลกอฮอล์ เฮโรอีน เมทิติน มากกว่า บุหรี่ สุรา และกัญชา

สมมติฐานของการวิจัย

1. ผู้ต้องขังที่มีอายุต่างกัน มีสาเหตุของการติดยาเสพติดทั้ง 3 ด้านแตกต่างกัน
2. ผู้ต้องขังที่มีพื้นฐานทางการศึกษาต่างกัน มีสาเหตุของการติดยาเสพติดทั้ง 3 ด้านแตกต่างกัน
3. ผู้ต้องขังที่มีอาชีพก่อนต้องโทษต่างกัน มีสาเหตุของการติดยาเสพติดทั้ง 3 ด้านแตกต่างกัน
4. ผู้ต้องขังที่มีรายได้ก่อนต้องโทษต่างกัน มีสาเหตุของการติดยาเสพติดทั้ง 3 ด้านแตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการศึกษาวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาสาเหตุการคิดยาเสพติดของผู้ต้องขังใน
ทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ต้องขังคดียาเสพติดให้โทษ
ที่ถูกควบคุมและคุมขังไว้ในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง และเข้าร่วมกิจกรรมในโครงการชุมชน
บำบัด ปี 2541 จำนวนรวมทั้งสิ้น 600 คน

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ต้องขังคดียาเสพติดให้โทษที่
อยู่ในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง และเข้าร่วมกิจกรรมชุมชนบำบัด ปี 2541 จำนวน 150 คน โดย
ได้ดำเนินการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ซึ่งมีขั้นตอน
การเลือกกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1. ประชากรทั้งหมด 600 คน โดยการเขียนรายชื่อแล้วใส่ในภาชนะเพื่อทำการจับสลาก
2. ทำการสุ่มตัวอย่าง จำนวนร้อยละ 25 ของประชากรทั้งหมด ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย ได้
กลุ่มตัวอย่างจำนวนรวมทั้งสิ้น 150 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสาเหตุการคิด
ยาเสพติดของผู้ต้องขัง ในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง แบ่งเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อความเกี่ยวกับลักษณะส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ อายุ พื้นฐานการศึกษา อาชีพก่อนต้องโทษ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนก่อนต้องโทษ และข้อมูลพื้นฐานอื่น ที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 2 เป็นข้อความเกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดของผู้ต้องขัง ในทัณฑสถาน บำบัดพิเศษกลาง ทั้งหมด 3 ด้าน คือ

1. ด้านการติดยาเพราะฤทธิ์ของยาเสพติด
2. ด้านการติดยาเพราะสิ่งแวดล้อม
3. ด้านการติดยาเพราะความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจ

ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะอื่นที่เกี่ยวข้อง

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้โทษในด้านลักษณะประเภท การเสพติด การแพร่หลาย การป้องกัน และปราบปราม การกำหนดโทษผู้กระทำผิด และการบำบัด รักษาผู้กระทำผิดในขณะต้องโทษ

2. สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญด้านยาเสพติดและผู้ต้องขังที่เกี่ยวกับคดียาเสพติด ต่อสาเหตุการติดยาเสพติด

3. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาในข้อ 1 และ 2 ไปสร้างแบบสอบถาม

4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อตรวจแก้ไข ทั้งใน ด้านเนื้อหา โครงสร้างแบบสอบถามและสำนวนภาษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บและรวบรวมข้อมูลด้วยตัวเอง เมื่อวันที่ 1 กันยายน 2541 ถึงวันที่ 30 กันยายน 2541 รวม 1 เดือน และได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมดจำนวน 150 ฉบับ คิดเป็น ร้อยละ 100.00

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการต่อไปดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้องของแบบสอบถามทุกฉบับ และคัดเลือกเฉพาะฉบับที่สมบูรณ์มาวิเคราะห์ ผลปรากฏว่าแบบสอบถามมีความสมบูรณ์ทุกฉบับ
2. วิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป (Statistic Package for Social Science – X) SPSS - X

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ด้วยค่าความถี่ และค่าร้อยละ และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย
2. ข้อมูลเกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติด วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่ามัชฌิมเลขคณิต ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยกำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าคะแนนเฉลี่ยดังนี้
 - 2.34 – 3.00 หมายถึง เห็นด้วยมาก
 - 1.67 – 2.33 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
 - 1.00 – 1.66 หมายถึง เห็นด้วยน้อย
3. การเปรียบเทียบสาเหตุที่ทำให้ผู้ต้องขังติดยาเสพติดตามตัวแปร โดยการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย จำนวนกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มใช้ค่า t - test จำนวนกลุ่มตัวอย่างมากกว่าสองกลุ่มขึ้นไป ใช้ F - Test ถ้าพบข้อมูลที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยใช้การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการของนิวแมนส์ คูลส์ (Newmans - Keuls Method)
4. ปัญหาและข้อเสนอแนะ วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ และเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

- $\bar{X}$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย
- S.D. แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- t แทน ค่าความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยของสองกลุ่มตัวอย่าง
(t-distribution)
- F แทน ค่าความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยที่มากกว่าสองกลุ่มตัวอย่าง
(F-distribution)
- q แทน ค่าสถิติแสดงความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ (q-Statistic)
- df แทน ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
- SS แทน ผลบวกของค่าความเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sum of Square)
- MS แทน ค่าเฉลี่ยความเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Mean Square)
- * แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติด

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบสาเหตุของการติดยาเสพติด

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ปัญหาและข้อเสนอแนะอื่นที่เกี่ยวข้องกับสาเหตุของการติดยาเสพติด

ยาเสพติด

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มตัวอย่าง

ในตอนที่ 1 นี้ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง และข้อมูลพื้นฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง รายละเอียดปรากฏในตาราง 3 และ 4 ดังต่อไปนี้

ตาราง 3 จำนวนและร้อยละ จำแนกตามข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง

รายละเอียดข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
1. อายุ		
1.1 ระหว่าง 18-25 ปี	123	82.00
1.2 มากกว่า 25 ปีขึ้นไป	27	18.00
รวม	150	100.00
2. พื้นฐานการศึกษา		
2.1 ไม่ได้เรียนหนังสือ	4	2.70
2.2 ประถมศึกษา	48	32.00
2.3 มัธยมศึกษา	86	57.30
2.4 อุดมศึกษา	12	8.00
รวม	150	100.00
3. อาชีพก่อนต้องโทษ		
3.1 ค้าขาย	23	15.30
3.2 รับจ้าง	87	58.00
3.3 ไม่มีอาชีพ	40	26.70
รวม	150	100.00
4. รายได้ก่อนต้องโทษ		
4.1 ไม่มีรายได้	31	20.70
4.2 ต่ำกว่า 1,000 บาท	5	3.30
4.3 ระหว่าง 1,000-3,000 บาท	49	32.70
4.4 มากกว่า 3,000 บาทขึ้นไป	65	43.30
รวม	150	100.00

จากตาราง 3 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลางที่ตอบแบบสอบถามจำนวนรวมทั้งสิ้น 150 คน ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 18-25 ปี คือ 123 คน คิดเป็นร้อยละ 82.00 และมีอายุมากกว่า 25 ปีขึ้นไป เพียง 27 คน คิดเป็นร้อยละ 18.00

เมื่อจำแนกตามพื้นฐานการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างจบการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาจำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 57.30 รองลงมาได้แก่ ระดับชั้นประถมศึกษาจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 32.00 ระดับอุดมศึกษา 12 คน คิดเป็นร้อยละ 8.00 และมีเพียง 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.70 ที่ไม่ได้เรียนหนังสือมาก่อน

ส่วนในด้านอาชีพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างประกอบอาชีพรับจ้าง จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 58.00 ประกอบอาชีพค้าขายรวม 23 คน คิดเป็นร้อยละ 15.30 และจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 26.70 ที่ไม่ได้ประกอบอาชีพก่อนต้องโทษ

ในเรื่องรายได้ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง พบว่า มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 3,000 บาทขึ้นไป จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 43.30 รองลงมาได้แก่ ระหว่าง 1,000-3,000 บาท จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 32.70 ไม่มีรายได้จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 20.70 และมีเพียง 5 คน คิดเป็นร้อยละ 3.30 ที่มีรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท

ตาราง 4 จำนวนและร้อยละข้อมูลพื้นฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน	ร้อยละ
1. สถานภาพสมรส		
1.1 โสด	127	84.70
1.2 สมรส	23	15.30
รวม	150	100.00
2. เงินที่ใช้ซื้อยาเสพติด		
2.1 จากอาชีพสุจริต	74	49.30
2.2 จากอาชีพทุจริต	7	4.70
2.3 จากบิดา/มารดา	36	24.00
2.4 จากพี่/น้อง	3	2.00
2.5 จากเพื่อน	5	3.30
2.6 อื่น ๆ (จากลุง, จากป้า, จากน้า, จากอา)	25	16.70
รวม	150	100.00
3. จำนวนครั้งที่เสพ		
3.1 วันละครั้ง	61	40.70
3.2 2 วัน/ครั้ง	14	9.30
3.3 3 วัน/ครั้ง	19	12.70
3.4 1 สัปดาห์/ครั้ง	4	2.40
3.5 อื่น ๆ (วันละหลายครั้ง, 2 สัปดาห์/ครั้ง)	52	34.70
รวม	150	100.00
4. ประเภทของยาเสพติด		
4.1 ฝิ่น	1	0.70
4.2 เฮโรอีน	48	32.00
4.3 กัญชา	3	2.00
4.4 ยาบ้า	91	60.70
4.5 อื่น ๆ (โคเคน, ยาไอ้, ยาเค)	7	4.70
รวม	150	100.00

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน	ร้อยละ
5. การเข้ารับการบำบัดรักษา		
5.1 ไม่เคย	120	80.00
5.2 เคย	30	20.00
รวม	150	100.00

จากตาราง 4 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลางที่ตอบแบบสอบถามจำนวนรวมทั้งสิ้น 150 คน ส่วนใหญ่มีสถานภาพโสดรวม 127 คน คิดเป็นร้อยละ 84.70 และมีสถานภาพสมรสเพียง 23 คน คิดเป็นร้อยละ 15.30

ส่วนเงินที่ผู้ต้องขังใช้ซื้อยาเสพติด ส่วนใหญ่จะนำมาจากการประกอบอาชีพสุจริต คิดเป็นร้อยละ 49.30 รองลงมาได้แก่ จากบิดา/มารดา และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 24.00 และ 16.70 ตามลำดับ นอกนั้นเป็นเงินที่ได้จากการประกอบอาชีพทุจริต จากเพื่อน และจากพี่/น้อง คิดเป็นร้อยละ 4.70, 3.30 และ 2.00 ตามลำดับ

สำหรับจำนวนครั้งที่เสพ พบว่า ผู้ต้องขังส่วนใหญ่จะเสพวันละครั้ง คิดเป็นร้อยละ 40.70 รองลงมาได้แก่ อื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 34.70 นอกนั้นเป็นการเสพ 3 วันต่อครั้ง คิดเป็นร้อยละ 12.70 2 วันต่อครั้ง คิดเป็นร้อยละ 9.30 และ 1 สัปดาห์ต่อครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.70 ตามลำดับ

ในด้านประเภทของยาเสพติด พบว่า ผู้ต้องขังส่วนใหญ่เสพยาบ้า จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 60.70 เฮโรอีน จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 32.00 อื่น ๆ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 4.70 กัญชา จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.00 และมีผู้ต้องขังเพียงคนเดียวเท่านั้นที่เสพฝิ่น คิดเป็นร้อยละ 0.70

นอกจากนี้ในส่วนของการเคยเข้ารับการบำบัดรักษา พบว่า ผู้ต้องขังส่วนใหญ่ไม่เคยเข้ารับการบำบัดรักษา จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 80.00 และมีเพียง 30 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 ที่เคยเข้ารับการบำบัดรักษา

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติด

ในตอนที่ 2 นี้ เป็นการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ต้องขังที่เกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติด โดยใช้ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) และระดับความคิดเห็นรวม 3 ด้าน คือ ด้านติดยาเพราะฤทธิ์ของยา ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านความผิดปกติของร่างกายและจิตใจ รายละเอียดปรากฏในตาราง 5 – 8 ดังต่อไปนี้

ตาราง 5 ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ต้องขังที่เกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติด โดยรวมและเป็นรายด้าน

สาเหตุการติดยาเสพติด	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเห็นด้วย
1. ด้านติดยาเพราะฤทธิ์ของยา	2.09	0.74	ปานกลาง
2. ด้านสิ่งแวดล้อม	1.61	0.67	น้อย
3. ด้านความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจ	1.65	0.66	น้อย
รวม	1.78	0.69	ปานกลาง

จากตาราง 5 แสดงว่าผู้ต้องขังส่วนใหญ่มีความเห็นด้วยเกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.78$) และเมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่า สาเหตุด้านติดยาเพราะฤทธิ์ของยาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.09$) ส่วนด้านสิ่งแวดล้อม ($\bar{X} = 1.61$) และด้านความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจ ($\bar{X} = 1.65$) เห็นด้วยในระดับน้อย

ตาราง 6 ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของสาเหตุการติดยาเสพติด ด้านติดเพราะฤทธิ์ของยา

ติดเพราะฤทธิ์ของยา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเห็นด้วย
1. เสพยาแล้วทำให้สดชื่นกระปรี้กระเปร่าขึ้น	2.41	0.61	มาก
2. เสพยาเสพติดแล้วทำให้ง่วงและนอนหลับ	1.79	0.80	ปานกลาง
3. เสพยาแล้วทำให้รับประทานอาหารได้มากขึ้น	1.60	0.71	น้อย
4. หากไม่ได้เสพยาจะไม่สามารถทำงานได้	1.99	0.76	ปานกลาง
5. การเพิ่มปริมาณยาที่เสพในแต่ละครั้งจะทำให้ฤทธิ์ยาอยู่ได้นาน	2.35	0.63	มาก
6. เสพยาหลายชนิดปนกันจะทำให้มีความสุขมากขึ้น	1.95	0.80	ปานกลาง
7. เสพยาแล้วทำให้มีความกล้า	2.29	0.71	ปานกลาง
8. หากหยุดเสพยาเพียง 1-2 วัน ก็จะมีอาการทรมานทรมาย	2.05	0.86	ปานกลาง
9. เมื่อเกิดอยากเสพยาและไม่ได้เสพยา จะทำให้หงุดหงิดมากอย่างไม่รู้สีกตัว	2.29	0.78	ปานกลาง
10. เมื่อเสพยาแล้วทำให้สมองปลอดโปร่ง สามารถคิดแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้	2.15	0.70	ปานกลาง
รวม	2.09	0.74	ปานกลาง

จากตาราง 6 แสดงว่าผู้ต้องขังส่วนใหญ่มีความเห็นด้วยที่เกี่ยวกับการติดยาเสพติดด้านติดเพราะฤทธิ์ยาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.09$) และเมื่อพิจารณาในรายข้อ พบว่า ผู้ต้องขังมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เมื่อเสพยาแล้วทำให้สดชื่นกระปรี้กระเปร่าขึ้น ($\bar{X} = 2.41$) และการเพิ่มปริมาณยาที่เสพในแต่ละครั้ง จะทำให้ฤทธิ์ยาอยู่ได้นาน ($\bar{X} = 2.35$) ส่วนที่อยู่ในระดับน้อย ได้แก่ เมื่อเสพยาแล้วทำให้รับประทานอาหารได้มากขึ้น ($\bar{X} = 1.60$) นอกนั้นเห็นด้วยในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.79-2.29$)

ตาราง 7 ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของสาเหตุการติดยาเสพติด ด้านคิดเพราะสิ่งแวดล้อม

คิดเพราะสิ่งแวดล้อม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเห็นด้วย
1. ปัญหาด้านเศรษฐกิจในครอบครัว ทำให้วิตกกังวล เลวต้องพึ่งยาเสพติด	1.49	0.68	น้อย
2. ความไม่เข้าใจกันกับผู้อื่นใกล้ชิด เป็นเหตุผลักดันให้ เสพยาเสพติด	1.74	0.75	ปานกลาง
3. บิดา/มารดาแยกกันอยู่หรือหย่าขาดจากกัน อันเนื่อง มาจากการทะเลาะวิวาทกันเป็นประจำ	1.55	0.73	น้อย
4. ผู้ใกล้ชิดติดยาเสพติด	1.72	0.79	ปานกลาง
5. สมาชิกในครอบครัวติดยาเสพติด	1.17	0.43	น้อย
6. คนในครอบครัวชักชวนให้ดื่มสุราและเที่ยวกลางคืน เป็นประจำ จนเป็นเหตุผลักดันให้ติดยา	1.25	0.49	น้อย
7. ผู้ใกล้ชิดไม่ให้ความสนใจในการแก้ปัญหาาร่วมกัน	1.58	0.73	น้อย
8. บิดา/มารดาจำหน่ายยาเสพติด เป็นเหตุให้ติดยา เสพติดไปด้วย	1.19	0.44	น้อย
9. ครอบครัวอยู่ในชุมชนที่เป็นแหล่งค้ายาเสพติด	1.84	0.84	ปานกลาง
10. ไม่ได้รับการอบรมเลี้ยงดู สั่งสอนในทางที่ดีจาก ครอบครัวตั้งแต่ในวัยเด็ก	1.44	0.65	น้อย
11. เพื่อนแนะนำให้เสพยาเสพติดจนติด	1.99	0.79	ปานกลาง
12. ติดยาเสพติดเพราะอยากทดลอง	2.55	0.67	มาก
13. ติดยาเสพติดเนื่องจากถูกหลอกลวง	1.23	0.54	น้อย
14. ติดยาเสพติดขณะที่เรียนหนังสืออยู่ในโรงเรียน	1.87	0.89	ปานกลาง
15. ผู้ใกล้ชิดไม่ได้ว่ากล่าวตักเตือนเมื่อทราบว่าท่านติดยา เสพติด	1.53	0.70	น้อย
รวม	1.61	0.67	น้อย

จากตาราง 7 แสดงว่าผู้ต้องขังส่วนใหญ่มีความเห็นด้วยที่เกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดด้านสิ่งแวดล้อมโดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.61$) และเมื่อพิจารณาในรายข้อ พบว่าผู้ต้องขังมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ การติดยาเสพติดเพราะอยากทดลอง ($\bar{X} = 2.55$) ส่วนเรื่องอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง 5 ข้อ ($\bar{X} = 1.72-1.99$) และน้อย 9 ข้อ ($\bar{X} = 1.17-1.58$) โดยข้อที่เห็นด้วยที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ สมาชิกในครอบครัวติดยาเสพติด ($\bar{X} = 1.17$)

ตาราง 8 ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของสาเหตุการติดยาเสพติด ด้านความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจ

ความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเห็นด้วย
1. มีความมั่นใจในตนเอง	2.35	0.66	มาก
2. เป็นคนใจร้อนตัดสินใจเร็ว	2.49	0.68	มาก
3. เป็นคนโกรธง่าย	2.31	0.75	ปานกลาง
4. มีความวิตกกังวลอยู่เป็นประจำ	1.97	0.84	ปานกลาง
5. มีโรคประจำตัว	1.36	0.65	น้อย
6. สุขภาพไม่สมบูรณ์แข็งแรง	1.47	0.65	น้อย
7. มีความผิดปกติทางร่างกาย	1.30	0.60	น้อย
8. เคยได้รับการอบรมและพัฒนาทางจิตใจ	1.64	0.74	น้อย
9. หวาดระแวงกลัวคนอื่นทำร้าย	1.31	0.57	น้อย
10. เคยประสบอุบัติเหตุสมองได้รับการกระทบกระเทือนอย่างแรง	1.25	0.54	น้อย
11. รู้สึกเหม่อลอย/ความจำเลอะเลือนเป็นประจำ	1.26	0.52	น้อย
12. เคยเข้ารับการรักษาด้านจิตและประสาท	1.19	0.46	น้อย
13. ความรู้สึกว่ามีปมด้อย	1.71	0.80	ปานกลาง
14. ไม่สามารถปรับตัวอยู่ในสังคมได้	1.45	0.63	น้อย
15. ความอ่อนแอทางจิตใจที่สะสมมาจากครอบครัวตั้งแต่ในวัยเด็ก	1.73	0.78	ปานกลาง
รวม	1.65	0.66	น้อย

จากตาราง 8 แสดงว่าผู้ต้องขังส่วนใหญ่มีความเห็นด้วยที่เกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดด้านความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจโดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.65$) และเมื่อพิจารณาในรายข้อ พบว่า ผู้ต้องขังมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เป็นคนใจร้อนตัดสินใจเร็ว ($\bar{X} = 2.49$) และการมีความมั่นใจในตนเอง ($\bar{X} = 2.35$) ส่วนในเรื่องอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง 4 ข้อ ($\bar{X} = 1.71-2.31$) และน้อย 9 ข้อ ($\bar{X} = 1.19-1.64$) โดยข้อที่เห็นด้วยที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ เคยเข้ารับการรักษาด้านจิตและประสาท ($\bar{X} = 1.19$)

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบสาเหตุของการติดยาเสพติด

ในตอนที่ 3 นี้ เป็นการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบสาเหตุของการติดยาเสพติดทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านคิดเพราะฤทธิ์ของยา ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจ โดยจำแนกตามตัวแปร ได้แก่ อายุ พื้นฐานการศึกษา อาชีพ และรายได้ รายละเอียดปรากฏในตาราง 9-51 ดังต่อไปนี้

ตาราง 9 เปรียบเทียบสาเหตุการติดยาเสพติดของผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง จำแนกตามอายุโดยรวมและรายด้าน

สาเหตุการติดยาเสพติด	18 – 25 ปี		มากกว่า 25 ปีขึ้นไป		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านคิดเพราะฤทธิ์ของยา	2.10	0.39	2.01	0.47	1.07
2. ด้านสิ่งแวดล้อม	1.62	0.28	1.57	0.34	0.84
3. ด้านความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจ	1.66	0.32	1.63	0.31	0.44
รวม	1.75	0.25	1.70	0.28	1.00

จากตาราง 9 แสดงว่าผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลางที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นที่เกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกด้านเช่นกัน

ตาราง 10 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานสาเหตุการติดยาเสพติดของผู้ต้องขัง
ในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง จำแนกตามพื้นฐานการศึกษาโดยรวมและรายด้าน

สาเหตุ	ไม่ได้เรียน		ประถมศึกษา		มัธยมศึกษา		อุดมศึกษา	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. ด้านติดยาเสพติด ของยา	1.75	0.39	1.99	0.42	2.12	0.37	2.30	0.48
2. ด้านสิ่งแวดล้อม	1.73	0.38	1.57	0.32	1.63	0.28	1.55	0.24
3. ด้านความผิดปกติ ทางร่างกายและจิตใจ	1.77	0.16	1.63	0.39	1.66	0.28	1.63	0.25
รวม	1.75	0.28	1.70	0.29	1.77	0.24	1.77	0.20

จากตาราง 10 แสดงว่าผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลางที่มีพื้นฐานการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาและอุดมศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดโดยรวมมากกว่าอีก 2 กลุ่ม ($\bar{X} = 1.77$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ระดับอุดมศึกษา เห็นด้วยในด้านติดยาเสพติดของยาสูงกว่ากลุ่มอื่น ($\bar{X} = 2.30$) กลุ่มที่ไม่ได้เรียน เห็นด้วยในด้านสิ่งแวดล้อมและด้านความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจสูงกว่ากลุ่มอื่น ($\bar{X} = 1.73$ และ 1.77 ตามลำดับ)

ตาราง 11 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดของผู้ต้องขังในทัณฑสถาน
บำบัดพิเศษกลาง จำแนกตามพื้นฐานการศึกษาโดยรวมและรายด้าน

สาเหตุการติดยาเสพติดของ ผู้ต้องขัง	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านคิดเพราะฤทธิ์ของยาเสพติด	ระหว่างกลุ่ม	3	1.52	0.50	3.27*
	ภายในกลุ่ม	146	22.71	0.15	
	รวม	149	24.24		
ด้านคิดเพราะสิ่งแวดล้อม	ระหว่างกลุ่ม	3	0.24	0.08	0.94
	ภายในกลุ่ม	146	12.76	0.08	
	รวม	149	13.01		
ด้านคิดเพราะความผิดปกติทาง ร่างกายและจิตใจ	ระหว่างกลุ่ม	3	0.08	0.02	0.26
	ภายในกลุ่ม	146	14.72	0.10	
	รวม	149	14.81		
รวมทั้ง 3 ด้าน	ระหว่างกลุ่ม	3	0.15	0.05	0.79
	ภายในกลุ่ม	146	9.33	0.06	
	รวม	149	9.48		

จากตาราง 11 แสดงว่าผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลางที่มีพื้นฐานการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติด โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่า ในด้านคิดเพราะฤทธิ์ของยาเสพติดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนในด้านคิดเพราะสิ่งแวดล้อมและด้านคิดเพราะความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ในกรณีที่พบว่าผู้ต้องขังที่มีพื้นฐานการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ตามวิธีการของ นิวแมน คูลส์ (Newman Keuls' Method) ต่อไป รายละเอียดปรากฏในตาราง 12 ต่อไปนี้

ตาราง 12 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสาเหตุการคิดยาเสพติด จำแนกตามพื้นฐานการศึกษา ด้านคิดเพราะฤทธิ์ของยา

พื้นฐานการศึกษา		ไม่ได้เรียน	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	อุดมศึกษา
	$\bar{X}$	1.75	1.99	2.12	2.30
ไม่ได้เรียน	1.75	-	0.24	0.37	0.55
ประถมศึกษา	1.99		-	0.13	0.31*
มัธยมศึกษา	2.12			-	0.18
อุดมศึกษา	2.30				-

จากตาราง 12 แสดงว่าผู้ต้องขังที่มีพื้นฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษากับระดับประถมศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของการคิดยาเสพติดด้านคิดเพราะฤทธิ์ของยาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 13 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานสาเหตุการคิดยาเสพติดของผู้ต้องขัง ในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง จำแนกตามอาชีพก่อนต้องโทษ โดยรวมและรายด้าน

สาเหตุ	ค้าขาย		รับจ้าง		ไม่มีอาชีพ	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. ด้านคิดเพราะฤทธิ์ของยา	2.12	0.24	1.98	0.41	2.29	0.38
2. ด้านสิ่งแวล้อม	1.66	0.34	1.54	0.28	1.72	0.26
3. ด้านความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจ	1.79	0.36	1.60	0.31	1.68	0.27
รวม	1.83	0.23	1.67	0.26	1.85	0.21

จากตาราง 13 แสดงว่าผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลางที่ไม่มีอาชีพก่อนต้องโทษ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการคิดยาเสพติดโดยรวมมากกว่าอีก 2 กลุ่ม ($\bar{X} = 1.85$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า กลุ่มที่ไม่มีอาชีพเห็นด้วยในด้านคิดเพราะฤทธิ์ยาและด้านสิ่งแวล้อมสูงกว่ากลุ่มอื่น ($\bar{X} = 2.29$ และ 1.72 ตามลำดับ) ส่วนกลุ่มที่มีอาชีพค้าขาย เห็นด้วยในด้านความผิดปกติของร่างกายและจิตใจสูงกว่ากลุ่มอื่น ($\bar{X} = 1.79$)

ตาราง 14 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดของผู้ต้องขังในทัณฑสถาน
บำบัดพิเศษกลาง จำแนกตามอาชีพก่อนต้องโทษ โดยรวมและรายด้าน

สาเหตุการติดยาเสพติดของผู้ต้องขัง	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านติดเพราะฤทธิ์ของยาเสพติด	ระหว่างกลุ่ม	2	2.68	1.34	9.14 *
	ภายในกลุ่ม	147	21.55	0.14	
	รวม	149	24.24		
ด้านติดเพราะสิ่งแวดล้อม	ระหว่างกลุ่ม	2	0.96	0.48	5.86*
	ภายในกลุ่ม	147	12.04	0.08	
	รวม	149	13.01		
ด้านติดเพราะความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจ	ระหว่างกลุ่ม	2	0.72	0.36	3.78*
	ภายในกลุ่ม	147	14.08	0.09	
	รวม	149	14.81		
รวมทั้ง 3 ด้าน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.02	0.51	8.88*
	ภายในกลุ่ม	147	8.46	0.05	
	รวม	149	9.48		

จากตาราง 14 แสดงว่าผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลางที่มีอาชีพก่อนต้องโทษต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ในกรณีที่พบว่าผู้ต้องขังที่มีอาชีพก่อนต้องโทษต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ตามวิธีการของ นิวแมน คูลส์ (Newman Keuls' Method) ต่อไปรายละเอียดปรากฏในตาราง 15–18 ดังต่อไปนี้

ตาราง 15 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสาเหตุการติดยาเสพติด จำแนกกลุ่มตามอาชีพ โดยรวม

	อาชีพ	รับจ้าง	ค้าขาย	ไม่มีอาชีพ
	$\bar{X}$	1.67	1.83	1.85
รับจ้าง	1.67	-	0.16*	0.18*
ค้าขาย	1.83		-	0.02
ไม่มีอาชีพ	1.85			-

จากตาราง 15 แสดงว่าผู้ต้องขังที่ไม่มีอาชีพกับผู้ต้องขังที่มีอาชีพรับจ้าง และผู้ต้องขังที่มีอาชีพค้าขายกับผู้ต้องขังที่มีอาชีพรับจ้าง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติด โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 16 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสาเหตุการติดยาเสพติด จำแนกตามกลุ่มอาชีพ ด้านคิดเพราะฤทธิ์ของยา

	อาชีพ	รับจ้าง	ค้าขาย	ไม่มีอาชีพ
	$\bar{X}$	1.98	2.12	2.29
รับจ้าง	1.98	-	0.14	0.31*
ค้าขาย	2.12			0.17
ไม่มีอาชีพ	2.29			-

จากตาราง 16 แสดงว่าผู้ต้องขังที่ไม่มีอาชีพกับผู้ต้องขังที่มีอาชีพรับจ้าง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดด้านคิดเพราะฤทธิ์ของยาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 17 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสาเหตุการติดยาเสพติด จำแนกตามกลุ่มอาชีพ
ด้านติดเพราะสิ่งแวดล้อม

	อาชีพ	รับจ้าง	ค้า	ไม่มีอาชีพ
	$\bar{X}$	1.54	1.66	1.72
รับจ้าง	1.54	-	0.12	0.18*
ค้าขาย	1.66		-	0.06
ไม่มีอาชีพ	1.72			-

จากตาราง 17 แสดงว่าผู้ต้องขังที่ไม่มีอาชีพกับผู้ต้องขังที่มีอาชีพรับจ้าง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดด้านติดเพราะสิ่งแวดล้อมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 18 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสาเหตุการติดยาเสพติด จำแนกตามกลุ่มอาชีพ
ด้านความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจ

	อาชีพ	รับจ้าง	ไม่มีอาชีพ	ค้าขาย
	$\bar{X}$	1.60	1.68	1.79
รับจ้าง	1.60	-	0.08	0.19*
ไม่มีอาชีพ	1.68		-	0.11
ค้าขาย	1.79			-

จากตาราง 18 แสดงว่าผู้ต้องขังที่มีอาชีพค้าขายกับผู้ต้องขังที่มีอาชีพรับจ้าง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดด้านความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 19 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานสาเหตุการติดยาเสพติดของผู้ต้องขัง
ในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง จำแนกตามรายได้ก่อนต้องโทษโดยรวมและรายด้าน

สาเหตุ	ไม่มีรายได้		ต่ำกว่า 1,000 บาท		1,000-3,000 บาท		มากกว่า 3,000 บาทขึ้นไป	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. ด้านติดยาเสพติดของยา								
2. ด้านสิ่งแวดล้อม	2.27	0.38	2.20	0.54	1.99	0.42	2.06	0.37
3. ด้านความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจ	1.72	0.28	1.68	0.25	1.61	0.34	1.55	0.26
	1.69	0.27	1.88	1.58	0.32	0.32	1.67	0.33
รวม	1.84	0.21	1.89	0.27	1.69	0.29	1.73	0.23

จากตาราง 19 แสดงว่าผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลางที่มีรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดโดยรวมมากกว่าอีก 3 กลุ่ม ($X = 1.89$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า กลุ่มที่ไม่มีรายได้เห็นด้วยในด้านติดยาเสพติดของยา และด้านสิ่งแวดล้อมสูงกว่ากลุ่มอื่น ($X = 2.27$ และ 1.72 ตามลำดับ) ส่วนกลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท เห็นด้วยในด้านความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจสูงกว่ากลุ่มอื่น ($X = 1.88$)

ตาราง 20 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดของผู้ต้องขังในทัณฑสถาน
บำบัดพิเศษกลาง จำแนกตามรายได้ก่อนต้องโทษโดยรวมและรายด้าน

สาเหตุการติดยาเสพติดของ ผู้ต้องขัง	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านติดเพราะฤทธิ์ของยาเสพติด	ระหว่างกลุ่ม	3	1.61	0.53	3.48*
	ภายในกลุ่ม	146	22.62	0.15	
	รวม	149	24.24		
ด้านติดเพราะสิ่งแวดล้อม	ระหว่างกลุ่ม	3	0.57	0.19	2.23
	ภายในกลุ่ม	146	12.43	0.08	
	รวม	149	13.01		
ด้านติดเพราะความผิดปกติทาง ร่างกายและจิตใจ	ระหว่างกลุ่ม	3	0.59	0.19	2.02
	ภายในกลุ่ม	146	14.21	0.09	
	รวม	149	14.81		
รวมทั้ง 3 ด้าน	ระหว่างกลุ่ม	3	0.57	0.19	3.11*
	ภายในกลุ่ม	146	8.91	0.06	
	รวม	149	9.48		

จากตาราง 20 แสดงว่าผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง ที่มีรายได้ก่อนต้องโทษต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ในด้านติดเพราะฤทธิ์ของยาเสพติดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนในด้านติดเพราะสิ่งแวดล้อม และด้านติดเพราะความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ในกรณีที่พบว่าผู้ต้องขังที่มีรายได้ก่อนต้องโทษต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ตามวิธีการของ นิวแมน คูลย์ (Newman Keuls' Method) ต่อไป รายละเอียดปรากฏในตาราง 21-22 ดังต่อไปนี้

ตาราง 21 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสาเหตุการติดยาเสพติด จำแนกตามรายได้
ก่อนต้องโทษ โดยรวม

รายได้		1,000-3,000 บาท	มากกว่า3,000 บาทขึ้นไป	ไม่มีรายได้	ต่ำกว่า 1,000 บาท
	$\bar{X}$	1.69	1.73	1.84	1.86
1,000-3,000 บาท	1.69	-	0.04	0.15*	0.17*
มากกว่า 3,000 บาท ขึ้นไป	1.73	-	-	0.11	0.02
ไม่มีรายได้	1.84	-	-	-	0.02
ต่ำกว่า 1,000 บาท	1.86	-	-	-	-

จากตาราง 21 แสดงว่าผู้ต้องขังที่ไม่มีรายได้และผู้ต้องขังที่มีรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติด ด้านคิดเพราะฤทธิ์ของยา แตกต่างจากผู้ต้องขังที่มีรายได้ตั้งแต่ 1,000 – 3,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 22 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสาเหตุการติดยาเสพติด จำแนกตามรายได้
ก่อนต้องโทษ ด้านคิดเพราะฤทธิ์ของยา

รายได้		1,000-3,000 บาท	มากกว่า3,000 บาทขึ้นไป	ต่ำกว่า1,000 บาท	ไม่มีรายได้
	$\bar{X}$	1.99	2.06	2.20	2.27
1,000-3,000 บาท	1.99	-	0.07	0.21	0.71*
มากกว่า 3,000 บาท ขึ้นไป	2.06	-	-	0.14	0.64*
ต่ำกว่า 1,000 บาท	2.20	-	-	-	0.50
ไม่มีรายได้	2.27	-	-	-	-

จากตาราง 22 แสดงว่าผู้ต้องขังที่ไม่มีรายได้กับผู้ต้องขังที่มีรายได้ระหว่าง 1,000 – 3,000 บาท และผู้ต้องขังที่ไม่มีรายได้กับผู้ต้องขังที่มีรายได้มากกว่า 3,000 บาทขึ้นไป มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติด ด้านคิดเพราะฤทธิ์ของยาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ปัญหาและข้อเสนอแนะอื่นที่เกี่ยวข้องกับสาเหตุของการติดยาเสพติด

ในตอนนี้ เป็นการวิเคราะห์ปัญหาและข้อเสนอแนะอื่นที่เกี่ยวข้องกับสาเหตุของการติดยาเสพติดของผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 150 คน มีผู้ตอบคำถามปลายเปิด จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 49.33 ผู้วิจัยได้แสดงรายละเอียดไว้ในตาราง โดยใช้ค่าความถี่และค่าร้อยละ ดังปรากฏในตาราง 23-24 ต่อไปนี้

ตาราง 23 ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาที่เกี่ยวข้องกับสาเหตุของการติดยาเสพติดของผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง

ปัญหา	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ไม่มีงานทำหรือว่างงาน	13	17.56
อิทธิพลจากสื่อมวลชนทำให้อยากลองเสพยาเสพติด	12	16.21
การเสพยาเสพติดเป็นของโก้เก๋ในสังคมปัจจุบัน โดยเฉพาะการเลียนแบบจากดารานักร้องที่ชื่นชอบ	11	14.86
แหล่งท่องเที่ยวและสถานบันเทิงมักเป็นแหล่งที่ชักนำไปสู่การเสพยาเสพติด	9	12.16
ความเห็นห่างจากศีลธรรมและศาสนา	8	10.16
เมื่อประสบกับปัญหาไม่สามารถแยกแยะสิ่งดีหรือไม่ดีได้	7	9.45
การศึกษาต่ำ	5	6.75
ยาเสพติดหาซื้อได้ง่ายในปัจจุบัน	4	5.40
รูปแบบในการเสพยาเสพติดมีหลายวิธี	3	4.10
ขาดการดูแลเอาใจใส่จากครอบครัว	2	2.70
รวม	74	100.00

จากตาราง 23 แสดงว่าผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง มีความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาที่เกี่ยวข้องกับสาเหตุของการติดยาเสพติดโดยมีสาเหตุจากไม่มีงานทำหรือว่างงานมากที่สุด จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 17.56 รองลงมาคือ อิทธิพลจากสื่อมวลชนทำให้อยากลองเสพยาเสพติด จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 16.21 การเสพยาเสพติดเป็นของโก้เก๋ในสังคมปัจจุบัน โดยเฉพาะการเลียนแบบจากดารานักร้องที่ชื่นชอบ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 14.86 แหล่งท่องเที่ยวและสถานบันเทิงมักเป็นแหล่งที่ชักนำไปสู่การเสพยาเสพติด จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 12.16 ความเห็นห่างจากศีลธรรมและศาสนา จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 10.81 เมื่อ

ประสบปัญหาไม่สามารถแยกแยะสิ่งดีหรือไม่ดีได้ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 9.45 การศึกษาต่ำ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 6.75 ยาเสพติดหาซื้อได้ง่ายในปัจจุบัน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 5.40 รูปแบบในการเสพยาเสพติดมีหลายวิธี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.10 และสาเหตุจากขาดการดูแลเอาใจใส่จากครอบครัว จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.70 ตามลำดับ

ตาราง 24 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาที่เกี่ยวข้องกับสาเหตุของการติดยาเสพติดของผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง

ข้อเสนอแนะ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เจ้าหน้าที่รัฐที่เกี่ยวข้องควรจะดำเนินการปราบปรามอย่างจริงจังทั้งในส่วนของผู้ผลิตและผู้จำหน่าย	32	43.25
ครอบครัวควรจะให้ความสนใจกับบุตรหลานหรือญาติมิตร และช่วยปรึกษาหาทางแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นร่วมกัน	29	39.19
ควรมีมาตรการในการคุมเข้มการเสนอข่าวของสื่อมวลชนทุกชนิดที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดอันอาจจะชักนำเด็กและเยาวชนสนใจไปลองเสพได้	13	17.56
รวม	74	100.00

จากตาราง 24 แสดงว่าผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาที่เกี่ยวข้องกับสาเหตุของการติดยาเสพติด โดยมีข้อเสนอแนะว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องควรจะดำเนินการปราบปรามอย่างจริงจังทั้งในส่วนของผู้ผลิตและผู้จำหน่ายมากที่สุด จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 43.25 รองลงมาคือ เสนอแนะว่าครอบครัวควรจะให้ความสนใจกับบุตรหลานหรือญาติมิตรและช่วยปรึกษาหาทางแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นร่วมกัน จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 39.19 และควรมีมาตรการในการคุมเข้มการเสนอข่าวของสื่อมวลชนทุกชนิดที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด อันอาจจะชักนำเด็กและเยาวชนสนใจไปลองเสพได้ จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 17.56 ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบสาเหตุการติดยาเสพติดของผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลางรวม 3 ด้าน ได้แก่ ด้านติดยาเสพติดเพราะฤทธิ์ของยาเสพติด ด้านติดยาเสพติดเพราะสิ่งแวดล้อม และด้านติดยาเสพติดเพราะความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจ โดยจำแนกตามตัวแปร คือ อายุ พื้นฐานการศึกษา อาชีพ และรายได้ของผู้ต้องขัง ตลอดจนเพื่อรวบรวมปัญหาและข้อเสนอแนะอื่นที่เกี่ยวข้องกับสาเหตุของการติดยาเสพติด

วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบของการวิจัยเป็นการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ โดยศึกษาความคิดเห็นของผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลางที่เข้าร่วมกิจกรรมโครงการชุมชนบำบัด (Therapeutic Community : TC) ซึ่งเป็นกลุ่มประชากรจำนวนรวม 600 คน และคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ในอัตราส่วนร้อยละ 25 ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวนรวมทั้งสิ้น 150 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เครื่องมือ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบ และข้อมูลพื้นฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดของผู้ต้องขังรวม 3 ด้าน ได้แก่ ด้านติดยาเสพติดเพราะฤทธิ์ของยาเสพติด ด้านติดยาเสพติดเพราะสิ่งแวดล้อม และด้านความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจ และตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามระบุถึงปัญหาและข้อเสนอแนะอื่นที่เกี่ยวข้องกับสาเหตุการติดยาเสพติดเพิ่มเติม

2. การสร้างเครื่องมือ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเป็นผู้สร้างขึ้นเองจากการศึกษาเอกสาร ทฤษฎี หลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสาเหตุการติดยาเสพติดของผู้ต้องขัง และสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิที่เชี่ยวชาญด้านยาเสพติด ผู้บริหารที่ปฏิบัติ

งานในทัศนสถานบำบัดพิเศษกลาง และผู้ต้องขังคดีอาชญากรรมคดี นำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดไปดำเนินการร่างแบบสอบถาม แล้วจึงนำเสนอประธานกรรมการควบคุมสารนิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญ เพื่อขอคำแนะนำและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้มีความเหมาะสม ชัดเจน ตรงตามประเด็นและครอบคลุมครบถ้วนตามความมุ่งหมายของการศึกษาวิจัย

จากนั้นจึงนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-out) กับผู้ต้องขังที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำผลไปวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach 1970 : 161) ซึ่งแบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ 0.96

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ต้องขังทัศนสถานบำบัดพิเศษกลาง จำนวนรวม 150 คน ด้วยตัวเอง โดยได้รับแบบสอบถามกลับคืนทั้งหมด จำนวนรวม 150 ฉบับ ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่มีความถูกต้องสมบูรณ์ทุกฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100.00

4. การวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบค่าที (t-test) การทดสอบค่าเอฟ (F-test) และการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ นิวแมน คูลส์ (Newman Keuls' Method)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลส่วนตัวและข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้องของกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลส่วนตัวของผู้ต้องขังในทัศนสถานบำบัดพิเศษกลางที่ตอบแบบสอบถามจำนวนรวมทั้งสิ้น 150 คน ส่วนใหญ่ร้อยละ 82.00 เป็นผู้ต้องขังที่มีอายุระหว่าง 18-25 ปี และมีอายุมากกว่า 25 ปีขึ้นไป มีเพียงร้อยละ 18.00

ผู้ต้องขังร้อยละ 57.30 มีพื้นฐานการศึกษาระดับมัธยมศึกษา รองลงมาได้แก่ระดับประถมศึกษา อุดมศึกษา และไม่ได้เรียนหนังสือ คิดเป็นร้อยละ 32.00, 8.00 และ 2.70 ตามลำดับ

ในด้านอาชีพ พบว่า ผู้ต้องขังร้อยละ 58.00 ประกอบอาชีพรับจ้าง รองลงมาได้แก่ ไม่มีอาชีพ และค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 26.70 และ 15.30 ตามลำดับ

สำหรับในเรื่องรายได้ของผู้ต้องขัง พบว่า ส่วนใหญ่มีรายได้มากกว่า 3,000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 43.30 รองลงมาได้แก่ ระหว่าง 1,000-3,000 บาท ไม่มีรายได้ และมีรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 32.70, 20.70 และ 3.30 ตามลำดับ

1.2 ข้อมูลพื้นฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง

ผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง ส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 84.70 และมีสถานภาพสมรสเพียงร้อยละ 15.30

ส่วนเงินที่ใช้ซื้อยาเสพติดนั้น พบว่า ผู้ต้องขังใช้เงินที่ซื้อยาเสพติดจากอาชีพสุจริตของตน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 49.30 รองลงมาได้แก่ เงินที่ได้จากบิดามารดา คิดเป็นร้อยละ 24.00 จากแหล่งอื่น ๆ ร้อยละ 16.70 นอกนั้นเป็นเงินที่ได้จากอาชีพสุจริตจากเพื่อนและพี่น้อง คิดเป็นร้อยละ 4.70, 3.30 และ 2.00 ตามลำดับ

สำหรับจำนวนครั้งที่เสพยาเสพติด พบว่า ผู้ต้องขังเสพยาเสพติดวันละครั้ง คิดเป็นร้อยละ 40.70 รองลงมาได้แก่ อื่น ๆ ร้อยละ 34.70 นอกจากนั้นเสพ 3 วันต่อครั้ง 2 วันต่อครั้ง และ 1 สัปดาห์ต่อครั้ง คิดเป็นร้อยละ 12.70, 9.30 และ 2.70 ตามลำดับ

ผู้ต้องขังเสพยาเสพติดประเภทยาบ้ามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.70 รองลงมาได้แก่ เฮโรอีน ร้อยละ 32.00 นอกนั้นเป็นยาเสพติดประเภทอื่น ๆ กัญชาและฝิ่น คิดเป็นร้อยละ 4.70, 2.00 และ 0.70 ตามลำดับ

นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลางส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ไม่เคยได้เข้ารับการบำบัดรักษายาเสพติดมากถึงร้อยละ 80.00 และมีเพียงร้อยละ 20.00 ที่เคยเข้ารับการบำบัดรักษามาก่อน

2. ความคิดเห็นของผู้ต้องขังที่เกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติด

ผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้ต้องขังมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางในด้านติดยาเพราะฤทธิ์ของยาเสพติด ส่วนด้านติดยาเพราะสิ่งแวดล้อมและด้านความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจ พบว่า ผู้ต้องขังมีความคิดเห็นในระดับน้อย และเมื่อพิจารณาในรายข้อของแต่ละด้าน พบว่า

2.1 ด้านติดยาเพราะฤทธิ์ของยาเสพติด พบว่า ผู้ต้องขังมีความคิดเห็นในระดับมาก ได้แก่ เมื่อเสพยาแล้วทำให้สับสนกระปรี้กระเปร่าขึ้น และการเพิ่มปริมาณยาที่เสพในแต่ละครั้งจะทำให้ฤทธิ์ยาอยู่ได้นาน

2.2 ด้านติดยาเพราะสิ่งแวดล้อม พบว่า ผู้ต้องขังมีความคิดเห็นในระดับมาก ได้แก่ ติดยาเสพติดเพราะอยากทดลอง

2.3 ด้านความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจ พบว่า ผู้ต้องขังมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ได้แก่ มีความมั่นใจในตนเองและเป็นคนใจร้อนตัดสินใจเร็ว

3. เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังที่เกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติด

การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลางที่เกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดโดยรวมและรายด้าน จำแนกตามตัวแปรคือ อายุ พื้นฐานการศึกษา อาชีพก่อนต้องโทษ และรายได้ก่อนต้องโทษ ผลปรากฏดังนี้

3.1 ผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลางที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นที่เกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกด้านเช่นกัน

3.2 ผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลางที่มีพื้นฐานการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้ต้องขังที่มีระดับพื้นฐานการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านคิดเพราะฤทธิ์ของยาเสพติด ส่วนในด้านคิดเพราะสิ่งแวดล้อม และด้านความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจ พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.3 ผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลางที่มีอาชีพก่อนต้องโทษต่างกัน มีความคิดเห็นที่เกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้ต้องขังมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกด้านเช่นกัน

3.4 ผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลางที่มีรายได้ก่อนต้องโทษต่างกัน มีความคิดเห็นที่เกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านคิดเพราะฤทธิ์ของยาเสพติด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนในด้านคิดเพราะสิ่งแวดล้อม และด้านความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจ พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. ปัญหาและข้อเสนอแนะอื่นที่เกี่ยวข้อง

ผลการวิเคราะห์เนื้อหาจากการตอบข้อคำถามปลายเปิดของผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลางที่เกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะอื่นที่เกี่ยวข้องกับสาเหตุของการติดยาเสพติด ซึ่งสรุปได้ดังนี้

4.1 ผู้ต้องขังเห็นว่าปัญหาส่วนหนึ่งที่เป็นสาเหตุที่ทำให้ต้องเสพยาเสพติด ก็เนื่องมาจากการไม่มีงานทำหรือว่างงานมากที่สุด รองลงมาคือ การได้รับอิทธิพลจากสื่อสารมวลชน การเสพยาเสพติดเป็นของโก้เก๋ในสังคมวัยรุ่นปัจจุบัน การเลียนแบบคาราและนักร้องที่ชื่นชอบ สถาน

บันเทิง เช่น ผับและคิสโกเทกเป็นแหล่งมั่วสุมที่ทำให้เสพยาเสพติด ความห่างเหินจากศีลธรรม และศาสนา และการที่สามารถหาซื้อยาเสพติดได้โดยง่าย เป็นต้น

4.2 ผู้ต้องขังได้ให้ข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับการแก้ปัญหายาเสพติดที่สำคัญ ได้แก่ เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องจำเป็นต้องดำเนินการปราบปรามอย่างจริงจังทั้งในส่วนของผู้ผลิตและผู้จำหน่ายมากที่สุด รองลงมาคือ ครอบครัวจะต้องให้ความสนใจกับบุตรหลานทั้งช่วยปรึกษาหาทางแก้ไขปัญหาร่วมกัน และควรมีมาตรการที่เข้มงวดต่อการเผยแพร่ข่าวสารของสื่อสารมวลชนที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด

การอภิปรายผล

ผลจากการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลางที่เกี่ยวข้องสาเหตุของการติดยาเสพติดทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านจิตเพราะฤทธิ์ของยาเสพติด ด้านจิตเพราะสิ่งแวดล้อม ด้านความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจ และการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องสาเหตุของการติดยาเสพติด จำแนกตามตัวแปรคือ อายุ พื้นฐานการศึกษา อาชีพ และรายได้ ซึ่งพบว่ามีประเด็นสำคัญที่ควรจะนำมาอภิปรายผล ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติด

ผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง มีความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องสาเหตุของการติดยาเสพติดโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ที่เป็นเช่นนี้เพราะผู้ต้องขังที่เสพยาเสพติดที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีอายุระหว่าง 18-25 ปีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 82.00 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้ต้องขังส่วนใหญ่เป็นผู้ที่อยู่ในวัยผู้ใหญ่ตอนต้นหรือมีสภาพของความเป็นผู้ใหญ่ไม่เต็มที่นัก ทั้งยังเป็นช่วงต่อของวัยระหว่างวัยรุ่นตอนปลายกับวัยผู้ใหญ่ตอนต้น ประกอบกับผู้ต้องขังส่วนใหญ่ ร้อยละ 84.70 มีสถานภาพโสด และเงินที่ใช้ในการซื้อยาเสพติด ร้อยละ 49.30 เป็นเงินที่ผู้ต้องขังได้จากการประกอบอาชีพสุจริตของตน จึงส่งผลต่อความคิดเห็นไปในทำนองว่าสาเหตุของการติดยาเสพติดของตนนั้นไม่ใช่ปัญหาที่ใหญ่มาจากยาหรือรุนแรงมากนัก ทั้งยังไม่ต้องรับผิดชอบต่อครอบครัว เนื่องจากเป็นโสด และเงินที่ใช้ซื้อยาเสพติดก็เป็นเงินจากรายได้โดยสุจริตของตน ดังนั้นผู้ต้องขังส่วนใหญ่จึงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่า ผู้ต้องขังส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดในแต่ละด้านดังนี้

1.1 ด้านคิดเพราะฤทธิ์ของยาเสพติด

ผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง มีความคิดเห็นที่เกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดด้านคิดเพราะฤทธิ์ของยาเสพติดโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.09$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่าผู้ต้องขังมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เสพยาแล้วทำให้สดชื่น กระปรี้กระเปร่าขึ้น ($\bar{X} = 2.41$) และการเพิ่มปริมาณยาที่เสพในแต่ละครั้งจะทำให้ฤทธิ์ยาอยู่ได้นาน ($\bar{X} = 2.35$) ส่วนในเรื่องอื่น ๆ พบว่า อยู่ในระดับปานกลางและน้อย ($\bar{X} = 2.29 - 1.60$) ตามลำดับที่เป็นเช่นนี้เพราะโดยสภาพของ “ยาเสพติด” แล้ว ผู้ใดก็ตามเมื่อเสพเข้าไปแล้วในระยะหนึ่งก็จะติดด้วยอำนาจของยาตามแต่ละชนิดหรือประเภทของยานั้น ๆ ดังนั้นเมื่อผู้เสพเสพยาจนติดถึงขนาดเสพไม่ได้แล้วก็จะเกิดความรู้สึกว่าเมื่อได้เสพยาแล้วจะทำให้ตนเองสดชื่นและกระปรี้กระเปร่ามากขึ้น ตลอดทั้งเมื่อเสพไปนาน ๆ จนติดในระยะหนึ่งแล้ว ผู้เสพมักจะเกิดความรู้สึกว่าปริมาณยาที่เสพไปในแต่ละครั้งไม่พอเพียง ไม่ทำให้เกิดความสุขเท่าที่ควร ไม่ทำให้สดชื่นเหมือนเดิม หรือเกิดอาการดื้อยา ยาออกฤทธิ์น้อยเกินไป จึงจำเป็นที่จะต้องเพิ่มปริมาณยาที่เสพเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ฝน แสงสิงแก้ว และคนอื่น ๆ (2518 : 20-45) ที่ได้ทำการสำรวจนักเรียนไทยติดยาและศึกษาเจตคติที่มีต่อยาเสพติดจากนักเรียน 1,506 คน ในจังหวัดเชียงใหม่ นครราชสีมา และในกรุงเทพมหานคร ซึ่งพบว่า นักเรียนเทคนิคใช้ยาเสพติดจำพวกแอมเฟตามีน บาบิทูเรท และยาหลอนประสาทมาก และจะเพิ่มปริมาณขึ้นเรื่อย ๆ

1.2 ด้านคิดเพราะสิ่งแวดล้อม

ผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง มีความคิดเห็นที่เกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดด้านคิดเพราะสิ่งแวดล้อมโดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.61$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่า ผู้ต้องขังมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ติดยาเสพติดเพราะอยากทดลอง ($\bar{X} = 2.55$) ส่วนในเรื่องอื่น ๆ พบว่า อยู่ในระดับปานกลางและน้อย ($\bar{X} = 1.99 - 1.17$) ตามลำดับที่เป็นเช่นนี้เพราะ “การอยากทดลอง” เป็นสัญชาตญาณอย่างหนึ่งของมนุษย์ กล่าวคือ โดยปกติแล้วมนุษย์จะเป็นผู้ที่อยากรู้ อยากเห็น และอยากทดลอง เพื่อให้รู้ด้วยตัวเองว่าเมื่อลองแล้วจะเป็นอย่างไร ประกอบกับผู้ต้องขังส่วนใหญ่เป็นผู้ที่อยู่ในระยะของวัยรุ่น ซึ่งกำลังก้าวเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ ซึ่งส่วนใหญ่ร้อยละ 89.30 ได้รับการศึกษาเพียงระดับชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษาเท่านั้น จึงนับได้ว่าวัยรุ่นที่เป็นผู้ต้องขังกลุ่มดังกล่าวนี้เป็นผู้ที่อยู่ในวัยที่กำลังเปลี่ยนแปลงทั้งในด้านร่างกาย ความคิด และสติปัญญา จึงมักเกิดความสงสัย อยากเรียนรู้ และมีความรู้สึกใหม่ ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการอยากทดลองด้วยตัวเอง อยากให้กลุ่มเพื่อนของตนยกย่องยอมรับ และเมื่อทดลองแล้ว ทดลองอีกไปเรื่อย ๆ จนกลายเป็นผู้ติดยาเสพติดโดยง่ายอย่างไม่รู้ตัว ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประสิทธิ์ วิชัย (2540 : บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการวิจัยถึงสาเหตุและพฤติกรรมการใช้

สารเสพติดของผู้ต้องขังก่อนต้องขังในเรือนจำกลางเชียงใหม่ ซึ่งพบว่า สาเหตุสำคัญที่ผู้ต้องขังติดยาเสพติดก็เนื่องมาจากการอยากทดลองเช่นกัน

1.3 ด้านความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจ

ผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง มีความคิดเห็นที่เกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดด้านความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจโดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.65$) ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจเป็นเรื่องของความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นบุคลิกภาพส่วนตัวที่ตนเองยอมรับได้ และสามารถควบคุมตนเองได้ (Self-Control) นั่นคือ เป็นบุคคลที่มีความเชื่อมั่นในตนเองอยู่ในระดับหนึ่งที่ไม่อาจทำให้บุคคลหรือสิ่งแวดล้อมชักชวนได้ง่าย จึงพยายามหลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่เป็นไปในทางลบต่อตนเอง ผลการวิจัยครั้งนี้ขัดแย้งกับผลการวิจัยของ สมจิตต์ ภาติกร และคนอื่น ๆ (2527) ที่พบว่า บุคลิกภาพทางจิตใจและอารมณ์ที่บกพร่องมากเป็นสาเหตุให้เด็กวัยรุ่นเสพยาให้โทษและสารเสพติดได้ง่าย อย่างไรก็ตามสาเหตุในการติดยาเสพติดด้านความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจของผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง พบว่าส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากในเรื่องการติดยาเสพติดก็เนื่องจากเป็นคนใจร้อนและตัดสินใจเร็ว ที่เป็นเช่นนี้เพราะการที่เป็นคนใจร้อนหรือวู่วาม (Emotional Unstable Personality) ถือได้ว่าเป็นบุคคลที่มีความผิดปกติทางบุคลิกภาพ ไม่ค่อยมีความขังคึด อารมณ์จะเปลี่ยนแปลงได้เร็ว จิตใจไม่อบอุ่น จึงเป็นสาเหตุให้มีการเสพยาเสพติดเพื่อปิดบังความผิดปกติของตน

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่เกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติด

การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่เกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดของผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง จำแนกตามตัวแปร ได้แก่ อายุ พื้นฐานการศึกษา อาชีพ และรายได้ ซึ่งพบว่ามีประเด็นที่สำคัญสมควรจะได้นำมาอภิปรายผลดังต่อไปนี้

2.1 อายุ

ผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลางที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะผู้ต้องขังที่ติดยาเสพติดส่วนใหญ่ทั้งในกลุ่มที่มีอายุระหว่าง 18-25 ปี และกลุ่มที่มีอายุมากกว่า 25 ปีขึ้นไป ซึ่งนับว่าทั้งสองกลุ่มต่างก็มีกลุ่มอายุที่ต่อเนื่องใกล้เคียงกัน อีกทั้งผู้ต้องขังที่มีกลุ่มอายุระหว่าง 18-25 ปี ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีจำนวนมากถึง 123 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 82.00 ในขณะที่ผู้ต้องขังที่มีกลุ่มอายุมากกว่า 25 ปีขึ้นไป มีจำนวนเพียง 27 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 18.00 เท่านั้น ตลอดทั้งสาเหตุของการติดยาเสพติดส่วนใหญ่จะมีลักษณะที่ใกล้เคียงกัน

จึงส่งผลให้ผู้ต้องขังที่มีกลุ่มอายุต่างกัน มีความคิดเห็นที่เกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ปรากฏว่า

2.1.1 ด้านคิดเพราะฤทธิ์ของยาเสพติด ผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลางที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นที่เกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ที่เป็นเช่นนี้เพราะผู้ต้องขังที่มีอายุต่างกัน ทั้งในกลุ่มที่มีอายุระหว่าง 18-25 ปี และกลุ่มอายุที่มากกว่า 25 ปีขึ้นไป ต่างก็เป็นผู้ต้องขังที่มีอายุอยู่ในระดับที่ต่อเนื่องใกล้เคียงกัน ประกอบกับเมื่อผู้ต้องขังประสบกับปัญหาทั้งในด้านส่วนตัว ครอบครัว และสังคมรอบข้าง จึงทำให้ขาดความยับยั้งคิด คิดแก้ปัญหาในทางที่ถูกที่ควรไม่ได้ จึงหันเหไปใช้ยาเสพติดเข้าช่วย และติดยาเสพติดในที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาสาเหตุหรือแรงจูงใจที่ทำให้บุคคลติดยาเสพติด ของ ไชยยศ เหมะรัชตะ (2525 : 44) ซึ่งพบว่าสาเหตุของการติดยาเสพติดที่สำคัญคือ สาเหตุจากตัวผู้กระทำความผิด สาเหตุจากครอบครัว และปัญหาทางสังคม

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ต้องขังที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อเช่นกัน ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากผู้ต้องขังที่มีกลุ่มอายุต่างกัน มีความคิดเห็นสอดคล้องใกล้เคียงกันเพราะต่างก็เป็นบุคคลที่ติดยาเสพติดด้วยกัน จึงเห็นว่าการเสพยาเสพติดแล้วจะทำให้ตนสดชื่นกระปรี้กระเปร่า การเพิ่มปริมาณยาเสพติดในแต่ละครั้งจะทำให้ฤทธิ์ยาอยู่ได้นาน และเมื่อเกิดอาการอยากเสพยาและไม่ได้เสพยาจะทำให้หงุดหงิดมาก

2.1.2 ด้านคิดเพราะสิ่งแวดล้อม ผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลางที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดด้านคิดเพราะสิ่งแวดล้อมต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ที่เป็นเช่นนี้เพราะผู้ต้องขังที่มีอายุต่างกันทั้งในกลุ่มที่มีอายุระหว่าง 18-25 ปี และกลุ่มอายุที่มากกว่า 25 ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่ติดยาเสพติดเพราะอยากทดลองมากที่สุด รองลงมาติดยาเสพติดเพราะถูกชักจูงจากเพื่อน ส่วนสาเหตุจากครอบครัวเป็นสาเหตุที่ค่อนข้างน้อย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้ต้องขังที่มีกลุ่มอายุต่างกันส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด คือ เป็นโสดมากถึง 127 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 84.70 มีเพียง 23 คน หรือร้อยละ 15.30 ที่สมรสแล้ว ดังนั้นผู้ต้องขังทั้งสองกลุ่มอายุจึงเห็นว่าสาเหตุของการติดยาเสพติดส่วนใหญ่เป็นเพราะผู้ต้องขังอยากทดลองมากกว่าสาเหตุอื่น ด้วยเหตุนี้จึงส่งผลให้ผู้ต้องขังที่มีกลุ่มอายุต่างกัน มีความคิดเห็นที่เกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดด้านคิดเพราะสิ่งแวดล้อมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.1.3 ด้านความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจ ผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลางที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดด้านความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

ที่เป็นเช่นนี้เพราะผู้ต้องขังที่มีอายุต่างกันทั้งในกลุ่มที่มีอายุระหว่าง 18-25 ปี และกลุ่มที่มีอายุมากกว่า 25 ปีขึ้นไป ล้วนต่างก็เป็นผู้ต้องขังที่ส่วนใหญ่ติดยาเสพติดเนื่องมาจากขาดความยับยั้ง และยังไม่อยู่ในวุฒิภาวะที่เป็นผู้ใหญ่อย่างเต็มที่สมบูรณ์ ดังจะเห็นได้จากการที่ผู้ต้องขังส่วนใหญ่ล้วนเป็นผู้ที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนแปลงชีวิตของตนจากวัยรุ่นสู่วัยผู้ใหญ่ ทำให้เกิดการสับสนในบทบาท และหน้าที่ หากปรับตัวไม่ได้จะหันไปพึ่งยาเสพติด อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าในเรื่องที่เกี่ยวกับการเป็นคนโกรธง่าย ผู้ต้องขังที่มีกลุ่มอายุต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้โดยผู้ต้องขังที่มีกลุ่มอายุอยู่ระหว่าง 18-25 ปี มีความคิดเห็นอยู่ในระดับที่สูงกว่าผู้ต้องขังที่มีกลุ่มอายุที่มากกว่า 25 ปีขึ้นไป ที่เป็นเช่นนี้เพราะผู้ต้องขังกลุ่มที่มีอายุระหว่าง 18-25 ปี ซึ่งล้วนเป็นผู้ต้องขังที่อยู่ระหว่างการปรับตัวจากวัยรุ่นไปสู่วัยผู้ใหญ่ จึงมักจะมีปัญหาเกี่ยวกับการปรับเปลี่ยนบุคลิกภาพของตน โดยเฉพาะการควบคุมอารมณ์ การขาดความยับยั้ง อารมณ์จะเปลี่ยนแปลงได้อย่างรวดเร็ว ขาดความมั่นใจในตนเอง อาศัยกลุ่มเพื่อน การแสดงออกเพื่อให้กลุ่มยกย่องยอมรับ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ หากไม่ได้รับการพัฒนาให้มีความเหมาะสมก็จะส่งผลให้เป็นกลุ่มบุคคลที่มีอารมณ์วู่วาม โกรธง่าย (Emotional Unstable Personality) จึงแตกต่างกับผู้ต้องขังที่มีกลุ่มอายุที่มากกว่า 25 ปีขึ้นไป ซึ่งถือว่าเป็นบุคคลที่อยู่ในวัยผู้ใหญ่ และส่วนใหญ่มักจะมี ความมั่นคงในอารมณ์มากกว่า ด้วยเหตุนี้ผู้ต้องขังที่มีอายุต่างกัน จึงมีความคิดเห็นด้านความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจในเรื่องที่เกี่ยวกับการเป็นคนโกรธง่ายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 พื้นฐานการศึกษา

ผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลางที่มีพื้นฐานการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นที่เกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่เป็นเช่นนี้เพราะผู้ต้องขังที่ติดยาเสพติดที่มีพื้นฐานการศึกษาต่างกันส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ติดยาเสพติดมาเป็นเวลานาน และสาเหตุที่ติดยาเสพติดก็เนื่องมาจากการกระทำของตนเป็นหลัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งมักจะเกิดจากการรอกยาทดลอง ดังนั้นพื้นฐานการศึกษาจึงไม่ส่งผลต่อความคิดเห็นที่เกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติด ด้วยเหตุนี้ผู้ต้องขังที่มีพื้นฐานการศึกษาต่างกัน จึงมีความคิดเห็นที่เกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ขัดแย้งกับผลการวิจัยของ สุเทพ เชาวลิศ (2521) ที่ทำการศึกษาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงภาพตนเองของผู้ติดยาเสพติด พบว่า ปัจจัยสำคัญที่ทำให้เป็นผู้ติดยาเสพติดคือ การขาดการศึกษาและส่งผลไปถึงการประกอบอาชีพและรายได้ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ปรากฏว่า

2.2.1 ด้านคิดเพราะฤทธิ์ของยาเสพติด ผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง ที่มีพื้นฐานการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดด้านคิดเพราะฤทธิ์ของยาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ โดยผู้ต้องขังที่มีพื้นฐานการศึกษาระดับประถมศึกษาที่มีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้ต้องขังที่มีพื้นฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษา ที่เป็นเช่นนี้เพราะผู้ต้องขังที่มีพื้นฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษา ซึ่งมีเพียง 12 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 2.00 จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 150 คน อาจมีความผิดหวังในตัวเอง อันเนื่องมาจากการที่ผู้ต้องขังกลุ่มดังกล่าวล้วนเป็นผู้ที่มีการศึกษาอยู่ในระดับที่สูงกว่าผู้ต้องขังที่ติดยาเสพติดในทุกกลุ่มที่มีระดับของพื้นฐานการศึกษาที่ต่ำกว่า ประกอบกับผู้ต้องขังที่มีพื้นฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษาดังกล่าว อาจเป็นกลุ่มที่ค่อนข้างมีฐานะเศรษฐกิจที่ดี ซึ่งส่วนใหญ่จะเสพยาเสพติดประเภทเฮโรอีน ยาไอซ์ ยาเลิฟ หรือยาเค ซึ่งเป็นกลุ่มยาเสพติดที่ค่อนข้างมีราคาแพงกว่ายาบ้าและกัญชาซึ่งราคาถูก และมักเป็นที่นิยมในกลุ่มของผู้ที่มีการศึกษาค่อนข้างต่ำ นอกจากนี้ฤทธิ์ของยาเสพติดดังกล่าวยังมีคุณภาพและฤทธิ์ของยาอยู่ในขั้นที่ดีกว่ายาบ้าและกัญชา ด้วยเหตุนี้ ผู้ต้องขังที่มีพื้นฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษา จึงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดด้านคิดเพราะฤทธิ์ของยาอยู่ในระดับมาก และแตกต่างกับผู้ต้องขังที่มีพื้นฐานการศึกษาระดับประถมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาในรายข้อ ยังพบว่าผู้ต้องขังที่มีพื้นฐานการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องที่เกี่ยวข้องเสพยาเสพติดแล้วจะทำให้รับประทานอาหารได้มากขึ้น เสพยาหลายชนิดปนกันจะทำให้มีความสุขมากขึ้น และเมื่อเกิดอาการอยากเสพยาและไม่ได้เสพ จะทำให้หงุดหงิดมากอย่างไม่รู้สีกตัว

2.2.2 ด้านคิดเพราะสิ่งแวดล้อม ผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง ที่มีพื้นฐานการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดด้านคิดเพราะสิ่งแวดล้อมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ที่เป็นเช่นนี้เพราะผู้ต้องขังที่มีพื้นฐานการศึกษาต่างกัน ส่วนใหญ่ร้อยละ 73.30 เป็นผู้ที่ทำงานแล้ว และมีรายได้เป็นของตนเองมากถึงร้อยละ 79.30 ตลอดทั้งมีสถานภาพโสดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 84.70 ด้วยเหตุนี้แม้ว่าผู้ต้องขังจะมีพื้นฐานทางการศึกษาต่างกัน แต่ก็เห็นได้ว่าสาเหตุของการติดยาเสพติดด้านคิดเพราะสิ่งแวดล้อมนั้น มีระดับที่ใกล้เคียงกันในทุกเรื่องที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดยาเสพติดด้วยเหตุเพราะอยากทดลองมากกว่าสาเหตุอื่น ๆ ดังนั้นผู้ต้องขังที่มีพื้นฐานการศึกษาต่างกัน จึงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดด้านคิดเพราะสิ่งแวดล้อมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตามผลจากการศึกษาวิจัย ยังพบว่า ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับติดยาเสพติดขณะที่เรือนหนังสืออยู่ในโรงเรียน ผู้ต้องขังที่มีพื้นฐานการศึกษาต่างกันมีความ

คิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ทั้งนี้โดยผู้ต้องขังที่มีพื้นฐานการศึกษาระดับมัธยมศึกษาและระดับอุดมศึกษา และผู้ต้องขังที่มีพื้นฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษา ซึ่งถือได้ว่าเป็นกลุ่มผู้ต้องขังที่ต้องใช้ระยะเวลาในการเรียนหนังสือในโรงเรียน/สถานศึกษาที่นานกว่า ผู้ต้องขังที่มีพื้นฐานการศึกษาระดับมัธยมศึกษาและประถมศึกษา ดังนั้นผู้ต้องขังที่มีพื้นฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษา จึงมีโอกาสที่จะติดยาเสพติดในระดับที่มากกว่าผู้ต้องขังทุกกลุ่ม ทั้งยังเห็นว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้ติดยาเสพติดมากกว่าในกลุ่มอื่น อันเนื่องมาจากการเป็นกลุ่มที่อยู่ในระยะของวัยรุ่นที่อยากเรียนรู้ อยากทดลอง อยากให้เพื่อนยอมรับตนเป็นบุคคลสำคัญ จากเหตุผลต่าง ๆ ดังกล่าวนี้อาจส่งผลให้ผู้ต้องขังที่มีพื้นฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้ต้องขังที่มีพื้นฐานการศึกษาระดับมัธยมศึกษา และประถมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2.3 ด้านความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจ ผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดกลางที่มีพื้นฐานการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติด ด้านความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ที่เป็นเช่นนี้เพราะผู้ต้องขังที่มีพื้นฐานการศึกษาต่างกัน ส่วนใหญ่ติดยาเสพติดเนื่องมาจากอยากทดลอง รองลงมาได้แก่ การมีปัญหาส่วนตัวที่เกี่ยวกับครอบครัวและสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้โดยผู้ต้องขังที่มีพื้นฐานการศึกษาต่างกันที่เป็นกลุ่มตัวอย่างไม่ได้เสพยาเสพติดอันเนื่องมาจากความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจเป็นหลัก จึงมีความคิดเห็นว่าเป็นสาเหตุอยู่ในระดับน้อย และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของคณะนักศึกษาวิชาเอกสังคมศึกษา สถาบันราชภัฏจันทรเกษม (2541) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยสิ่งเสพติดให้โทษกับวัยรุ่นไทยในปัจจุบัน ซึ่งผลจากการศึกษาวิจัยพบว่าสาเหตุส่วนใหญ่ที่วัยรุ่นไทยติดยาเสพติดเนื่องมาจากวัยรุ่นส่วนใหญ่อยากที่จะเรียนรู้ด้วยตัวเอง อยากทดลอง เลียนแบบผู้ที่มีชื่อเสียง มีปัญหาจากครอบครัว สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยไม่พบปัญหาในการเสพยาเสพติด อันเนื่องมาจากความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจ

2.3 อาชีพ

ผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลางที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้โดยผู้ต้องขังที่อยู่ในกลุ่มที่มีอาชีพรับจ้าง มีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้ต้องขังที่มีอาชีพค้าขาย และกลุ่มผู้ต้องขังที่ไม่มีอาชีพ ที่เป็นเช่นนี้เพราะกลุ่มผู้ต้องขังที่ประกอบอาชีพรับจ้าง ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการรับจ้างประเภทใช้แรงงาน หรือประเภทกรรมกรเป็นหลัก ประกอบกับส่วนใหญ่มีระดับพื้นฐานการศึกษาค่อนข้างต่ำ การทำงานจึงจำเป็นต้องมุ่งเน้นไปที่ปริมาณของงาน และ/หรือต้องทำงานให้เสร็จสิ้นตามที่นายจ้างกำหนดไว้ ดังนั้นผู้ต้องขังที่มีอาชีพรับจ้างจึงมักจะหันไปใช้ยาเสพติด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

ขาน้ำมากขึ้น โดยเชื่อว่าการเสพยาบ้าจะช่วยให้ง่วงและมีกำลังสามารถทำงานได้นานกว่าปกติ ในขณะที่เดียวกันกลุ่มผู้ต้องขังที่มีอาชีพค้าขาย โดยลักษณะของอาชีพแล้วการค้าขายย่อมกำหนดระยะเวลาที่แน่นอนกว่าการทำงานรับจ้าง ดังนั้นการใช้ยาเสพติดจึงแตกต่างกับกลุ่มผู้ต้องขังที่ใช้แรงงาน นอกจากนี้กลุ่มผู้ต้องขังที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ คือ ไม่ได้ทำงาน ดังนั้นโอกาสที่จะใช้แรงงานอย่างเช่นอาชีพรับจ้างจึงไม่มี ด้วยเหตุนี้ผู้ต้องขังกลุ่มที่มีอาชีพรับจ้างจึงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดแตกต่างกับกลุ่มผู้ต้องขังที่มีอาชีพค้าขายและกลุ่มผู้ต้องขังที่ไม่มีอาชีพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ปรากฏว่า

2.3.1 ด้านคิดเพราะฤทธิ์ของยาเสพติด ผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลางที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดด้านคิดเพราะฤทธิ์ของยาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ทั้งนี้โดยกลุ่มผู้ต้องขังที่มีอาชีพรับจ้าง มีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้ต้องขังกลุ่มที่ไม่มีอาชีพ ที่เป็นเช่นนี้เพราะผู้ต้องขังในกลุ่มที่มีอาชีพรับจ้าง ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้รับจ้างใช้แรงงานหรือเป็นกรรมกร จำเป็นต้องทำงานในลักษณะที่ต้องใช้แรงงานของตนตลอดเวลา ทั้งในลักษณะที่ต้องทำงานเพื่อให้ปริมาณของงานมากขึ้น จึงจะได้ค่าจ้างหรือค่าแรงจำนวนมากเช่นกัน นอกจากนี้การใช้แรงงานก็อาจเป็นในลักษณะของการกำหนดปริมาณงานกับเวลาให้เสร็จทันในระยะเวลาที่กำหนด ด้วยเหตุนี้ผู้ต้องขังในกลุ่มที่มีอาชีพรับจ้างที่ใช้แรงงานจึงเชื่อว่าหากตนเองเสพยาเสพติด โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเภทยาบ้าแล้ว ก็จะทำให้มีแรงและสามารถทำงานได้ตามที่ต้องการ และเนื่องจากต้องเสพยาอย่างต่อเนื่องเป็นประจำ จึงเห็นว่าการติดยาเสพติดของตนด้านคิดเพราะฤทธิ์ของยานั้นไม่ใช่ปัญหาหรือเป็นสาเหตุที่สำคัญ ทั้งนี้เสพยาเพราะต้องการทำงานให้มากขึ้นกว่าเดิมนั่นเอง ในขณะที่เดียวกันผู้ต้องขังในกลุ่มที่ไม่มีอาชีพเป็นผู้ที่ไม่ได้ทำงาน จึงไม่ต้องใช้แรงงาน จึงเห็นว่าสาเหตุที่ตนติดยาเสพติดดังกล่าวนี้เป็นเพราะฤทธิ์ของยาเสพติด จากเหตุผลต่าง ๆ ดังกล่าวมานี้ กลุ่มผู้ต้องขังที่มีอาชีพรับจ้างจึงมีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้ต้องขังกลุ่มที่ไม่มีอาชีพในด้านคิดเพราะฤทธิ์ของยาเสพติดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาในรายข้อ ยังพบว่า กลุ่มผู้ต้องขังที่มีอาชีพรับจ้างกับผู้ต้องขังที่ไม่มีอาชีพ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเสพยาเสพติดแล้วทำให้ง่วงและนอนหลับ หากไม่ได้เสพยาแล้วจะไม่สามารถทำงานได้ เสพยาหลายชนิดปนกันจะทำให้มีความสุขมากขึ้น หากหยุดเสพยาเพียง 1-2 วัน ก็จะมีอาการทรมานทรมาย และเมื่ออยากเสพยาและไม่ได้เสพ จะทำให้หงุดหงิดมากอย่างไม่รู้สีกตัว

2.3.2 ด้านคิดเพราะสิ่งแวดล้อม ผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลางที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดด้านคิดเพราะสิ่งแวดล้อมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ทั้งนี้โดยกลุ่มผู้ต้องขังที่มีอาชีพรับจ้าง มีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้ต้องขังกลุ่มที่ไม่มีอาชีพ ที่เป็นเช่นนี้ผู้ต้องขังกลุ่มที่ไม่มีอาชีพซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้ที่อยู่ในวัยรุ่นและวัยผู้ใหญ่ในตอนต้น ลักษณะบุคลิกภาพของความเป็นผู้ใหญ่จึงมีน้อยมาก (Jones, 1974 : 2583-A) ประกอบกับระดับการศึกษาค่อนข้างต่ำ ไม่มีงานทำ ได้รับอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน อยากเลียนแบบดารา อยากทดลอง ตลอดทั้งมีปัญหาครอบครัว ดังนั้นผู้ต้องขังกลุ่มที่ไม่ได้ประกอบอาชีพจึงมีความคิดเห็นที่เกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดด้านคิดเพราะสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับที่สูงกว่ากลุ่มผู้ต้องขังที่มีอาชีพรับจ้าง และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้โดยสอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของ จรัสสุวรรณเวลา และคนอื่น ๆ (2523) ที่ทำการศึกษาปัญหาการติดยาเสพติดในประเทศไทย ซึ่งผลการวิจัยพบว่า สาเหตุสำคัญที่ทำให้ติดยาเสพติด ได้แก่ การว่างงาน ปัญหาครอบครัว และเพื่อน เป็นต้น

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาในรายข้อ ยังพบว่า กลุ่มผู้ต้องขังที่มีอาชีพรับจ้างกับผู้ต้องขังที่ไม่มีอาชีพ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความไม่เข้าใจกันกับผู้ใกล้ชิด เป็นเหตุผลหลักดันให้ติดยาเสพติด ผู้ใกล้ชิดไม่ให้ความสนใจในการแก้ไขปัญหาร่วมกัน และติดยาเสพติดขณะที่เรียนหนังสืออยู่ในโรงเรียน

2.3.3 ด้านความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจ ผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลางที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดด้านคิดเพราะสิ่งแวดล้อมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ทั้งนี้โดยกลุ่มผู้ต้องขังที่มีอาชีพรับจ้างกับกลุ่มผู้ต้องขังที่มีอาชีพค้าขาย มีความคิดเห็นแตกต่างกันที่เป็นเช่นนี้เพราะกลุ่มผู้ต้องขังที่ประกอบอาชีพค้าขาย ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างครั้งนี้มีจำนวนเพียง 23 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 15.30 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีอายุมากกว่า 25 ปีขึ้นไป ทั้งยังจบการศึกษาระดับอุดมศึกษาและมัธยมศึกษา ตลอดทั้งยังเป็นผู้ที่สมรสแล้วเป็นส่วนใหญ่ จึงย่อมที่มีบุคลิกภาพที่เป็นผู้ใหญ่ รู้จักคิด รู้จักแก้ปัญหาในระดับหนึ่งได้ดีกว่าผู้ต้องขังกลุ่มอื่น ๆ ทั้งกลุ่มผู้ต้องขังที่มีอาชีพรับจ้าง และกลุ่มผู้ต้องขังที่ไม่มีอาชีพ ด้วยเหตุนี้ผู้ต้องขังกลุ่มที่มีอาชีพค้าขาย จึงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดด้านความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจ แตกต่างกับกลุ่มผู้ต้องขังที่มีอาชีพรับจ้าง และกลุ่มผู้ต้องขังที่ไม่มีอาชีพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

และเมื่อพิจารณาในรายข้อ ยังพบว่า ผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลางที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความผิดปกติทางร่างกาย เคยได้รับการอบรมและพัฒนาทางจิตใจ เคยประสบอุบัติเหตุสมองได้รับการกระทบกระเทือนอย่างแรง และรู้สึกหม่นอลอย ความจำเลอะเลือนเป็นประจำ

2.4 รายได้

ผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลางที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่เป็นเช่นนี้เพราะ "รายได้" ไม่ใช่เหตุผลเหตุสำคัญที่ทำให้ผู้ต้องขังกลุ่มตัวอย่างติดยาเสพติด ทั้งนี้ผู้ต้องขังหรือผู้ติดยาเสพติดส่วนใหญ่ เมื่อติดยาเสพติดแล้วต่างก็ขวนขวายที่จะหาเงินมาเพื่อซื้อยาเสพติดโดยไม่จำเป็นที่จะต้องมียาได้เป็นของตนเอง ซึ่งจากข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ พบว่า ผู้ต้องขังส่วนใหญ่ใช้เงินซื้อยาเสพติดที่ได้มาจากแหล่งต่าง ๆ กัน เช่น ร้อยละ 49.30 ได้จากอาชีพสุจริตของตน ร้อยละ 24.00 ได้จากบิดามารดา ร้อยละ 16.70 จากแหล่งอื่น ๆ ร้อยละ 4.70 ได้จากอาชีพทุจริต ร้อยละ 3.30 ได้จากเพื่อน และได้จากพี่น้อง ร้อยละ 2.00 ดังนั้นจึงเห็นได้ว่า รายได้ของผู้ต้องขังไม่ใช่เหตุผลสำคัญของสาเหตุการติดยาเสพติดดังกล่าว จากที่กล่าวมาแล้วนี้ผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลางที่มีรายได้ต่างกัน จึงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.4.1 คำนึงเพราะฤทธิ์ของยาเสพติด ผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลางที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดด้านคิดเพราะฤทธิ์ของยาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้โดยผู้ต้องขังกลุ่มที่ไม่มีรายได้กับกลุ่มผู้ต้องขังที่มีรายได้ระหว่าง 1,000-3,000 บาท ผู้ต้องขังกลุ่มที่ไม่มีรายได้กับกลุ่มผู้ต้องขังที่มีรายได้มากกว่า 3,000 บาทขึ้นไป มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ทั้งนี้โดยผู้ต้องขังกลุ่มที่ไม่มีรายได้ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับที่สูงกว่ากลุ่มผู้ต้องขังที่มีรายได้ระหว่าง 1,000-3,000 บาท และกลุ่มผู้ต้องขังที่มีรายได้มากกว่า 3,000 บาทขึ้นไป ที่เป็นเช่นนี้เพราะผู้ต้องขังกลุ่มที่ไม่มีรายได้ มักเป็นกลุ่มผู้ต้องขังที่ไม่มีงานทำ จึงมีความคิดที่เป็นกังวลเกี่ยวกับทำอย่างไรจึงจะมีเงินใช้และนำมาหาซื้อยาเสพติดเสพได้ ทั้งเมื่อมีโอกาสที่จะได้เสพก็มักนิยมนเสพกันเป็นจำนวนมาก เสพหลายชนิดปนกัน ซึ่งเชื่อว่าจะทำให้ฤทธิ์แรงขึ้น ฤทธิ์ยาอยู่ได้นาน ซึ่งต่างกับผู้ต้องขังกลุ่มที่มีรายได้ระหว่าง 1,000-3,000 บาท และผู้ต้องขังที่มีรายได้มากกว่า 3,000 บาทขึ้นไป ที่มีรายได้ที่แน่นอนเป็นของตนเอง และสามารถซื้อยาเสพติดได้ตามความต้องการ ดังนั้นผู้ต้องขังกลุ่มที่ไม่มีรายได้จึงมีความคิดเห็นที่แปลกแยกแตกต่างจากผู้ต้องขังกลุ่มอื่น และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาในรายข้อ ยังพบว่า ผู้ต้องขังกลุ่มที่ไม่มีรายได้ มีความคิดเห็นแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับผู้ต้องขังกลุ่มที่มีรายได้ระหว่าง 1,000-3,000 บาท และผู้ต้องขังกลุ่มที่มีรายได้มากกว่า 3,000 บาทขึ้นไป ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเสพยาเสพติดแล้วทำให้ง่วงและนอนหลับ เสพยาหลายชนิดปนกัน จะทำให้มีความสุขมากขึ้น หากหยุดเสพยาเพียง 1-2 วัน ก็จะมีอาการทรมานทรมาย และเสพยาแล้วทำให้สมองปลอดโปร่ง สามารถคิดแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้

2.4.2 ด้านคิดเพราะสิ่งแวดล้อม ผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลางที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดด้านคิดเพราะสิ่งแวดล้อมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะผู้ต้องขังส่วนใหญ่เห็นว่าสาเหตุของการติดยาเสพติดของตนนั้น "รายได้" ไม่ได้เป็นสาเหตุหลักสำคัญ ทั้งนี้เพราะนอกจากผู้ต้องขังส่วนใหญ่จะมีอาชีพและมีรายได้เป็นของตนเองแล้ว ผู้ต้องขังยังอาศัยเงินจากส่วนอื่นใช้ซื้อยาเสพติดอีกด้วย เช่น เงินที่ได้จากบิดามารดา เพื่อน พี่น้อง และแม้แต่เงินที่ได้จากการประกอบอาชญากรรม ดังนั้นผู้ต้องขังที่มีรายได้ต่างกันจึงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการติดยาเสพติดด้านคิดเพราะสิ่งแวดล้อมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาในรายข้อ พบว่า ผู้ต้องขังที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสมาชิกในครอบครัวติดยาเสพติด และติดยาเสพติดขณะที่เรียนหนังสืออยู่ในโรงเรียน

2.4.3 ด้านความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจ ผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลางที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดด้านความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ที่เป็นเช่นนี้เพราะผู้ต้องขังที่ติดยาเสพติดเห็นว่าการเสพยาเสพติดและติดยาเสพติดของตนนั้น ส่วนใหญ่เกิดจากการอยากทดลอง มีปัญหาส่วนตัวและปัญหาครอบครัว มากกว่าความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจของตน ถึงแม้ว่าจะมีบ้าง เช่น ความวิตกกังวล สุขภาพไม่สมบูรณ์แข็งแรง แต่สิ่งเหล่านี้ล้วนแต่มีอิทธิพลเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้จึงทำให้ผู้ต้องขังที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดด้านความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาในรายข้อ ปรากฏว่า ผู้ต้องขังที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่อง เคยได้รับการอบรมและพัฒนาจิตใจ และเคยประสบอุบัติเหตุสมองได้รับการกระทบกระเทือนอย่างแรง

3. ปัญหาและข้อเสนอแนะอื่นที่เกี่ยวข้อง

จากปัญหาและข้อเสนอแนะอื่นที่เกี่ยวข้องจากแบบสอบถามปลายเปิดของผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง พบเรื่องที่ควรนำมาอภิปรายดังต่อไปนี้

3.1 ผู้ต้องขังมีปัญหาส่วนหนึ่งที่เป็นสาเหตุที่ทำให้ต้องเสพยาเสพติดในเรื่องการไม่มีงานทำหรือว่างงาน มีความถี่มากที่สุด รองลงมาคือ การได้รับอิทธิพลจากสื่อสารมวลชน การเสพยาเสพติดเป็นของโก้เก๋ในสังคมวัยรุ่นปัจจุบัน การเลียนแบบคาราและนักร้องที่ชื่นชอบ สถานบันเทิง เช่น ผับและดิสโก้เทค เป็นแหล่งมั่วสุมที่ทำให้เสพยาเสพติด ความห่างเหินจากศีลธรรมและศาสนา และการที่สามารถหาซื้อยาเสพติดได้โดยง่าย เป็นต้น ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ในยุคปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะในเรื่องปัญหาการว่างงาน อันเนื่องมาจากภาวะเศรษฐกิจของประเทศตกต่ำ การลดค่าเงินบาท ปลดปล่อยค่าเงินลอยตัว มีผลทำให้รัฐบาลต้องปิดบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์หลายแห่ง และโรงงานอีกนับไม่ถ้วนที่ต้องปิดกิจการไป เพราะทนต่อสภาพของการขาดทุนไม่ไหว จึงทำให้คนงานที่ใช้แรงงานเป็นจำนวนมากต้องตกงาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จรัส สุวรรณเวลา และคนอื่น ๆ (2523) ซึ่งพบว่า ปัญหาการติดยาเสพติดในประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า สภาพแวดล้อมที่นำไปสู่การใช้ยาเสพติด คือ การได้รับยาเสพติดครั้งแรกจากเพื่อน และเพื่อนแนะนำให้รู้จักยาเสพติด ส่วนสภาพแวดล้อมที่ผลักดันเยาวชนไปสู่ยาเสพติดคือ ความกดดันที่เกิดจากครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจ สังคม การขาดที่ปรึกษา และช่วยเหลือเมื่อมีปัญหาการว่างงาน และไม่มีอะไรที่มีสาระทำ

นอกจากนี้ปัญหารองลงมาคือ การได้รับอิทธิพลจากสื่อสารมวลชน อาจเป็นเพราะว่าสื่อสารมวลชนทุกแขนง มุ่งเสนอข่าวสารและโฆษณาที่อาจเป็นเหตุูงใจให้เกิดการอบายเสพยาเสพติด เช่น โฆษณานูห์ เป็นต้น ทำให้วัยรุ่นเห็นว่าการเสพยาเสพติดเป็นของโก้เก๋ในสังคมปัจจุบัน โครตุนูห์ไม่เป็นถือว่าเซย เป็นต้น การเลียนแบบคารา นักร้องที่ชื่นชอบ ก็เช่นเดียวกันวัยรุ่นในปัจจุบันโดยเฉพาะที่มีอายุระหว่าง 18-25 ปี มักจะชอบทำอะไรตามแบบอย่างคาราวัยรุ่นที่คนชื่นชอบอยู่ตลอดเวลา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิรมล เปลี้นจัญญ (2530) ซึ่งพบว่า การคบหาสมาคมกับผู้ใช้กัญชา สารระเหย การเลียนแบบ การให้ความหมายทางบวกในเรื่องการใช้ยาเสพติด การเสริมแรงทางบวก จะมีผลต่อการใช้สารเสพติดและนักเรียน สถานบันเทิงก็เป็นปัญหาทำให้เสพยาเสพติดได้ อาจเป็นเพราะว่า ในปัจจุบันสถานบันเทิงมีมากมาย โดยเฉพาะวัยรุ่นมักจะนิยมเที่ยวตามสถานบันเทิงและมีการจัดปาร์ตี้ยาเสพติดกันในรูปแบบต่างๆ เช่น ปาร์ตี้ยาอีชาเลิร์ฟ เป็นต้น ความห่างเหินจากศีลธรรมและศาสนา ก็เป็นปัญหาทำให้เสพยาเสพติดได้ อาจเป็นเพราะว่า ในปัจจุบันคนในสังคมโดยเฉพาะวัยรุ่นมักจะห่างเหินจากศาสนา ไม่ได้รับการจัดเกลาจิตใจ ไม่ใส่ใจในเรื่องการอบรมสั่งสอนจากผู้นำทางศาสนา จึงเป็นผลทำให้ไม่รู้จักรั้ววิถีชีวิตที่ถูกต้อง

จึงทำให้ติดยาเสพติดในที่สุด และการหาซื้อยาเสพติดได้โดยง่าย ก็เป็นปัญหาในการเสพยาเสพติดได้ อาจเป็นเพราะว่าในปัจจุบันยาเสพติดได้แพร่ระบาดไปทุกหนทุกแห่ง แม้แต่ในสถานศึกษาก็ยังมียาเสพติดระบาดอยู่ จึงทำให้ง่ายต่อการซื้อหาและหาเสพติดได้โดยง่ายอีกด้วย

3.2 ผู้ต้องขังได้ให้ข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับการแก้ปัญหายาเสพติดที่สำคัญในเรื่องเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องจำเป็นต้องดำเนินการปราบปรามอย่างจริงจังทั้งในส่วนของผู้ผลิตและผู้จำหน่าย มีความถี่มากที่สุด ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในปัจจุบัน ก่อนข้างรุนแรงและกระจายไปทุกหนทุกแห่ง ตลอดจนถึงสถานศึกษาของรัฐและเอกชน ซึ่งยากต่อการปราบปรามจับกุมให้หมดไปได้โดยง่าย ทั้งผู้ผลิตและผู้จำหน่าย เนื่องจากเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องไม่ดำเนินการปราบปรามจับกุมผู้ผลิตและผู้จำหน่ายมาลงโทษให้ได้ อย่างจริงจัง ทำให้ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับการผลิตและจำหน่ายยาเสพติดขยายการผลิต และมีกระบวนการผลิตที่สลับซับซ้อนยากแก่การสืบสวนจับกุมของเจ้าหน้าที่ได้ จึงเป็นผลทำให้ยาเสพติดระบาดรุนแรงมากขึ้น รัฐจึงควรดำเนินการเร่งรัดปราบปรามอย่างจริงจัง เพื่อมิให้ยาเสพติดระบาดได้อีกต่อไป นอกจากนี้มีข้อเสนอแนะรองลงมาคือ ครอบครัวจะต้องให้ความสนใจกับบุตรหลานและช่วยปรึกษาหาทางแก้ไขปัญหาร่วมกัน อาจเป็นเพราะว่า สังคมในปัจจุบันภาวะเศรษฐกิจบีบรัดตัวมากขึ้น ทำให้คนในครอบครัวไม่มีเวลาจะได้พูดคุยกันบ่อยนัก บางครั้งคนในครอบครัวมีปัญหาเกิดขึ้น ก็หาที่ปรึกษาปัญหาไม่ได้ จึงเป็นผลทำให้คนในครอบครัวหันไปพึ่งยาเสพติดได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ไชยยศ เหมะรัชตะ (2525 : 44-45) ซึ่งพบว่า สาเหตุทางด้านเศรษฐกิจอันเนื่องมาจากภาวะปัจจุบัน ทำให้ทุกคนต้องทำงานแข่งกับเวลา บิดามารดาไม่มีเวลาให้กับครอบครัว ทำให้เด็กและเยาวชนขาดความอบอุ่น ประกอบกับมีเวลาว่างมาก และมีสิ่งจูงใจบางประการ เด็กจึงหันไปเสพยาเสพติดในที่สุด และควรมีมาตรการที่เข้มงวดต่อการเผยแพร่ข่าวสารของสื่อมวลชนที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการเสนอข่าวสารของสื่อมวลชนที่เกี่ยวกับยาเสพติด ไม่ได้ผ่านการพิจารณาโดยรอบคอบจากคณะกรรมการควบคุมสื่อต่างๆ ที่เสนอออกสู่สายตาของประชาชน ทำให้เกิดการเลียนแบบสื่อต่างๆ โดยไม่รู้ถึงความเลิขหายอันจะเกิดขึ้นจากการเลียนแบบสื่อเหล่านั้น ๆ โดยเฉพาะในเรื่องของการติดยาเสพติด รัฐจึงควรมีมาตรการควบคุมการผลิตสื่อและเผยแพร่ข่าวสารผ่านทางสื่อให้เป็นไปในลักษณะให้ความรู้ และให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้รับสื่อด้วย

ข้อเสนอแนะ

ผลจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอแนะข้อคิดเห็นที่สำคัญอันจะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงาน การดำเนินการแก้ไขป้องกัน การให้การศึกษาอบรมฟื้นฟู และการบำบัดรักษาผู้ต้องขังที่ติดยาเสพติดในทัณฑสถานบำบัดพิเศษ ให้มีประสิทธิภาพสูงสุด ดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 กรมราชทัณฑ์ ควรประสานกับองค์กรภาครัฐและเอกชน ในการจัดหางานที่เหมาะสม เพื่อให้ผู้ต้องขังที่จะได้รับการปล่อยตัวได้ทำอย่างเป็นหลักแหล่ง และมีรายได้เพียงพอในการเลี้ยงชีพ จะได้ลดปัญหาการกระทำความผิดซ้ำ อันเนื่องมาจากปัญหาการว่างงาน

1.2 กรมราชทัณฑ์ ควรสัมภาษณ์ผู้ต้องขังคดียาเสพติดทุกประเภท เพื่อขอทราบข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งผลิตและจำหน่ายยาเสพติดทุกชนิด และแจ้งให้เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง เช่น ตำรวจปราบปรามยาเสพติด สำนักงานคณะกรรมการปราบปรามยาเสพติด เป็นต้น ทราบ และดำเนินการปราบปรามอย่างจริงจังทั้งผู้ผลิตและผู้จำหน่าย

1.3 กรมราชทัณฑ์ ควรขอความร่วมมือจากสื่อมวลชนทุกแขนง ในการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ต้องขังทุกคนได้รับรู้ถึงพิษภัยของยาเสพติดทุกประเภท

1.4 กรมราชทัณฑ์ ควรคัดเลือกบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเหมาะสมกับการปฏิบัติงานด้านแก้ไขบำบัดฟื้นฟูผู้ต้องขังที่ติดยาเสพติดโดยตรง ให้ได้รับการอบรมอย่างสม่ำเสมอ

1.5 กรมราชทัณฑ์ ควรดำเนินการจัดการศึกษาสายสามัญและสายอาชีพให้ผู้ต้องขังได้เรียนอย่างทั่วถึงและจริงจัง เพื่อให้ผู้ต้องขังมีความรู้ความสามารถและออกไปประกอบอาชีพได้ภายหลังพ้นโทษไปแล้ว

1.6 กรมราชทัณฑ์ ควรสร้างสัมพันธภาพอันดีกับครอบครัวของผู้ต้องขังที่ติดยาเสพติดทุกคน เพื่อขอความร่วมมือในการช่วยกันดูแลบุคคลในครอบครัวไม่ให้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดอีกต่อไป

1.7 กรมราชทัณฑ์ ควรจะได้เร่งรัด ติดตาม และประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อผลักดันให้มีการนำ พ.ร.บ.ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยา พ.ศ.2534 ให้มีผลบังคับใช้โดยเร็ว

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาวิจัยต่อไป

2.1 ควรศึกษาวิจัยสาเหตุการติดยาเสพติดของผู้ต้องขังในเรือนจำและทัณฑสถาน
บำบัดพิเศษทั่วประเทศ

2.2 ควรศึกษาวิจัยปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินงาน การแก้ไข การติดยา
เสพติดของผู้ต้องขังในเรือนจำและทัณฑสถานบำบัดพิเศษทั่วประเทศ

2.3 ควรศึกษาวิจัยเพื่อหารูปแบบของการป้องกันและการฟื้นฟูบำบัดรักษาผู้ที่ติดยา
เสพติดในประเทศไทย

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

คณะกรรมการปราบปรามยาเสพติดให้โทษ. เอกสารเผยแพร่เรื่องยาเสพติดให้โทษ.

2515. อัคราณา.

คณะกรรมการป้องกันยาเสพติดให้โทษ. เอกสารเผยแพร่เรื่องยาเสพติดให้โทษ. 2535.

อัคราณา.

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, สำนักงาน. รายงานการป้องกัน

และปราบปรามยาเสพติดในประเทศไทย ประจำปี 2534. กรุงเทพฯ :

สำนักนายกรัฐมนตรี, 2535.

_____. รายงานการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในประเทศไทย ประจำปี 2536.

กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี, 2536.

คณะกรรมการการศึกษาวิจัย ศูนย์ประสานงานกลาง องค์การเอกชนต่อต้านยาเสพติด.

การวิเคราะห์แนวโน้มของกลุ่มผู้ติดยาเสพติดในกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ :

สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์, 2527.

จรัส สุวรรณเวลา และคณะ. ปัญหาการติดยาเสพติดในประเทศไทย. รายงานการวิจัย

กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์การแพทย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.

ชูศรี วงศ์รัตน์. แบบแผนการทดลองและสถิติ. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.

_____. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.

ไชยยศ เหมะรัชตะ. ปัญหายาเสพติด : การศึกษาและวิเคราะห์ในแง่กฎหมาย. กรุงเทพฯ :

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.

รัชชัย ไทยเขียว. การศึกษาถึงสาเหตุของการเสพยาเสพติด. ปริญญาโท สศ.ม.

กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2526. อัคราณา.

นิพนธ์ พัวพงศกร และคนอื่นๆ. การประมาณการจำนวนผู้ติดยาเสพติดในประเทศไทย.

รายงานการวิจัย กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศ, 2538.

นิมมวล เชาวเวนิช. อุปสรรคของการคุมประพฤติในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง

ศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง. วิทยานิพนธ์ สศ.ม. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,

2518. อัคราณา.

นิรมล เปลีบนจรรณ. การใช้กัญชาและสารระเหยของนักเรียนวัยรุ่นในเขตกรุงเทพฯ :

การเรียนรู้ทางสังคม. วิทยานิพนธ์ สค.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,
2530. อัดสำเนา.

ประภาลี สุขทรศนีย์. ลักษณะการใช้และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการใช้สารเสพติดของ

วัยรุ่นศึกษาเฉพาะเขตชุมชนแออัดคลองเตย. วิทยานิพนธ์ สค.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2526. อัดสำเนา.

ฝน แสงสิงแก้ว และคนอื่น ๆ. การวิจัยเชิงสำรวจนักเรียนไทยศึกษา. กรุงเทพฯ : อรุณสภา, 2518.

พระเทพเวที. (ประยุทธ์ ปยุตโต) วิธีคิดตามหลักพุทธธรรม. กรุงเทพมหานคร, สำนักพิมพ์
ปัญญา, 2533.

บุบผวรรณ ประมวลรัฐการ. ตัวแปรสมุฏฐานการใช้ยาหรือสิ่งเสพติดในวัยรุ่น : ทดสอบเฉพาะ

นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย สายสามัญ อ.เมือง จ.นนทบุรี. ปรินิพนธ์ สค.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2532. อัดสำเนา.

ราชทัณฑ์, กรม. การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของกรมราชทัณฑ์. 2541ก. อัดสำเนา.

_____. ชุมชนบำบัด. ส่วนให้คำปรึกษาและพัฒนาผู้ต้องขังคดียาเสพติดให้โทษ
ทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง, 2538. อัดสำเนา.

_____. แผนการจัดตั้งทัณฑสถานบำบัดพิเศษประจำภาค. 2541ข. อัดสำเนา.

_____. แผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของกรมราชทัณฑ์. 2541ค.
อัดสำเนา.

_____. เฮโรอีน. เอกสารประกอบความรู้ของกรมราชทัณฑ์ กระทรวงมหาดไทย,
2504, ม.ป.ป. อัดสำเนา.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศึกษาพร, 2528.

ศรีสมบัติ บุญเมือง. การรับข้อมูลเกี่ยวกับยาเสพติดที่มีผลต่อการติดยาเสพติดของวัยรุ่น.

วิทยานิพนธ์ สค.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2527. อัดสำเนา.

สมจิตต์ ภาติกร และคนอื่น ๆ. มูลเหตุจูงใจเสพยาให้โทษและสารเสพติดของเด็กชายวัยรุ่น

อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. รายงานวิจัย คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่,
2527.

สุชาติ ปิ่นชูนนทกุล. ยาเสพติดให้โทษของเด็กและเยาวชนกลางในสถานพินิจ และ

คุ้มครองเด็กในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2519. อัดสำเนา.

สุเทพ เชาวลิต. การเปลี่ยนแปลงภาพตนเองของผู้ติดยาเสพติด : การศึกษาผลการบำบัดรักษา
ณ สำนักสงฆ์ถ้ำกระบอก. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
 2521. อัดสำเนา.

อรัญ สุวรรณบุปผา และอำนาจวิทย์ ชูวงศ์. การควบคุมยาเสพติดให้โทษในประเทศไทย.
 คณะกรรมการปราบปรามยาเสพติดให้โทษ สำนักนายกรัฐมนตรี, ม.ป.ป., อัดสำเนา.
 อำนวย อินทุภูมิ. "สารจาก ศอศ. เนื่องในวันต่อต้านยาเสพติด ประจำปี 2537", ข่าวสารศูนย์
ประสานงานกลาง องค์การภาคเอกชนต่อต้านยาเสพติด. 18(3) : 1 ; พฤษภาคม-
 มิถุนายน 2537.

Brown, Jim Mark. "Differences in Attitude of Public School Students Toward Selected
 Drugs and the Relationship between these Attitude and Knowledge,"
Dissertation Abstracts International. 32 : 3752-A ; January, 1979.

Cronbach, Lee Joseph. Essential of Psychological Testing. 3rd ed. New York : Harper and Row,
 1970.

Feinslein, Levy S. "An Inversigation of Illicit Prescription and Over the Counter Grug Use in and
 Under Graduate Student Population," Dissertation Abstracts International. 38 : 5935-A
 ; April, 1978.

Heino, A. and others. "Differences in Risk Experience between Sensational Svoiders and
 Sensational Seekers. Person individ Differ. 20, 71 - 79, 1996.

Jessor, R. and Jessor, S.L. Problem Behavior and Psychosocial Development : A
Longitudinal Study of Youth. New York : Academic Press, 1977.

Jessor and others. Beyond Adolescence : Problem Behavior and Young Adult
Development. New York : Cambridge University Press, 1991.

Jessor, R. "Successful Adolescent Development Among Youth in High – Risk Settings.
American Psychologist. 48, 117 - 126, 1993.

Jessor, R. and others. "Protective Factors in Adolescent Problem Behavior : Moderator Effects
 and Development Change. Developmental Psychology. 31, 923 – 933 ; 1995.

Jones, Wyman L. "A Study of Tenth Grade Student Attitude Toward and Drug
 Abuse When Relate to a Drug Education Program," Dissertation Abstracts
International. 35 : 2585 - A ; November, 1974.

Kandel, D.B. "Drug and Drinking Behavior Among Youth," Annual Review of Sociology.
6 : 235 - 285, 1980.

Spevack, Michale G. "Drugs and the Adoescent High School Student : A three years Suwyey
Study," Dissertation Abstracts International. 14 : 6748-A ; April, 1974.

Whiddon, Thomas Roney. "A Comparative Study of Knowledge Attitude Toward Drugs,
and of Drugs Among Twelfth Grade Students in Class 1,2 and 3 School in
Western Montana," Dissertation Abstracts International. 34(6) : 3426 - A ;
December, 1975.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

การเปรียบเทียบสาเหตุการติดยาเสพติด ด้านอายุ

ตาราง 25 เปรียบเทียบสาเหตุการติดยาเสพติด จำแนกตามอายุ ด้านคิดเพราะฤทธิ์ของยา

คิดเพราะฤทธิ์ยา	18 – 25 ปี		มากกว่า 25 ปีขึ้นไป		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. เสพยาแล้วทำให้สดชื่นกระปรี้กระเปร่าขึ้น	2.39	0.60	2.48	0.70	-0.63
2. เสพยาเสพติดแล้วทำให้ง่วงและนอนหลับ	1.80	0.81	1.74	0.76	0.33
3. เสพยาแล้วทำให้รับประทานอาหารได้มากขึ้น	1.58	0.70	1.70	0.78	-0.83
4. หากไม่ได้เสพยาจะไม่สามารถทำงานได้	1.98	0.76	2.04	0.81	-0.33
5. การเพิ่มปริมาณยาที่เสพในแต่ละครั้งจะทำให้ฤทธิ์ยาอยู่ได้นาน	2.38	0.62	2.19	0.68	1.47
6. เสพยาหลายชนิดปนกันจะทำให้มีความสุขมากขึ้น	1.99	0.77	1.74	0.90	1.48
7. เสพยาแล้วทำให้มีความกล้า	2.31	0.70	2.19	0.74	0.82
8. หากหยุดเสพเพียง 1-2 วัน ก็จะมีอาการทรมานทรมาย	2.10	0.85	1.85	0.86	1.35
9. เมื่อเกิดอยากเสพยาและไม่ได้เสพ จะทำให้หงุดหงิดมากอย่างไม่รู้สีกตัว	2.33	0.77	2.11	0.85	1.34
10. เมื่อเสพยาแล้วทำให้สมองปลอดโปร่งสามารถคิดแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้	2.16	0.71	2.07	0.68	0.59
รวม	2.10	0.39	2.01	0.45	1.07

จากตาราง 25 แสดงว่าผู้ต้องขังที่กลุ่มอายุต่างกัน มีความคิดเห็นที่เกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดด้านคิดเพราะฤทธิ์ของยาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาในรายข้อ พบว่า ผู้ต้องขังที่กลุ่มอายุต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อเช่นกัน

ตาราง 26 เปรียบเทียบสาเหตุการติดยาเสพติด จำแนกตามอายุ ด้านติดเพราะสิ่งแวดล้อม

ติดเพราะสิ่งแวดล้อม	18 – 25 ปี		มากกว่า 25 ปีขึ้นไป		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ปัญหาค้นเศรษฐกิจในครอบครัว ทำให้วิตกกังวล เลยต้องพึ่งยาเสพติด	1.50	0.69	1.48	0.64	0.10
2. ความไม่เข้าใจกันกับผู้อื่นใกล้ชิด เป็นเหตุผลักดันให้เสพยาเสพติด	1.76	0.75	1.67	0.78	0.56
3. บิดา/มารดาแยกกันอยู่หรือหย่าขาดจากกัน อันเนื่องมาจากการทะเลาะวิวาทกันเป็นประจำ	1.57	0.75	1.44	0.64	0.80
4. ผู้ใกล้ชิดติดยาเสพติด	1.76	0.77	1.56	0.85	1.20
5. สมาชิกในครอบครัวติดยาเสพติด	1.15	0.42	1.26	0.45	-1.25
6. คนในครอบครัวชักชวนให้ดื่มสุราและเที่ยวกลางคืนเป็นประจำ จนเป็นเหตุผลักดันให้ติดยา	1.23	0.48	1.33	0.56	-1.01
7. ผู้ใกล้ชิดไม่ให้ความสนใจในการแก้ไขปัญหาร่วมกัน	1.54	0.69	1.74	0.86	-1.27
8. บิดา/มารดาจำหน่ายยาเสพติด เป็นเหตุให้ติดยาเสพติดไปด้วย	1.18	0.44	1.22	0.42	-0.46
9. ครอบครัวอยู่ในชุมชนที่เป็นแหล่งค้ายาเสพติด	1.83	0.83	1.89	0.94	-0.33
10. ไม่ได้รับการอบรมเลี้ยงดู สั่งสอนในทางที่ดีจากครอบครัวตั้งแต่ในวัยเด็ก	1.43	0.63	1.48	0.75	-0.37
11. เพื่อนแนะนำให้เสพยาเสพติดจนติด	2.05	0.79	1.74	0.76	1.85
12. ติดยาเสพติดเพราะอยากทดลอง	2.61	0.64	2.25	0.76	2.50
13. ติดยาเสพติดเนื่องจากถูกหลอกลวง	1.24	0.55	1.19	0.48	0.51
14. ติดยาเสพติดขณะที่เรียนหนังสืออยู่ในโรงเรียน	1.93	0.89	1.59	0.84	1.79

ตาราง 26 (ต่อ)

ติดเพราะสิ่งแวดล้อม	18 – 25 ปี		มากกว่า 25 ปีขึ้นไป		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
15. ผู้ใกล้ชิดไม่ได้ว่ากล่าวตักเตือน เมื่อทราบว่าคุณติดยาเสพติด	1.50	0.68	1.63	0.79	-0.84
รวม	1.62	0.28	1.57	0.34	0.84

จากตาราง 26 แสดงว่าผู้ต้องขังที่กลุ่มอายุต่างกัน มีความคิดเห็นที่เกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดด้านติดเพราะสิ่งแวดล้อมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาในรายข้อ พบว่า ผู้ต้องขังที่กลุ่มอายุต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อเช่นกัน

ตาราง 27 เปรียบเทียบสาเหตุการติดยาเสพติด จำแนกตามอายุ ด้านจิตเพราะความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจ

ความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจ	18 – 25 ปี		มากกว่า 25 ปีขึ้นไป		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. มีความมั่นใจในตนเอง	2.33	0.64	2.41	0.75	-0.53
2. เป็นคนใจร้อนตัดสินใจเร็ว	2.52	0.67	2.33	0.74	1.29
3. เป็นคนโกรธง่าย	2.39	0.71	1.89	0.80	3.30*
4. มีความวิตกกังวลอยู่เป็นประจำ	2.01	0.83	1.81	0.92	1.08
5. มีโรคประจำตัว	1.35	0.64	1.41	0.69	-0.42
6. สุขภาพไม่สมบูรณ์แข็งแรง	1.45	0.64	1.52	0.70	-0.46
7. มีความผิดปกติทางร่างกาย	1.34	0.64	1.11	0.32	1.82
8. เคยได้รับการอบรมและพัฒนาทางจิตใจ	1.66	0.74	1.56	0.70	0.66
9. หวาดระแวงกลัวคนอื่นทำร้าย	1.31	0.57	1.30	0.54	0.10
10. เคยประสบอุบัติเหตุสมองได้รับการกระทบกระเทือนอย่างแรง	1.23	0.52	1.33	0.62	-0.92
11. รู้สึกเหม่อลอย/ความจำเลอะเลือนเป็นประจำ	1.24	0.52	1.33	0.56	-0.80
12. เคยเข้ารับการรักษาด้านจิตและประสาท	1.19	0.46	1.26	0.45	-0.82
13. ความรู้สึกว่ามีปมด้อย	1.70	0.82	1.74	0.71	-0.24
14. ไม่สามารถปรับตัวอยู่ในสังคมได้	1.42	0.61	1.59	0.69	-1.27
15. ความอ่อนแอทางจิตใจที่สะสมมาจากครอบครัวตั้งแต่ในวัยเด็ก	1.71	0.80	1.81	0.74	-0.64
รวม	1.66	0.32	1.63	0.31	0.44

จากตาราง 27 แสดงว่าผู้ต้องขังที่กลุ่มอายุต่างกัน มีความคิดเห็นที่เกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดด้านความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาในรายข้อ พบว่า ผู้ต้องขังที่กลุ่มอายุต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องเป็นคนโกรธง่าย ส่วนในเรื่องอื่น ๆ ปรากฏว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อ

ภาคผนวก ข

เปรียบเทียบสาเหตุการติดยาเสพติด ด้านพื้นฐานการศึกษา

ตาราง 28 เปรียบเทียบสาเหตุการติดยาเสพติด จำแนกตามพื้นฐานการศึกษา ด้านติดยาเสพติด
ของยา

ติดยาเสพติดของยา	ไม่ได้เรียน		ประถมศึกษา		มัธยมศึกษา		อุดมศึกษา		F
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. เสพยาแล้วทำให้สับสนกระปรี้กระเปร่าขึ้น	2.25	0.50	2.42	0.65	2.38	0.62	2.58	0.51	0.46
2. เสพยาเสพติดแล้วทำให้หิวและนอนหลับ	1.50	0.58	1.71	0.82	1.79	0.78	2.17	0.83	1.23
3. เสพยาแล้วทำให้รับประทานอาหารได้มากขึ้น	1.00	0.00	1.52	0.71	1.60	0.69	2.08	0.79	3.10*
4. หากไม่ได้เสพยาจะไม่สามารถทำงานได้	1.50	0.58	2.04	0.77	1.97	0.74	2.17	0.94	0.86
5. การเพิ่มปริมาณยาที่เสพในแต่ละครั้งจะทำให้ฤทธิ์ยาอยู่นาน	2.50	0.58	2.25	0.67	2.40	0.62	2.33	0.65	0.62
6. เสพยาหลายชนิดปนกัน จะทำให้มีความสุขมากขึ้น	1.50	0.58	1.85	0.80	1.94	0.79	2.50	0.80	2.62*
7. เสพยาแล้วทำให้มีความกล้า	2.00	0.82	2.25	0.73	2.31	0.73	2.33	0.49	0.32
8. หากหยุดเสพเพียง 1-2 วัน ก็จะมีอาการทรมานทรมาย	1.50	0.58	1.85	0.82	2.15	0.86	2.33	0.89	2.27

ตาราง 28 (ต่อ)

ติดเพราะฤทธิ์ของยา	ไม่ได้เรียน		ประถมศึกษา		มัธยมศึกษา		อุดมศึกษา		F
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
9. เมื่อเกิดอาการอยาก เสพ และไม่ได้เสพ จะทำให้หงุดหงิด มากอย่างไม่รู้สีกตัว	2.25	0.96	2.08	0.81	2.44	0.71	2.33	0.89	3.12*
10. เสพยาแล้วทำให้ สมองปลอดโปร่ง สามารถคิดแก้ไข ปัญหาต่าง ๆ ได้	1.50	0.58	2.02	0.70	2.24	0.67	2.17	0.83	2.28
รวม	1.75	0.39	1.99	0.42	2.12	0.37	2.30	0.48	3.27*

จากตาราง 28 แสดงว่าผู้ต้องขังที่มีพื้นฐานการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นที่เกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดด้านติดเพราะฤทธิ์ของยาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาในรายข้อ พบว่า ผู้ต้องขังที่มีพื้นฐานการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องที่เกี่ยวข้องเสพยาแล้วทำให้รับประทานอาหารได้มากขึ้น เสพยาหลายชนิดปนกัน จะทำให้มีความสุขมากขึ้น และเมื่อเกิดอาการอยากเสพยาและไม่ได้รับการเสพ จะทำให้หงุดหงิดมากอย่างไม่รู้สีกตัว นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ในกรณีที่พบว่าผู้ต้องขังที่มีพื้นฐานการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ตามวิธีการของนิวแมน-คูลส์ (Newman Keuls' Method) ต่อไป รายละเอียดปรากฏในตาราง 29-32 ต่อไปนี้

ตาราง 29 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสาเหตุการติดยาเสพติด จำแนกตามพื้นฐานการศึกษา ด้านคิดเพราะฤทธิ์ของยาโดยรวม

พื้นฐานการศึกษา		ไม่ได้เรียน	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	อุดมศึกษา
	$\bar{X}$	1.75	1.99	2.12	2.30
ไม่ได้เรียน	1.75	-	0.24	0.37	0.55
ประถมศึกษา	1.99		-	0.13	0.31*
มัธยมศึกษา	2.12			-	0.18
อุดมศึกษา	2.30				-

ตาราง 29 แสดงว่าผู้ต้องขังที่มีพื้นฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษากับระดับประถมศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติด ด้านคิดเพราะฤทธิ์ของยาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 30 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสาเหตุการติดยาเสพติด จำแนกตามพื้นฐานการศึกษา ด้านคิดเพราะฤทธิ์ของยาในเรื่อง เสพยาแล้วทำให้รับประทานอาหารได้มากขึ้น

พื้นฐานการศึกษา		ไม่ได้เรียน	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	อุดมศึกษา
	$\bar{X}$	1.00	1.52	1.60	2.08
ไม่ได้เรียน	1.00	-	0.52	0.60	1.08*
ประถมศึกษา	1.52		-	0.08	0.52*
มัธยมศึกษา	1.60			-	0.48*
อุดมศึกษา	2.08				-

จากตาราง 30 แสดงว่าผู้ต้องขังที่มีพื้นฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษากับผู้ต้องขังที่ไม่ได้เรียนหนังสือ ผู้ต้องขังที่มีพื้นฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษากับระดับประถมศึกษา และผู้ต้องขังระดับอุดมศึกษากับระดับมัธยมศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดด้านคิดเพราะฤทธิ์ของยาในเรื่อง เสพยาแล้วทำให้รับประทานอาหารได้มากยิ่งขึ้น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 31 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสาเหตุการติดยาเสพติด จำแนกตามพื้นฐานการศึกษา ด้านติดเพราะฤทธิ์ของยาในเรื่อง เสพยาหลายชนิดปนกันจะทำให้มีความสุขมากขึ้น

พื้นฐานการศึกษา		ไม่ได้เรียน	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	อุดมศึกษา
	$\bar{X}$	1.50	1.85	1.94	2.50
ไม่ได้เรียน	1.50	-	0.35	0.44	1.00
ประถมศึกษา	1.85		-	0.09	0.65*
มัธยมศึกษา	1.94			-	0.56*
อุดมศึกษา	2.50				-

จากตาราง 31 แสดงว่าผู้ต้องขังที่มีพื้นฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษากับระดับประถมศึกษา และผู้ต้องขังที่มีพื้นฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษากับระดับมัธยมศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดด้านติดเพราะฤทธิ์ของยาในเรื่อง เสพยาหลายชนิดปนกัน จะทำให้มีความสุขมากขึ้น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 32 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสาเหตุการติดยาเสพติด จำแนกตามพื้นฐานการศึกษา ด้านติดเพราะฤทธิ์ของยาในเรื่องเมื่อเกิดอาการอยากเสพยาและไม่ได้รับการเสพ จะทำให้หงุดหงิดมากอย่างไรไม่รู้สีกตัว

พื้นฐานการศึกษา		ประถมศึกษา	ไม่ได้เรียน	อุดมศึกษา	มัธยมศึกษา
	$\bar{X}$	2.08	2.25	2.33	2.44
ประถมศึกษา	2.08	-	0.17	0.08	0.19
ไม่ได้เรียน	2.25		-	0.25	0.36*
อุดมศึกษา	2.33			-	0.11
มัธยมศึกษา	2.44				-

จากตาราง 32 แสดงว่าผู้ต้องขังที่มีพื้นฐานการศึกษาระดับมัธยมศึกษากับผู้ต้องขังที่มีพื้นฐานระดับประถมศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดด้านติดเพราะฤทธิ์ของยาในเรื่อง เมื่อเกิดอาการอยากเสพยาและไม่ได้รับการเสพ จะทำให้หงุดหงิดมากอย่างไรไม่รู้สีกตัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 33 เปรียบเทียบสาเหตุการติดยาเสพติด ด้านติดเพราะสิ่งแวดล้อม จำแนกตามกลุ่มพื้นฐานการศึกษา

ติดเพราะสิ่งแวดล้อม	ไม่ได้เรียน		ประถมศึกษา		มัธยมศึกษา		อุดมศึกษา		F
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ปัญหาด้านเศรษฐกิจในครอบครัว ทำให้วิตกกังวล เลยต้องพึ่งยาเสพติด	2.00	0.82	1.56	0.74	1.47	0.66	1.25	0.45	1.47
2. ความไม่เข้าใจกันกับผู้ใกล้ชิด เป็นเหตุผลักดันให้เสพยาเสพติด	2.25	0.96	1.67	0.72	1.79	0.77	1.50	0.67	1.30
3. บิดา/มารดาแยกกันอยู่หรือหย่าขาดจากกัน อันเนื่องมาจากการทะเลาะวิวาทกันเป็นประจำ	1.75	0.96	1.48	0.68	1.59	0.74	1.42	0.79	0.48
4. ผู้ใกล้ชิดติดยาเสพติด	1.75	0.96	1.60	0.74	1.79	0.81	1.67	0.78	0.59
5. สมาชิกในครอบครัวติดยาเสพติด	1.25	0.50	1.23	0.52	1.15	0.39	1.08	0.29	0.56
6. คนในครอบครัวชักชวนให้ดื่มสุราและเที่ยวกลางคืนเป็นประจำ จนเป็นเหตุผลักดันให้ติดยา	1.00	0.00	1.33	0.60	1.24	0.46	1.00	0.00	1.88
7. ผู้ใกล้ชิดไม่ให้ความใส่ใจในการแก้ไขปัญหาร่วมกัน	2.25	0.50	1.46	0.68	1.60	0.72	1.67	0.89	1.70

ตาราง 33 (ต่อ)

คิดเพราะสิ่งแวดล้อม	ไม่ได้เรียน		ประถมศึกษา		มัธยมศึกษา		อุดมศึกษา		F
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
8. บิดา/มารดาจำหน่ายยาเสพติด เป็นเหตุให้ติดยาเสพติดไปด้วย	1.50	0.00	1.23	0.42	1.20	0.48	1.00	0.00	1.13
9. ครอบครัวอยู่ในชุมชนที่เป็นแหล่งค้ายาเสพติด	2.25	0.96	0.79	0.85	1.87	0.84	1.67	0.89	0.57
10. ไม่ได้รับการอบรมเลี้ยงดู สั่งสอนในทางที่ดีจากครอบครัวตั้งแต่ในวัยเด็ก	1.50	0.58	1.54	0.68	1.41	0.64	1.25	0.62	0.82
11. เพื่อนแนะนำให้เสพยาเสพติดจนติด	2.00	0.82	2.02	0.79	1.99	0.80	1.92	0.79	0.06
12. ติดยาเสพติดเพราะอยากทดลอง	2.50	0.58	2.49	0.71	2.57	0.66	2.67	0.65	0.33
13. ติดยาเสพติดเนื่องจากถูกหลอกลวง	1.25	0.50	1.21	0.46	1.27	0.60	1.08	0.29	0.46
14. ติดยาเสพติดขณะที่เรียนหนังสืออยู่ในโรงเรียน	1.75	0.96	1.38	0.64	2.03	0.89	2.67	0.78	11.09*
15. ผู้ใกล้ชิดไม่ได้ว่ากล่าวตักเตือนเมื่อทราบว่าติดยาเสพติด	1.50	0.58	1.52	0.74	1.55	0.71	1.42	0.51	0.12
รวม	1.73	0.38	1.57	0.32	1.63	0.28	1.55	0.24	0.94

จากตาราง 33 แสดงว่าผู้ต้องขังที่มีพื้นฐานการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นที่เกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดด้านติดเพราะสิ่งแวดล้อมโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาในรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่ผู้ต้องขังมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน ยกเว้นในเรื่องที่เกี่ยวกับการติดยาเสพติดขณะที่เรียนหนังสืออยู่ในโรงเรียน ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ในกรณีที่พบว่าผู้ต้องขังที่มีพื้นฐานการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ตามวิธีการของ นิวแมน-คูลส์ (Newman Keuls' Method) ต่อไป รายละเอียดปรากฏในตาราง 34 ดังต่อไปนี้

ตาราง 34 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสาเหตุการติดยาเสพติดด้านติดเพราะฤทธิ์ของยา
ในเรื่อง ติดยาเสพติดขณะที่เรียนหนังสืออยู่ในโรงเรียน จำแนกตามพื้นฐานการศึกษา

พื้นฐานการศึกษา		ประถมศึกษา	ไม่ได้เรียน	มัธยมศึกษา	อุดมศึกษา
	$\bar{X}$	1.38	1.75	2.03	2.67
ไม่ได้เรียน	1.38	-	0.37	0.65*	1.29*
ประถมศึกษา	1.75		-	0.28	0.92
มัธยมศึกษา	2.03			-	0.64*
อุดมศึกษา	2.67				-

จากตาราง 34 แสดงว่าผู้ต้องขังที่มีพื้นฐานการศึกษาระดับมัธยมศึกษา กับระดับประถมศึกษา ผู้ต้องขังที่มีพื้นฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษา กับระดับประถมศึกษา และผู้ต้องขังที่มีพื้นฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษา กับระดับมัธยมศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดด้านติดเพราะฤทธิ์ของยาในเรื่อง ติดยาเสพติดขณะที่เรียนหนังสืออยู่ในโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 35 เปรียบเทียบสาเหตุการติดยาเสพติดด้านจิตเพราะความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจ
จำแนกตามกลุ่มพื้นฐานการศึกษา

ความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจ	ไม่ได้เรียน		ประถมศึกษา		มัธยมศึกษา		อุดมศึกษา		F
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. มีความมั่นใจในตนเอง	1.75	0.50	2.31	0.75	2.37	0.61	2.50	0.52	1.42
2. เป็นคนใจร้อนตัดสินใจเร็ว	2.50	0.58	2.42	0.71	2.51	0.68	2.58	0.67	0.28
3. เป็นคนโกรธง่าย	2.50	0.58	2.23	0.72	2.35	0.76	2.25	0.25	0.37
4. มีความวิตกกังวลอยู่เป็นประจำ	0.25	0.50	1.85	0.85	2.03	0.86	1.92	0.79	0.63
5. มีโรคประจำตัว	1.25	0.50	1.35	0.67	1.37	0.67	1.33	0.49	0.06
6. สุขภาพไม่สมบูรณ์แข็งแรง	2.00	0.82	1.52	0.74	1.41	0.58	1.50	0.67	1.26
7. มีความผิดปกติทางร่างกาย	1.75	0.50	1.25	0.60	1.31	0.60	1.25	0.62	0.91
8. เคยได้รับการอบรมและพัฒนาทางจิตใจ	1.75	0.50	1.33	0.66	1.79	0.72	1.75	0.87	4.39*
9. หวาดระแวงกลัวคนอื่นทำร้าย	1.25	0.50	1.33	0.60	1.30	0.57	1.17	0.39	0.29
10. เคยประสบอุบัติเหตุสมองได้รับการกระทบกระเทือนอย่างแรง	1.50	0.58	1.38	0.67	1.17	0.47	1.17	0.39	1.81
11. รู้สึกหม่อลย/ความจำเลอะเลือนเป็นประจำ	1.50	0.58	1.29	0.54	1.21	0.49	1.42	0.67	0.96

ตาราง 35 (ต่อ)

ความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจ	ไม่ได้เรียน		ประถมศึกษา		มัธยมศึกษา		อุดมศึกษา		F
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
12. เคยเข้ารับการรักษาด้านจิตและประสาท	1.50	0.58	1.27	0.54	1.14	0.41	1.67	0.39	1.47
13. มีความรู้สึกว่ามีปมด้อย	1.75	0.96	1.73	0.82	1.71	0.80	1.58	0.79	0.11
14. ไม่สามารถปรับตัวอยู่ในสังคมได้	1.00	0.00	1.52	0.68	1.45	0.63	1.33	0.49	1.02
15. คิดยาเสพติดเพราะความอ่อนแอทางจิตใจที่สะสมมาจากครอบครัวตั้งแต่ในวัยเด็ก	2.25	0.50	1.69	0.83	1.74	0.78	1.58	0.67	0.78
รวม	1.77	0.16	1.63	0.39	1.66	0.28	1.63	0.25	0.26

จากตาราง 35 แสดงว่าผู้ต้องขังที่มีพื้นฐานการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นที่เกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดด้านติดเพราะความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาในรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่ผู้ต้องขังมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน ยกเว้นในเรื่องที่เกี่ยวกับเคยได้รับการอบรมและพัฒนาจิตใจ ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ในกรณีที่พบว่าผู้ต้องขังที่มีพื้นฐานการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ตามวิธีการของ นิวแมนคูลส์ (Newman Keuls' Method) ต่อไป รายละเอียดปรากฏในตาราง 36 ดังต่อไปนี้

ตาราง 36 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสาเหตุการติดยาเสพติดด้านจิตเพราะฤทธิ์ของยา
ในเรื่อง เคยได้รับการอบรมและพัฒนาจิตใจ จำแนกตามพื้นฐานการศึกษา

พื้นฐานการศึกษา		ประถมศึกษา	ไม่ได้เรียน	อุดมศึกษา	มัธยมศึกษา
	$\bar{X}$	1.33	1.75	1.75	1.79
ประถมศึกษา	1.33	-	0.42	0.46*	0.42
ไม่ได้เรียน	1.75		-	0.04	0.00
อุดมศึกษา	1.75			-	0.04
มัธยมศึกษา	1.79				-

จากตาราง 36 แสดงว่าผู้ต้องขังที่มีพื้นฐานการศึกษาระดับมัธยมศึกษากับผู้ต้องขังที่มีพื้นฐานการศึกษาระดับประถมศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดด้านจิตเพราะฤทธิ์ของยาในเรื่อง เคยได้รับการอบรมและพัฒนาทางจิตใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภาคผนวก ก

เปรียบเทียบสาเหตุการติดยาเสพติด ด้านอาชีพ

ตาราง 37 เปรียบเทียบสาเหตุการติดยาเสพติด จำแนกตามอาชีพ ด้านคิดเพราะฤทธิ์ของยา

คิดเพราะฤทธิ์ของยา	ค้าขาย		รับจ้าง		ไม่มีอาชีพ		F
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. เสพยาแล้วทำให้รู้สึกกระปรี้กระเปร่าขึ้น	2.56	0.51	2.40	0.78	2.37	0.67	0.90
2. เสพยาเสพติดแล้วทำให้วังงและนอนหลับ	1.78	0.67	1.63	0.66	2.13	0.82	5.53*
3. เสพยาแล้วทำให้รับประทานอาหารได้มากขึ้น	1.57	0.66	1.55	0.66	1.73	0.85	0.84
4. หากไม่ได้เสพยาจะไม่สามารถทำงานได้	2.17	0.72	1.85	0.72	2.20	0.82	3.76*
5. การเพิ่มปริมาณยาที่เสพในแต่ละครั้งจะทำให้ฤทธิ์ยาอยู่ได้นาน	2.48	0.59	2.26	0.64	2.45	0.64	1.78
6. เสพยาหลายชนิดปนกันจะทำให้มีความสุขมากขึ้น	1.91	0.84	1.79	0.76	2.30	0.76	5.87*
7. เสพยาแล้วทำให้มีความกล้า	2.30	0.56	2.26	0.77	2.30	0.65	0.24
8. หากหยุดเสพเพียง 1-2 วัน ก็จะมีอาการทรมานทรมาย	2.13	0.81	1.85	0.81	2.45	0.85	7.38*
9. เมื่อเกิดอยากเสพยาและไม่ได้เสพจะทำให้หงุดหงิดมากอย่างไม่รู้สีกตัว	2.30	0.64	2.11	0.83	2.68	0.62	7.66*
10. เมื่อเสพยาแล้วทำให้สมองปลอดโปร่ง สามารถคิดแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้	2.00	0.60	2.10	0.72	2.32	0.69	2.00
รวม	2.12	0.24	1.98	0.41	2.29	0.38	9.14*

จากตาราง 37 แสดงว่าผู้ต้องขังที่กลุ่มอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นที่เกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดด้านคิดเพราะฤทธิ์ของยาโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาในรายข้อ พบว่า ผู้ต้องขังที่มีกลุ่มอาชีพต่างกัน ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องเกี่ยวกับเสพยาเสพติดแล้วทำให้หิวและนอนหลับ หากไม่ได้เสพยาจะไม่สามารถทำงานได้ เสพยาหลายชนิดปนกัน จะทำให้มีความสุขมากขึ้น หากหยุดเสพยาเพียง 1-2 วัน ก็จะมีอาการทรมานทรมาย และเมื่อเกิดอาการอยากเสพยาและไม่ได้เสพ จะทำให้หงุดหงิดมากอย่างรู้สึกตัว

ในกรณีที่พบว่าผู้ต้องขังที่มีกลุ่มอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ตามวิธีการของ นิวแมน คูลส์ (Newman Keuls' Method) ต่อไป รายละเอียดปรากฏในตาราง 38-43 ดังต่อไปนี้

ตาราง 38 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่สาเหตุการติดยาเสพติด ด้านคิดเพราะฤทธิ์ของยาของผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง จำแนกตามกลุ่มอาชีพ โดยรวม

	อาชีพ	รับจ้าง	ค้าขาย	ไม่มีอาชีพ
	$\bar{X}$	1.98	2.12	2.29
รับจ้าง	1.98	-	0.14	0.31*
ค้าขาย	2.12			0.17
ไม่มีอาชีพ	2.29			-

จากตาราง 38 แสดงว่าผู้ต้องขังที่ไม่มีอาชีพกับผู้ต้องขังที่มีอาชีพรับจ้าง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดด้านคิดเพราะฤทธิ์ของยาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 39 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสาเหตุการติดยาเสพติด จำแนกตามกลุ่มอาชีพ ด้าน
คิดเพราะฤทธิ์ของยาในเรื่อง เสพยาเสพติดแล้วทำให้วังงและนอนหลับ

	อาชีพ	รับจ้าง	ค้าขาย	ไม่มีอาชีพ
	$\bar{X}$	1.63	1.78	2.13
รับจ้าง	1.63	-	0.15	0.50*
ค้าขาย	1.78		-	0.35
ไม่มีอาชีพ	2.13			-

จากตาราง 39 แสดงว่าผู้ต้องขังที่มีอาชีพรับจ้างกับผู้ต้องขังที่ไม่มีอาชีพ มีความคิดเห็น
เกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดด้านคิดเพราะฤทธิ์ของยา ในเรื่องเสพยาเสพติดแล้วทำให้วังง
และนอนหลับ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 40 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสาเหตุการติดยาเสพติด จำแนกตามกลุ่มอาชีพ ด้าน
คิดเพราะฤทธิ์ของยาในเรื่อง หากไม่ได้เสพยาจะไม่สามารถทำงานได้

	อาชีพ	รับจ้าง	ค้าขาย	ไม่มีอาชีพ
	$\bar{X}$	1.85	2.17	2.20
รับจ้าง	1.85	-	0.32	0.35*
ค้าขาย	2.17		-	0.03
ไม่มีอาชีพ	2.20			-

จากตาราง 40 แสดงว่าผู้ต้องขังที่มีอาชีพรับจ้างกับผู้ต้องขังที่ไม่มีอาชีพ มีความคิดเห็น
เกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดด้านคิดเพราะฤทธิ์ของยา ในเรื่องหากไม่ได้เสพยาจะ
ไม่สามารถทำงานได้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 41 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสาเหตุการติดยาเสพติด ด้านติดเพราะฤทธิ์ของยา
ในเรื่อง เสพยาหลายชนิดปนกัน จะทำให้มีความสุขมากขึ้น จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

	อาชีพ	รับจ้าง	ค้าขาย	ไม่มีอาชีพ
	$\bar{X}$	1.79	1.91	2.30
รับจ้าง	1.79	-	0.12	0.51*
ค้าขาย	1.91		-	0.39
ไม่มีอาชีพ	2.30			-

จากตาราง 41 แสดงว่าผู้ต้องขังที่มีอาชีพรับจ้างกับผู้ต้องขังที่ไม่มีอาชีพ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดด้านติดเพราะฤทธิ์ของยา ในเรื่องเสพยาหลายชนิดปนกัน จะทำให้มีความสุขมากขึ้น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 42 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสาเหตุการติดยาเสพติด ด้านติดเพราะฤทธิ์ของยา
ในเรื่อง หากหยุดเสพเพียง 1-2 วัน ก็จะมีอาการทรมานทรมาย จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

	อาชีพ	รับจ้าง	ค้าขาย	ไม่มีอาชีพ
	$\bar{X}$	1.85	2.13	2.45
รับจ้าง	1.85	-	0.28	0.60
ค้าขาย	2.13		-	0.32
ไม่มีอาชีพ	2.45			-

จากตาราง 42 แสดงว่าผู้ต้องขังที่มีอาชีพรับจ้างกับผู้ต้องขังที่ไม่มีอาชีพ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดด้านติดเพราะฤทธิ์ของยา ในเรื่องหากหยุดเสพเพียง 1-2 วัน ก็จะมีอาการทรมานทรมาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 43 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสาเหตุการติดยาเสพติด ด้านคิดเพราะฤทธิ์ของยา
ในเรื่อง เมื่ออยากเสพยาและไม่ได้เสพ จะทำให้หงุดหงิดมากอย่างไรรู้สึกตัว จำแนกตามกลุ่ม
อาชีพ

อาชีพ	รับจ้าง	ค้าขาย	ไม่มีอาชีพ	
	$\bar{X}$	2.11	2.30	2.68
รับจ้าง	2.11	-	0.19	0.57*
ค้าขาย	2.30	-	-	0.38
ไม่มีอาชีพ	2.68	-	-	-

จากตาราง 43 แสดงว่าผู้ต้องขังที่มีอาชีพรับจ้างกับผู้ต้องขังที่ไม่มีอาชีพ มีความคิดเห็น
เกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดด้านคิดเพราะฤทธิ์ของยา ในเรื่องเมื่ออยากเสพยาและไม่ได้
เสพ จะทำให้หงุดหงิดมากอย่างไรรู้สึกตัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 44 เปรียบเทียบสาเหตุการติดยาเสพติดด้านติดยาเสพติดสิ่งเสพติด จำแนกตามอาชีพ

ติดยาเสพติดสิ่งเสพติด	ผู้ชาย		รับจ้าง		ไม่มีอาชีพ		F
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ปัญหาด้านเศรษฐกิจในครอบครัว ทำให้วิตกกังวล เลยอดพึ่งยาเสพติด	1.78	0.67	1.43	0.68	1.48	0.68	2.56
2. ความไม่เข้าใจกันกับผู้อื่นใกล้ชิด เป็นเหตุผลักดันให้เสพยาเสพติด	1.96	0.56	1.59	0.74	1.95	0.81	4.50*
3. บิดา/มารดาแยกกันอยู่หรือหย่าขาดจากกัน อันเนื่องมาจากการทะเลาะวิวาทกันเป็นประจำ	1.57	0.79	1.53	0.74	1.58	0.68	0.63
4. ผู้ใกล้ชิดติดยาเสพติด	1.74	0.81	1.67	0.75	1.80	0.85	0.33
5. สมาชิกในครอบครัวติดยาเสพติด	1.23	0.42	1.13	0.35	1.23	0.58	0.73
6. คนในครอบครัวชักชวนให้ดื่มสุรา และเที่ยวกลางคืนเป็นประจำ จนเป็นเหตุผลักดันให้ติดยา	1.26	0.54	1.21	0.54	1.33	0.57	0.83
7. ผู้ใกล้ชิดไม่ให้ความใส่ใจในการแก้ไขปัญหาร่วมกัน	1.83	0.78	1.45	0.68	1.73	0.75	3.68*
8. บิดา/มารดาจำหน่ายยาเสพติด เป็นเหตุให้ติดยาเสพติดไปด้วย	1.09	0.29	1.21	0.41	1.20	0.56	0.70
9. ครอบครัวอยู่ในชุมชนที่เป็นแหล่งค้ายาเสพติด	1.87	0.87	1.77	0.85	1.98	0.83	0.82
10. ไม่ได้รับการอบรมเลี้ยงดู สั่งสอนในทางที่ดีจากครอบครัวตั้งแต่ในวัยเด็ก	1.61	0.78	1.34	0.55	1.55	0.75	2.32
11. เพื่อนแนะนำให้เสพยาเสพติดจนติด	1.91	0.60	1.95	0.81	2.13	0.85	0.78
12. ติดยาเสพติดเพราะอยากทดลอง	2.39	0.72	1.52	0.71	2.70	0.52	1.76

ตาราง 44 (ต่อ)

คิดเพราะสิ่งแวดล้อม	ค้าขาย		รับจ้าง		ไม่มีอาชีพ		F
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
13. คิดยาเสพติดเนื่องจากถูกหลอกลวง	1.17	0.49	1.24	0.55	1.25	0.54	0.69
14. คิดยาเสพติดขณะที่เรียนหนังสืออยู่ในโรงเรียน	1.91	0.95	1.66	0.80	2.30	0.88	7.94*
15. ผู้ใกล้ชิดไม่ได้ว่ากล่าวตักเตือน เมื่อทราบว่าคิดยาเสพติด	1.65	0.71	1.44	0.66	1.65	0.77	1.72
รวม	1.66	0.34	1.54	0.28	1.72	0.26	5.86*

จากตาราง 44 แสดงว่าผู้ต้องขังที่มีกลุ่มอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นที่เกี่ยวกับสาเหตุการคิดยาเสพติดด้านคิดเพราะสิ่งแวดล้อมโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาในรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความไม่เข้าใจกันกับผู้ใกล้ชิดเป็นเหตุผลักดันให้เสพยาเสพติด ผู้ใกล้ชิดไม่ให้ความสนใจในการแก้ไขปัญหาร่วมกัน และคิดยาเสพติดขณะที่เรียนหนังสืออยู่ในโรงเรียน ส่วนในเรื่องอื่น ๆ พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อ

ในกรณีที่พบว่าผู้ต้องขังที่มีกลุ่มอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ตามวิธีการของ นิวแมน คูลส์ (Newman Keuls' Method) ต่อไป รายละเอียดปรากฏในตาราง 45-48 ดังต่อไปนี้

ตาราง 45 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสาเหตุการติดยาเสพติดด้านติดเพราะสิ่งแวดล้อม
ของผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง จำแนกตามกลุ่มอาชีพ โดยรวม

อาชีพ	รับจ้าง	ค้า	ไม่มีอาชีพ
$\bar{X}$	1.54	1.66	1.72
รับจ้าง	1.54	-	0.18*
ค้าขาย	1.66	-	0.06
ไม่มีอาชีพ	1.72	-	-

จากตาราง 45 แสดงว่าผู้ต้องขังที่ไม่มีอาชีพกับผู้ต้องขังที่มีอาชีพรับจ้าง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดด้านติดเพราะสิ่งแวดล้อมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 46 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสาเหตุการติดยาเสพติดด้านติดเพราะสิ่งแวดล้อม
ในเรื่อง ความไม่เข้าใจกันกับผู้ใกล้ชิดเป็นเหตุผลักดันให้เสพยาเสพติด จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

อาชีพ	รับจ้าง	ไม่มีอาชีพ	ค้าขาย
$\bar{X}$	1.59	1.95	1.96
รับจ้าง	1.59	-	0.36*
ไม่มีอาชีพ	1.95	-	0.01
ค้าขาย	1.96	-	-

จากตาราง 46 แสดงว่าผู้ต้องขังที่มีอาชีพรับจ้างกับผู้ต้องขังที่ไม่มีอาชีพ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดด้านติดเพราะสิ่งแวดล้อม ในเรื่องความไม่เข้าใจกันกับผู้ใกล้ชิดเป็นเหตุผลักดันให้เสพยาเสพติด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 47 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสาเหตุการติดยาเสพติดด้านติดเพราะสิ่งแวดล้อม
ในเรื่องผู้ใกล้ชิดไม่ให้ความสนใจในการแก้ไขปัญหาร่วมกัน จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

	อาชีพ	รับจ้าง	ไม่มีอาชีพ	ค้าขาย
	$\bar{X}$	1.45	1.73	1.83
รับจ้าง	1.45	-	0.28*	0.38
ไม่มีอาชีพ	1.73		-	0.10
ค้าขาย	1.83			-

จากตาราง 47 แสดงว่าผู้ต้องขังที่มีอาชีพรับจ้างกับผู้ต้องขังที่ไม่มีอาชีพ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดด้านติดเพราะสิ่งแวดล้อมในเรื่องผู้ใกล้ชิดไม่ให้ความสนใจในการแก้ไขปัญหาร่วมกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 48 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสาเหตุการติดยาเสพติดด้านติดเพราะสิ่งแวดล้อม
ในเรื่อง ติดยาเสพติดขณะที่เรียนหนังสืออยู่ในโรงเรียน จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

	อาชีพ	รับจ้าง	ค้าขาย	ไม่มีอาชีพ
	$\bar{X}$	1.66	1.91	2.30
รับจ้าง	1.66	-	0.25	0.64*
ค้าขาย	1.91		-	0.39
ไม่มีอาชีพ	2.30			-

จากตาราง 48 แสดงว่าผู้ต้องขังที่มีอาชีพรับจ้างกับผู้ต้องขังที่ไม่มีอาชีพ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดด้านติดเพราะสิ่งแวดล้อมในเรื่อง ติดยาเสพติดขณะที่เรียนหนังสืออยู่ในโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 49 เปรียบเทียบสาเหตุการติดยาเสพติดด้านจิตเพราะความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจ
จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

ความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจ	ค้าขาย		รับจ้าง		ไม่มีอาชีพ		F
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. มีความมั่นใจในตนเอง	2.39	0.58	2.31	0.70	2.40	0.59	0.32
2. เป็นคนใจร้อนตัดสินใจเร็ว	2.51	0.67	2.48	0.69	2.48	0.68	0.04
3. เป็นคนโกรธง่าย	2.35	0.71	2.26	0.77	2.38	0.74	0.34
4. มีความวิตกกังวลอยู่เป็นประจำ	2.17	0.78	1.91	0.84	2.00	0.88	0.93
5. มีโรคประจำตัว	1.43	0.66	1.32	0.60	1.40	0.74	0.38
6. สุขภาพไม่สมบูรณ์แข็งแรง	1.70	0.76	1.43	0.64	1.43	0.59	1.69
7. มีความผิดปกติทางร่างกาย	1.61	0.78	1.24	0.53	1.25	0.59	3.74*
8. เคยได้รับการอบรมและพัฒนาทางจิตใจ	1.43	0.66	1.59	0.72	1.88	0.76	3.27*
9. หวาดระแวงกลัวคนอื่นทำร้าย	1.48	0.67	1.32	0.58	1.18	0.45	2.20
10. เคยประสบอุบัติเหตุสมองได้รับการกระทบกระเทือนอย่างแรง	1.43	0.66	1.15	0.45	1.35	0.62	3.63*
11. รู้สึกเหม่อลอย/ความจำเลอะเลือนเป็นประจำ	1.65	0.71	1.09	0.33	1.40	0.59	14.62*
12. เคยเข้ารับการรักษาด้านจิตและประสาท	1.35	0.57	1.15	0.45	1.20	0.41	1.72
13. ความรู้สึกว่ามีปมด้อย	1.96	0.82	1.64	0.08	1.70	0.82	1.40
14. ไม่สามารถปรับตัวอยู่ในสังคมได้	1.43	0.51	1.49	0.66	1.38	0.63	0.50
15. ความอ่อนแอทางจิตใจที่สะสมมาจากครอบครัวตั้งแต่ในวัยเด็ก	2.00	0.74	1.62	0.78	1.80	0.75	2.41
รวม	1.79	0.36	1.60	0.31	1.68	0.27	3.78*

จากตาราง 49 แสดงว่าผู้ต้องขังที่มีกลุ่มอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นที่เกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดด้านความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาในรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความผิดปกติทางร่างกาย เคยได้รับการอบรมและพัฒนาทางจิตใจ เคยประสบอุบัติเหตุสมองได้รับการกระทบกระเทือนอย่างแรง และรู้สึกหม่อล่อย/ความจำเลอะเลือนเป็นประจำ ส่วนในเรื่องอื่น ๆ พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ในกรณีที่พบว่าผู้ต้องขังที่มีกลุ่มอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ตามวิธีการของ นิวแมน คูลส์ (Newman Keuls' Method) ต่อไป รายละเอียดปรากฏในตาราง 50-54 ดังต่อไปนี้

ตาราง 50 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสาเหตุการติดยาเสพติดด้านความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจของผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง จำแนกตามกลุ่มอาชีพ โดยรวม

อาชีพ	รับจ้าง	ไม่มีอาชีพ	ค้าขาย	
	$\bar{X}$	1.60	1.68	1.79
รับจ้าง	1.60	-	0.08	0.19*
ไม่มีอาชีพ	1.68	-	-	0.11
ค้าขาย	1.79			-

จากตาราง 50 แสดงว่าผู้ต้องขังที่มีอาชีพค้าขายกับผู้ต้องขังที่มีอาชีพรับจ้าง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดด้านความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 51 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสาเหตุการติดยาเสพติดด้านความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจในเรื่องมีความผิดปกติทางร่างกาย จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

	อาชีพ	รับจ้าง	ไม่มีอาชีพ	ค่าขาย
	$\bar{X}$	1.24	1.25	1.61
รับจ้าง	1.24	-	0.01	0.37*
ไม่มีอาชีพ	1.25		-	0.36*
ค่าขาย	1.61			-

จากตาราง 51 แสดงว่าผู้ต้องขังที่มีอาชีพค่าขายกับผู้ต้องขังที่มีอาชีพรับจ้าง และผู้ต้องขังที่มีอาชีพค่าขายกับผู้ต้องขังที่ไม่มีอาชีพ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดด้านความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจในเรื่องมีความผิดปกติทางร่างกาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 52 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสาเหตุการติดยาเสพติดด้านความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจในเรื่อง เคยได้รับการอบรมและพัฒนาจิตใจ จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

	อาชีพ	ค่าขาย	รับจ้าง	ไม่มีอาชีพ
	$\bar{X}$	1.43	1.59	1.88
ค่าขาย	1.43	-	0.16	0.45
รับจ้าง	1.59		-	0.29*
ไม่มีอาชีพ	1.88			-

จากตาราง 52 แสดงว่าผู้ต้องขังที่มีอาชีพรับจ้างกับผู้ต้องขังที่ไม่มีอาชีพ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดด้านความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจในเรื่องเคยได้รับการอบรมและพัฒนาทางจิตใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 53 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสาเหตุการติดยาเสพติดด้านเคยประสบอุบัติเหตุ
สมองได้รับการกระทบกระเทือนอย่างแรง จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

	อาชีพ	รับจ้าง	ไม่มีอาชีพ	ค้าขาย
	$\bar{X}$	1.15	1.35	1.43
รับจ้าง	1.15	-	0.09	0.18*
ไม่มีอาชีพ	1.35		-	0.12
ค้าขาย	1.43			-

ตาราง 53 แสดงว่าผู้ต้องขังที่มีอาชีพรับจ้างกับผู้ต้องขังที่มีอาชีพค้าขาย มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดด้านเคยประสบอุบัติเหตุสมองได้รับการกระทบกระเทือนอย่างแรงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 54 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสาเหตุการติดยาเสพติดด้านความผิดปกติทาง
ร่างกายและจิตใจในเรื่อง รู้สึกเหม่อลอย ความจำเลอะเลือนเป็นประจำ จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

	อาชีพ	รับจ้าง	ไม่มีอาชีพ	ค้าขาย
	$\bar{X}$	1.09	1.40	1.65
รับจ้าง	1.09	-	0.31*	0.56*
ไม่มีอาชีพ	1.40		-	0.25*
ค้าขาย	1.65			-

จากตาราง 54 แสดงว่าผู้ต้องขังที่มีอาชีพรับจ้างกับผู้ต้องขังที่ไม่มีอาชีพ ผู้ต้องขังที่มีอาชีพรับจ้างกับผู้ต้องขังที่มีอาชีพค้าขาย และผู้ต้องขังที่มีอาชีพค้าขายกับผู้ต้องขังที่ไม่มีอาชีพ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดด้านความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจในเรื่อง รู้สึกเหม่อลอย ความจำเลอะเลือนเป็นประจำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภาคผนวก ง

เปรียบเทียบสาเหตุการติดยาเสพติด ด้านรายได้

ตาราง 55 เปรียบเทียบสาเหตุการติดยาเสพติด ด้านติดเพราะฤทธิ์ของยา จำแนกตามรายได้

ติดเพราะฤทธิ์ของยา	ไม่มีรายได้		ต่ำกว่า 1,000 บาท		1,000-3,000 บาท		มากกว่า 3,000 บาทขึ้นไป		F
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. เสพยาแล้วทำให้สดชื่นกระปรี้กระเปร่าขึ้น	2.39	0.56	2.20	1.10	2.35	0.63	2.48	0.59	0.63
2. เสพยาเสพติดแล้วทำให้วังงและนอนหลับ	2.26	0.82	1.60	0.89	1.67	0.69	1.66	0.80	4.90*
3. เสพยาแล้วทำให้รับประทานอาหารได้มากขึ้น	1.61	0.84	1.20	0.45	1.53	0.62	1.68	0.73	0.93
4. หากไม่ได้เสพยาจะไม่สามารถทำงานได้	2.19	0.79	2.20	0.84	1.98	0.72	1.89	0.77	1.22
5. การเพิ่มปริมาณยาที่เสพในแต่ละครั้งจะทำให้ฤทธิ์ยาอยู่ได้นาน	2.32	0.65	2.60	0.89	2.33	0.69	2.35	0.57	0.30
6. เสพยาหลายชนิดปนกัน จะทำให้มีความสุขมากขึ้น	2.26	0.77	2.40	0.89	1.78	0.69	1.89	0.85	3.06*
7. เสพยาแล้วทำให้มีความกล้า	2.32	0.60	2.40	0.89	2.14	0.67	2.37	0.70	1.04
8. หากหยุดเสพเพียง 1-2 วัน ก็จะมีอาการทรมานทรมาย	2.45	0.85	2.40	0.55	1.94	0.88	1.92	0.82	3.46*

ตาราง 55 (ต่อ)

คิดเพราะฤทธิ์ของยา	ไม่มีรายได้		ต่ำกว่า 1,000 บาท		1,000-3,000 บาท		มากกว่า 3,000 บาทขึ้นไป		F
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
9. เมื่อเกิดอาการอยาก เซฟ และได้เซฟ จะทำให้หงุดหงิด มากอย่างไม่รู้สึกตัว	2.61	0.67	2.80	0.45	2.18	0.81	2.18	0.79	3.31*
10. เซฟยาแล้วทำให้ สมองปลอดโปร่ง สามารถคิดแก้ไข ปัญหาต่าง ๆ ได้	2.29	0.69	2.20	1.10	2.00	0.71	2.18	0.66	1.24
รวม	2.27	0.38	2.20	0.54	1.99	0.42	2.06	0.37	3.48*

จากตาราง 55 แสดงว่าผู้ต้องขังที่มีกลุ่มรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นที่เกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดด้านคิดเพราะฤทธิ์ของยาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาในรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องที่เกี่ยวข้องเซฟยาเสพติดแล้วทำให้หึงว่งและนอนหลับ เซฟยาหลายชนิดปนกันจะทำให้มีความสุขมากขึ้น หากหยุดเซฟเพียง 1-2 วัน ก็จะมีอาการทรมานทรมาย และเมื่ออยากเซฟยาและไม่ได้เซฟ จะทำให้หงุดหงิดมากอย่างไม่รู้สึกตัว ส่วนในเรื่องอื่น ๆ พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีความนัยสำคัญทางสถิติ

ในกรณีที่พบว่า ผู้ต้องขังที่มีรายได้ก่อนต้องโทษต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ตามวิธีการของนิวแมน คูลส์ (Newman Keuls' Method) ต่อไป รายละเอียดปรากฏในตาราง 56-60 ต่อไปนี้

ตาราง 56 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสาเหตุการติดยาเสพติด จำแนกตามรายได้ ด้านติด
เพราะฤทธิ์ของยา โดยรวม

รายได้	$\bar{X}$	ต่ำกว่า1,000 บาท	มากกว่า3,000 บาทขึ้นไป	1,000-3,000 บาท	ไม่มีรายได้
		1.99	2.06	2.20	2.27
ต่ำกว่า 1,000 บาท	1.99	-	0.07	0.21	0.71*
มากกว่า 3,000 บาท ขึ้นไป	2.06		-	0.14	0.64*
1,000-3,000 บาท	2.20			-	0.50
ไม่มีรายได้	2.27				-

จากตาราง 56 แสดงว่าผู้ต้องขังที่ไม่มีรายได้นับกับผู้ต้องขังที่มีรายได้ระหว่าง 1,000-3,000 บาท และผู้ต้องขังที่ไม่มีรายได้นับกับผู้ต้องขังที่มีรายได้มากกว่า 3,000 บาทขึ้นไป มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดด้านติดเพราะฤทธิ์ของยาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 57 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสาเหตุการติดยาเสพติด จำแนกตามรายได้ ด้าน
ติดยาเพราะฤทธิ์ของยาในเรื่อง เสพยาเสพติดแล้วทำให้ง่วงและนอนหลับ

รายได้		ต่ำกว่า1,000 บาท	มากกว่า3,000 บาทขึ้นไป	1,000-3,000 บาท	ไม่มีรายได้
$\bar{X}$		1.60	1.66	1.67	2.26
ต่ำกว่า 1,000 บาท	1.60	-	0.06	0.07	0.66
มากกว่า 3,000 บาท ขึ้นไป	1.66		-	0.01	0.06*
1,000-3,000 บาท	1.67			-	0.59*
ไม่มีรายได้	2.26				-

จากตาราง 57 แสดงว่าผู้ต้องขังที่ไม่มีรายได้กับผู้ต้องขังที่มีรายได้ระหว่าง 1,000-3,000 บาท และผู้ต้องขังที่ไม่มีรายได้กับผู้ต้องขังที่มีรายได้มากกว่า 3,000 บาทขึ้นไป มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดด้านติดยาเพราะฤทธิ์ของยาในเรื่อง เสพยาเสพติดแล้วทำให้ง่วงและนอนหลับ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 58 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสาเหตุการติดยาเสพติด จำแนกตามรายได้ ด้าน
ติดเพราะฤทธิ์ของยาในเรื่อง เสพยาหลายชนิดปนกัน จะทำให้มีความสุขมากขึ้น

รายได้	$\bar{X}$	1,000-3,000 บาท	มากกว่า3,000 บาทขึ้นไป	ไม่มีรายได้	ต่ำกว่า1,000 บาท
		1.78	1.89	2.26	2.40
1,000 – 3,000 บาท	1.78	-	0.11	0.48*	0.62
มากกว่า 3,000 บาท ขึ้นไป	1.89		-	0.34*	0.51
ไม่มีรายได้	2.26			-	0.14
ต่ำกว่า 1,000 บาท	2.40				-

จากตาราง 58 แสดงว่าผู้ต้องขังที่ไม่มีรายได้กับผู้ต้องขังที่มีรายได้ระหว่าง 1,000-3,000 บาท และผู้ต้องขังที่ไม่มีรายได้กับผู้ต้องขังที่มีรายได้มากกว่า 3,000 บาทขึ้นไป มีความคิดเห็น เกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดด้านติดเพราะฤทธิ์ของยาในเรื่อง เสพยาหลายชนิดปนกัน จะทำให้มีความสุขมากขึ้น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 59 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสาเหตุการติดยาเสพติด จำแนกตามรายได้ ด้าน
ติดยาเพราะฤทธิ์ของยาในเรื่อง หากหยุดเสพเพียง 1-2 วัน ก็จะมีอาการทรมานทรมาย

รายได้		1,000-3,000 บาท	มากกว่า3,000 บาทขึ้นไป	ไม่มีรายได้	ต่ำกว่า 1,000บาท
	$\bar{X}$	1.92	1.94	2.40	2.45
1,000- 3,000 บาท	1.92	-	0.02	0.48*	0.53
มากกว่า 3,000 บาท ขึ้นไป	1.94		-	0.46*	0.51
ไม่มีรายได้	2.40			-	0.05
ต่ำกว่า 1,000 บาท	2.45				-

จากตาราง 59 แสดงว่าผู้ต้องขังที่ไม่มีรายได้กับผู้ต้องขังที่มีรายได้ระหว่าง 1,000-3,000 บาท และผู้ต้องขังที่ไม่มีรายได้กับผู้ต้องขังที่มีรายได้มากกว่า 3,000 บาทขึ้นไป มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดด้านติดยาเพราะฤทธิ์ของยาในเรื่อง หากหยุดเสพเพียง 1-2 วัน ก็จะมีอาการทรมานทรมาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 60 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสาเหตุการติดยาเสพติด จำแนกตามรายได้ ด้าน ติด เพราะฤทธิ์ของยาในเรื้องเมื่ออยากเสพยาและไม่ได้เสพจะทำให้หงุดหงิดมากอย่างไม่รู้สึกตัว

รายได้		1,000-3,000 บาท	มากกว่า3,000 บาทขึ้นไป	ไม่มีรายได้	ต่ำกว่า 1,000บาท
	$\bar{X}$	2.18	2.18	2.61	2.80
1,000 – 3,000 บาท	2.18	-	0.00	0.43*	0.62
มากกว่า 3,000 บาท ขึ้นไป	2.18		-	0.43*	0.62
ไม่มีรายได้	2.61			-	0.19
ต่ำกว่า 1,000 บาท	2.80				-

จากตาราง 60 แสดงว่าผู้ต้องขังที่ไม่มีรายได้กับผู้ต้องขังที่มีรายได้ระหว่าง 1,000-3,000 บาท และผู้ต้องขังที่ไม่มีรายได้กับผู้ต้องขังที่มีรายได้มากกว่า 3,000 บาทขึ้นไป มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดด้านติดเพราะฤทธิ์ของยาในเรื้อง . เมื่อเกิดอาการอยากเสพยาและไม่ได้รับการเสพจะทำให้หงุดหงิดมากอย่างไม่รู้สึกตัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 61 เปรียบเทียบสาเหตุการติดยาเสพติดด้านติดยาเสพติดสิ่งแวคล้อม จำแนกตามรายได้

ติดยาเสพติดสิ่งแวคล้อม	ไม่มีรายได้		ต่ำกว่า 1,000 บาท		1,000-3,000 บาท		มากกว่า 3,000 บาทขึ้นไป		F
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ปัญหาด้านเศรษฐกิจในครอบครัว ทำให้วิตกกังวล เลยต้องพึ่งยาเสพติด									
2. ความไม่เข้าใจกันกับ ผู้ใกล้ชิด เป็นเหตุผลผลักดันให้เสพยาเสพติด	1.45	0.62	1.60	0.55	1.47	0.68	1.52	0.73	0.14
	1.84	0.78	2.00	0.71	1.71	0.76	1.69	0.75	0.48
3. บิดา/มารดาแยกกันอยู่หรือหย่าขาดจากกัน อันเนื่องมาจากการทะเลาะวิวาทกันเป็นประจำ	1.65	0.66	1.80	0.84	1.53	0.79	1.49	0.71	0.51
4. ผู้ใกล้ชิดติดยาเสพติด	1.74	0.82	1.20	0.45	1.65	0.72	1.80	0.83	1.08
5. สมาชิกในครอบครัวติดยาเสพติด	1.29	0.64	1.40	0.55	1.22	0.42	1.06	0.24	3.05*
6. คนในครอบครัวชักชวนให้ดื่มสุราและเที่ยวกลางคืนเป็นประจำ จำเป็นเหตุผลผลักดันให้ติดยา	1.32	0.54	1.60	0.55	1.24	0.48	1.18	0.46	1.47
7. ผู้ใกล้ชิดไม่ให้ความใส่ใจในการแก้ไขปัญหาร่วมกัน	1.81	0.75	1.40	0.55	1.59	0.73	1.48	0.71	1.57

ตาราง 61 (ต่อ)

คิดเพราะสิ่งแวดล้อม	ไม่มีรายได้		ต่ำกว่า 1,000 บาท		1,000-3,000 บาท		มากกว่า 3,000 บาทขึ้นไป		F
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
8. บิดา/มารดาจำหน่ายยาเสพติด เป็นเหตุให้ติดยาเสพติดไปด้วย	1.19	0.54	1.40	0.55	1.22	0.47	1.14	0.35	0.77
9. ครอบครัวอยู่ในชุมชนที่เป็นแหล่งค้ายาเสพติด	1.90	0.83	2.00	1.00	1.71	0.79	1.89	0.89	0.56
10. ไม่ได้รับการอบรมเลี้ยงดู สอนในทางที่ดีจากครอบครัวตั้งแต่ในวัยเด็ก	1.55	0.72	1.60	0.55	1.53	0.71	1.31	0.56	1.62
11. เพื่อนแนะนำให้เสพยาเสพติดจนติด	2.19	0.87	1.80	0.45	2.10	0.75	1.83	0.78	2.03
12. ติดยาเสพติดเพราะอยากทดลอง	2.71	0.53	2.60	0.55	2.41	0.73	2.57	0.68	1.35
13. ติดยาเสพติดเนื่องจากถูกหลอกลวง	1.19	0.40	1.60	0.55	1.31	0.65	1.17	0.49	1.46
14. ติดยาเสพติดขณะที่เรียนหนังสืออยู่ในโรงเรียน	2.29	0.86	1.80	0.84	1.78	0.85	1.74	0.89	3.12*
15. ผู้ใกล้ชิดไม่ได้ว่ากล่าวตักเตือนเมื่อทราบว่าติดยาเสพติด	1.61	0.76	1.40	0.55	1.59	0.73	1.45	0.66	0.63
รวม	1.72	0.28	1.68	0.25	1.61	0.37	1.55	0.26	2.23

จากตาราง 61 แสดงว่าผู้ต้องขังที่มีกลุ่มรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นที่เกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดด้านติดเพราะสิ่งแวดล้อมโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเพื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า ผู้ต้องขังที่มีกลุ่มรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องที่เกี่ยวข้องสมาชิกในครอบครัวติดยาเสพติด และติดยาเสพติดขณะที่เรียนหนังสืออยู่ในโรงเรียน ส่วนในเรื่องอื่น ๆ พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อ

ในกรณีที่พบว่าผู้ต้องขังที่มีกลุ่มรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ตามวิธีการของ นิวแมน คูลส์ (Newman Keul's Method) ต่อไป รายละเอียดปรากฏในตาราง 62-63 ดังต่อไปนี้

ตาราง 62 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสาเหตุการติดยาเสพติดด้านติดเพราะสิ่งแวดล้อมในเรื่อง สมาชิกในครอบครัวติดยาเสพติด จำแนกตามรายได้

รายได้		มากกว่า3,000 บาทขึ้นไป	1,000-3,000 บาท	ไม่มีรายได้	ต่ำกว่า 1,000บาท
	$\bar{X}$	1.06	1.22	1.29	1.40
มากกว่า 3,000 บาท ขึ้นไป	1.06	-	0.16*	0.23*	0.34
1,000-3,000 บาท	1.22		-	0.07	0.18
ไม่มีรายได้	1.29			-	0.11
ต่ำกว่า 1,000 บาท	1.400				-

จากตาราง 62 แสดงว่าผู้ต้องขังที่มีรายได้ตั้งแต่ 3,000 บาทขึ้นไป กับผู้ต้องขังที่มีรายได้ระหว่าง 1,000-3,000 บาท และผู้ต้องขังที่มีรายได้ตั้งแต่ 3,000 บาทขึ้นไป กับผู้ต้องขังที่ไม่มีรายได้ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดด้านติดเพราะสิ่งแวดล้อมในเรื่อง สมาชิกในครอบครัวติดยาเสพติด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 63 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสาเหตุการติดยาเสพติดด้านติดเพราะสิ่งแวคล้อม
ในเรื่อง ติดยาเสพติดขณะเรียนหนังสืออยู่ในโรงเรียน จำแนกตามรายได้

รายได้		มากกว่า3,000 บาทขึ้นไป	1,000-3,000 บาท	ต่ำกว่า1,000 บาท	ไม่มีรายได้
	$\bar{X}$	1.74	1.78	1.80	2.29
มากกว่า 3,000 บาท ขึ้นไป	1.74	-	0.04	0.06	0.55*
1,000 – 3,000 บาท	1.78		-	0.02	0.51*
ต่ำกว่า 1,000 บาท	1.80			-	0.49
ไม่มีรายได้	2.29				-

จากตาราง 63 แสดงว่าผู้ต้องขังที่ไม่มีรายได้กับผู้ต้องขังที่มีรายได้มากกว่า 3,000 บาท
ขึ้นไป และผู้ต้องขังที่ไม่มีรายได้กับผู้ต้องขังที่มีรายได้ระหว่าง 1,000-3,000 บาท มีความคิดเห็น
เกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดด้านติดเพราะสิ่งแวคล้อมในเรื่องติดยาเสพติดขณะที่เรียน
หนังสืออยู่ในโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 64 เปรียบเทียบสาเหตุการติดยาเสพติดด้านจิตเพราะความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจ
จำแนกตามรายได้

ความผิดปกติทาง ร่างกายและจิตใจ	ไม่มีรายได้		ต่ำกว่า 1,000 บาท		1,000-3,000 บาท		มากกว่า 3,000 บาทขึ้นไป		F
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. มีความมั่นใจในตนเอง	2.48	0.57	2.20	0.84	2.29	0.68	2.34	0.67	0.68
2. เป็นคนใจร้อนตัดสินใจเร็ว	2.58	0.67	2.20	0.84	2.39	0.73	2.54	0.64	0.96
3. เป็นคนโกรธง่าย	2.42	0.72	2.20	0.84	2.24	0.72	2.31	0.77	0.37
4. มีความวิตกกังวลอยู่เป็นประจำ	1.94	0.85	2.20	0.84	1.88	0.84	2.05	0.86	0.51
5. มีโรคประจำตัว	1.32	0.70	1.80	0.45	2.24	0.52	1.43	0.71	1.60
6. สุขภาพไม่สมบูรณ์แข็งแรง	1.32	0.54	1.80	0.84	1.43	0.61	1.54	0.71	1.27
7. มีความผิดปกติทางร่างกาย	1.23	0.56	1.60	0.89	1.31	0.54	1.31	0.64	0.58
8. เคยได้รับการอบรมและพัฒนาทางจิตใจ	1.97	0.75	1.60	0.89	1.41	0.61	1.66	0.76	3.92*
9. หวาดระแวงกลัวคนอื่นทำร้าย	1.23	0.50	1.80	0.84	1.29	0.59	1.32	0.59	1.53
10. เคยประสบอุบัติเหตุสมองได้รับการกระทบกระเทือนอย่างแรง	1.26	0.51	2.00	1.00	1.24	0.48	1.18	0.53	3.69*
11. รู้สึกเหม่อลอย/ความจำเลอะเลือนเป็นประจำ	1.34	0.55	1.20	0.45	1.22	0.42	1.25	0.59	0.45

ตาราง 64 (ต่อ)

ความผิดปกติทาง ร่างกายและจิตใจ	ไม่มีรายได้		ต่ำกว่า 1,000 บาท		1,000-3,000 บาท		มากกว่า 3,000 บาทขึ้นไป		F
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
12. เคยเข้ารับการรักษา ด้านจิตและประสาท	1.23	0.43	1.40	0.55	1.16	0.43	1.18	0.50	0.46
13. มีความรู้สึกว่ามีปม ด้อย	1.74	0.86	1.80	0.84	1.61	0.79	1.75	0.79	0.34
14. ไม่สามารถปรับตัว อยู่ในสังคมได้	1.39	0.67	2.00	0.00	1.39	0.57	1.49	0.66	1.65
15. คิดยาเสพติดเพราะ ความอ่อนแอทางจิต ใจที่สะสมมาจาก ครอบครัวตั้งแต่ใน วัยเด็ก	1.87	0.81	0.55	0.55	1.57	0.76	1.72	0.78	2.27
รวม	1.69	0.27	1.88	0.35	1.58	0.32	1.67	0.33	2.02

จากตาราง 64 แสดงว่าผู้ต้องขังที่มีกลุ่มรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นที่เกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดเพราะความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาในรายข้อ พบว่า ผู้ต้องขังที่มีกลุ่มรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในเรื่องเกี่ยวกับเคยได้รับการอบรมและพัฒนาจิตใจ และเคยประสบอุบัติเหตุสมองได้รับการกระทบกระเทือนอย่างแรง ส่วนในเรื่องอื่น ๆ พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ในกรณีที่พบว่าผู้ต้องขังที่มีกลุ่มรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ตามวิธีของ นิวแมน คูลส์ (Newman-Kelley's Method) ต่อไป รายละเอียดปรากฏในตาราง 65-66 ดังต่อไปนี้

ตาราง 65 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสาเหตุการติดยาเสพติดด้านความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจในเรื่อง เคยได้รับการอบรมและพัฒนาจิตใจ จำแนกตามรายได้

รายได้		1,000-3,000 บาท	ต่ำกว่า1,000 บาท	มากกว่า3,000 บาทขึ้นไป	ไม่มีรายได้
	$\bar{X}$	1.41	1.60	1.66	1.97
1,000 – 3,000 บาท	1.41	-	0.19	0.25	0.56*
ต่ำกว่า 1,000 บาท	1.60		-	0.06	0.37
มากกว่า 3,000 บาทขึ้นไป	1.66			-	0.31
ไม่มีรายได้	1.97				-

จากตาราง 65 แสดงว่าผู้ต้องขังที่ไม่มีรายได้กับผู้ต้องขังที่มีรายได้ระหว่าง 1,000-3,000 บาท มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดด้านความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจในเรื่อง เคยได้รับการอบรมและพัฒนาทางจิตใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 66 ความแตกต่างเป็นรายคู่ของสาเหตุการติดยาเสพติดด้านความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจในเรื่อง เคยประสบอุบัติเหตุสมองได้รับการกระทบกระเทือนอย่างแรง จำแนกตามรายได้

รายได้		มากกว่า 3,000 บาทขึ้นไป	1,000-3,000 บาท	ไม่มีรายได้	ต่ำกว่า 1,000 บาท
	$\bar{X}$	1.18	1.24	1.26	2.00
มากกว่า 3,000 บาทขึ้นไป	1.18	-	0.06	0.08	0.82*
1,000 – 3,000 บาท	1.24		-	0.02	0.76*
ไม่มีรายได้	1.26			-	0.74*
ต่ำกว่า 1,000 บาท	2.00				-

จากตาราง 66 แสดงว่าผู้ต้องขังที่มีรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท กับผู้ต้องขังที่มีรายได้มากกว่า 3,000 บาทขึ้นไป ผู้ต้องขังที่มีรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท กับผู้ต้องขังที่มีรายได้ระหว่าง 1,000-3,000 บาท และผู้ต้องขังที่มีรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท กับผู้ต้องขังที่ไม่มีรายได้ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติดด้านติดเพราะความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจในเรื่อง เคยประสบอุบัติเหตุสมองได้รับการกระทบกระเทือนอย่างแรง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ภาคผนวก จ

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

สาเหตุการติดยาเสพติดของผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสาเหตุการติดยาเสพติดของผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม และข้อมูลพื้นฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง
- ตอนที่ 2 สาเหตุการติดยาเสพติดของผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง
- ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะอื่นที่เกี่ยวข้อง

ขอความกรุณาให้ท่านตอบคำถามให้ครบถ้วน และตรงตามความเป็นจริง คำตอบที่ได้จะเป็นข้อมูลเพื่อการวิจัยครั้งนี้เท่านั้น ไม่กระทบต่อตัวของท่านแต่ประการใด

นายอุทัย แฝ้วพลสง

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการศึกษาผู้ใหญ่

ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

สาเหตุการติดยาเสพติดของผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสาเหตุการติดยาเสพติดของผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม และข้อมูลพื้นฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง
- ตอนที่ 2 สาเหตุการติดยาเสพติดของผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง
- ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะอื่นที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม และข้อมูลพื้นฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () ที่ตรงกับสภาพของท่าน

1. อายุ
 - () 18 - 25 ปี
 - () มากกว่า 25 ปี ขึ้นไป
2. พื้นฐานการศึกษา
 - () ไม่ได้เรียนหนังสือ
 - () ประถมศึกษา
 - () มัธยมศึกษา
 - () อุดมศึกษา
3. อาชีพก่อนต้องโทษ
 - () ค้าขาย
 - () รับจ้างทั่วไป
 - () ไม่มีอาชีพ
4. รายได้ต่อเดือนก่อนต้องโทษ
 - () ไม่มีรายได้
 - () ต่ำกว่า 1,000 บาท
 - () 1,000 - 3,000 บาท
 - () มากกว่า 3,000 บาท ขึ้นไป

ข้อมูลพื้นฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง

5. สถานภาพการสมรส

- () โสด
() สมรส
() หย่า
() หม้าย

6. เงินที่ใช้ซื้อขายหลักทรัพย์คมาเสพ

- () รายได้จากการประกอบอาชีพสุจริต
() รายได้จากการกระทำทุจริต (อาชญากรรม)
() บิดา/มารดา
() พี่/น้อง
() เพื่อน
() อื่น ๆ (ระบุ).....

7. จำนวนครั้งที่เสพยาเสพติด

- () วันละครั้ง
() 2 วันต่อครั้ง
() 3 วันต่อครั้ง
() 1 สัปดาห์ต่อครั้ง
() อื่น ๆ (ระบุ).....

8. ประเภทของยาที่ท่านเสพเป็นประจำ

- () ฝิ่น
() เฮโรอิน
() กัญชา
() ยาบ้า
() อื่น ๆ (ระบุ).....

9. ปริมาณยาเสพติดที่ท่านใช้ในการเสพแต่ละครั้ง

.....

10. ท่านเคยเข้ารับการบำบัดรักษาเพื่อเลิกยาเสพติด

- () ไม่เคย
() เคย (ระบุสถานที่).....

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุที่ทำให้ผู้ต้องขังติดยาเสพติด

ข้อความ	ระดับความเห็นด้วย		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
1. เมื่อเสพยาแล้วทำให้สดชื่นกระปรี้กระเปร่าขึ้น			
2. เมื่อเสพยาเสพติดแล้วทำให้ง่วงและนอนหลับ			
3. เมื่อเสพยาแล้วทำให้รับประทานอาหารได้มากขึ้น			
4. หากไม่ได้เสพยาจะไม่สามารถทำงานได้			
5. การเพิ่มปริมาณยาที่เสพในแต่ละครั้งจะทำให้ฤทธิ์ยาอยู่ได้นาน			
6. เสพยาหลายชนิดปนกันในคราวเดียวกันจะทำให้มีความสุขมากขึ้น			
7. เมื่อเสพยาแล้วทำให้มีความกล้า			
8. หากหยุดเสพเพียง 1 - 2 วัน ก็จะมีอาการทรมานทรมาย			
9. เมื่อเกิดอาการอยากเสพยา และ ไม่ได้รับการเสพจะทำให้เกิดอาการหงุดหงิดมากอย่างไม่รู้สีกตัว			
10. เมื่อเสพยาแล้วทำให้สมองปลอดโปร่งสามารถคิดแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้			

ข้อความ	ระดับความเห็นด้วย		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
11. ปัญหาด้านเศรษฐกิจในครอบครัว ทำให้วิตกกังวล เลียดองพึ่งยาเสพติด _____			
12. ความไม่เข้าใจกันกับผู้อื่นใกล้ชิดเป็นเหตุผลักดัน ให้ ท่านเสพยาเสพติด _____	-----	-----	-----
13. บิดา/มารดาแยกกันอยู่หรือหย่าขาด จากกันอันเนื่องมาจากการทะเลาะวิวาท กันเป็นประจำ _____			
14. ผู้ใกล้ชิดท่านติดยาเสพติด _____			
15. สมาชิกในครอบครัวของท่านติดยาเสพติด.....			
16. คนในครอบครัวของท่านชักชวนท่านดื่มสุรา และ เทียวกลางคืนเป็นประจำจนเป็นเหตุผลักดัน ให้ท่านติดยา.....			
17. ผู้ใกล้ชิดของท่านไม่ให้ความใส่ใจ ในการแก้ไขปัญหาร่วมกัน _____			
18. บิดา/มารดาของท่าน จำหน่ายยาเสพติด เป็นเหตุให้ท่านติดยาเสพติดไปด้วย _____			
19. ครอบครัวของท่านอยู่ในชุมชนที่เป็นแหล่งค้า ยาเสพติด _____			
20. ท่านไม่ได้รับการอบรมเลี้ยงดู สั่งสอนในทางที่ดี จากครอบครัว ตั้งแต่ในวัยเด็ก.....			
21. เพื่อนแนะนำให้ท่านเสพยาเสพติดจนติดยา			
22. ท่านติดยาเสพติดเพราะอยากทดลอง _____			
23. ท่านติดยาเสพติดเนื่องจากถูกหลอกลวง _____			
24.ท่านติดยาเสพติดขณะที่เรียนหนังสืออยู่ใน โรงเรียน.....			

ข้อความ	ระดับความเห็นด้วย		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
25. ผู้ใกล้ชิดไม่ได้ว่ากล่าวตักเตือนท่านเมื่อทราบว่าท่านเสพยาเสพติด.....			
26. ท่านมีความมั่นใจในตนเอง			
27. ท่านเป็นคนใจร้อนตัดสินใจเร็ว.....			
28. ท่านเป็นคนโกรธง่าย.....			
29. ท่านมีความวิตกกังวลอยู่เป็นประจำ			
30. ท่านมีโรคประจำตัว			
31. ท่านมีสุขภาพไม่สมบูรณ์แข็งแรง			
32. ท่านมีความผิดปกติทางร่างกาย.....			
33. ท่านเคยได้รับการอบรมและพัฒนาทางจิตใจ.....			
34. ท่านหวาดระแวงกลัวคนอื่นทำร้าย.....			
35. ท่านเคยประสบอุบัติเหตุสมองได้รับการกระทบกระเทือนอย่างแรง			
36. ท่านรู้สึกเหม่อลอย/ความจำเลอะเลือนเป็นประจำ			
37. ท่านเคยเข้ารับการรักษาด้านจิตและประสาท			
38. ท่านมีความรู้สึกว่ามีปมด้อย			
39. ท่านไม่สามารถปรับตัวอยู่ในสังคมได้.....			
40. ท่านติดยาเสพติดเพราะความอ่อนแอทางจิตใจที่สะสมมาจากครอบครัว ตั้งแต่ในวัยเด็ก			

ตอนที่ 3 ไปรระบุปัญหาและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติด
ของท่าน

ปัญหา.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณในความร่วมมือ

จุฑัษณ์ แก้วพลอง

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ-ชื่อสกุล	นายอุทัย แฝ้วพลสง
วันเดือนปีเกิด	2 พฤศจิกายน 2507
สถานที่เกิด	บ้านหนองตาไก่ ต. หนองกง อ.นางรอง จ.บุรีรัมย์
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	33/453 ถนนงามวงศ์วาน แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	นักทัศนวิทยา 4
สถานที่ทำงาน	ทัตเตสถานบำบัดพิเศษกลาง กรมราชทัณฑ์ ถนนงามวงศ์วาน แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900 โทร. 591-0555-6
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2526	พ.ศ. จากกรมการฝึกหัดครู กรุงเทพฯ
พ.ศ.2529	พ.ม. จากกรมการฝึกหัดครู กรุงเทพฯ
พ.ศ.2529	เปรียญธรรม 7 ประโยค จากสำนักเรียนคณะจังหวัดนนทบุรี วัดทินกรนิมิต จ.นนทบุรี
พ.ศ.2533	พธ.บ. (วิชาเอกการบริหารการศึกษา) มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พ.ศ.2542	กศ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร